

มะเร็งตับอ่อนเราก็เรียกว่าตอนนั้นก็ชื่อคณะ ไม่คิดว่านี่คือตัวเราหรือมันมาแล้วหรือเวลาอย่างนี้มันมาแล้วหรือตอนนั้น

จิตอาสา: เมื่อวานอาจารย์พิเศษ 68 นะคะเขาว่าจะเป็นมะเร็งปอดคนจะเป็นมะเร็งได้ 68

คุณหญิง: นะคะอันนี้ 40 ตอนนั้น 40 เอง

จิตอาสา: ค่ะ

คุณหญิง: เลยเอ๊ยเราเป็นมะเร็งตับอ่อนแล้วหรือ ก็เรียกว่าจิตตกไปวันหนึ่งเต็ม ๆ ร้องไห้แล้วก็ตั้งสติยังไม่ได้ เพราะว่าคนที่รู้ข่าวอย่างนี้ก่อน หญิงเพิ่งรู้สภาวะนะว่าพอกคนที่หมอวินิจฉัยอย่างนี้อะไรที่มันจะเข้ามามันคือความวิตกกังวล และความห่วงเราจะห่วงว่าถ้าเราจะตายนี่อะไรมันค้างอยู่เต็มไปหมดเลยนี่ เราจะจัดการกับมันยังไง แล้วเราจะมีเวลาพอไหมที่จะทำกับสิ่งที่เราค้างเอาไว้อย่างนี้มันจะพอไหม มันจะทันไหม เสร็จร้องไห้อยู่พักหนึ่งก็มาได้สติมันไม่มีประโยชน์แล้วพอคิดคนที่อยู่รอบข้างเรานะเป็นผู้อาวุโสที่เป็นฝรั่ง ที่เขาเป็นฝรั่งนี่เขาดีอย่างหนึ่ง ถึงแม้เขาจะเจ็บป่วยอะไรยังไงเขาจะไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องของความเจ็บป่วยในแง่ของเอามาวิตกกังวล แต่ว่าเขาก็จะเหมือนกับเรียกว่ายอมรับมัน แล้วก็ไปทำอย่างอื่นให้มันเหมือนกับลืม ๆ เลื่อน ๆ ไปแต่ในลักษณะนั้นมันเหมือนกับกดข่มมากกว่ามันยังไม่เป็นเรื่องของความเข้าใจ แต่หญิงก็ได้หลาย ๆ คนที่เขาเป็นเหมือนตัวอย่างนำทางเราว่าไม่มีใครอยากป่วยอยากตาย แต่ว่าในเมื่อมันเลี่ยงไม่ได้ก็ต้อง Life มันก็ต้อง Go on มันก็ต้องเดินต่อไป ทีนี้พอเห็นเขาแล้วเราเริ่มตั้งสติได้ เราก็มารีบเตรียมตัวว่าจะทำยังไงกับเรื่องสุขภาพของเราเอง และเรื่องธุรกิจคุณหมอก็บอกว่านี้ยัง ใจก็ต้องรักษาตัวน ก็ต้องมาทำตัดชิ้นเนื้อตัดอะไรดูให้มันแน่ชัดว่ามันใช่มะเร็งตรงนี้แน่หรือเปล่าอะไรอย่างนี้ ทีนี้ถ้าเกิดตัดชิ้นเนื้อนี้ ต้องใช้เวลาอยู่ในโรงพยาบาลนานแล้วก็ตอนนั้นหญิงบอกเลยว่ามันไม่มีใครที่จะสนิทพอที่จะอยู่ดูแลหญิงได้ แบบว่าประกบหญิงได้ ตัดสติใจว่าต้องกลับเมืองไทย

จิตอาสา: อยู่อเมริกานี้อยู่คนเดียวใช่ไหมคะ

คุณหญิง: จริง ๆ มีน้องแต่งงานอยู่อีกรัฐหนึ่งแต่มันอยู่อีกเมืองหนึ่งกะมันไปไกลเขามาดูไม่ได้ เขาก็ต้องทำงาน แล้วเสร็จพอเราอยู่คนเดียวเราจะกลับเมืองไทยนี้ เราก็ต้องแพลนเรื่องธุรกิจเรื่องอะไรที่จะต้องโอนย้ายให้กับหุ้นส่วนดูแลคุณน้องเราอีก หญิงต้องใช้เวลาประมาณอย่างน้อย 1 เดือนทั้งหลายทั้งหลัคุณหมอบอกว่ากลัวไม่ทัน โอ้โห ยิ่งยิงมาอีกซ้อด กลัวไม่ทัน หญิงบอก เอ๊ะ ชีวิตเราเป็นมะเร็งตับอ่อนนี้สั้นขนาดนี้เชียวหรือเราก็ตัดสติใจนะ ทันไม่ทันก็มีเท่านี้แหละทำไปก่อนทำให้ดีที่สุดแต่ต้องยอมรับว่าโชคดีนะกะที่ระหว่างที่อยู่อเมริกาแล้วมีเวลาอีกเดือนหนึ่ง ที่จะเคลียร์งานนี้ได้เพื่อนบ้านที่ดีพอดีเขาออกจากให้วีซิติคุณหมอเขียวแล้วนี่เขายังปลูกสมุนไพร แล้วโชคดีมันเป็นสมุนไพรที่กินแล้วดูแลทางด้านตับ ตับอ่อนแล้วก็ ภูน้ำดีอะไรพวกนี้กินแล้วมันถูกกับเราอาการเราก็คิดขึ้นมาในระดับหนึ่ง

จิตอาสา: เป็นสมุนไพรอะไรจำได้ไหมคะ

คุณหญิง: มันเป็นของทางเขาค่ะเป็นหญ้าต้นหญ้ามันชื่อ แคนดิไลออน (Dandelion) อันนี้เอามาต้มเป็นชา

จิตอาสา: เป็นพืชเมืองหนาว

คุณหญิง: เป็นพืชเมืองหนาวค่ะ แล้วตอนนั้นหญิงบอกให้เลยนะคะคือมันก็เป็นความโชคดียิ่งก็คือถ้าเราเปรียบกับคุณหมอนี่มะเร็งต่าง ๆ นี่ถ้ากินเนื้อสัตว์แล้วนี่มันจะไม่ดี เพราะตัวเซลล์เองนี่มันคงชอบนะมันก็ชอบอะไรเหมือนอย่างที่เราชอบนั่นแหละ แล้วมันก็ไปสร้างพิษสร้างกรดสร้างความร้อนในร่างกายแต่ตอนนั้นปรากฏว่าเป็นแล้วมันบังเอิญ มันลือกว่าเรากินไม่ได้เรากินเนื้อสัตว์ไม่ได้เรากินข้าวไม่ได้ ไอ้ที่เรากินได้ตอนนั้นนะ

จิตอาสา: กินไม่ได้นี่คือร่างกายไม่ต้องการใช้ไหมคะ

คุณหญิง: มันไม่ต้องการคือมันอืด มันไม่มีความอยากกินนะ มันอืดแต่แปลกว่าที่เราได้รับได้นี้ก็จะป็นน้ำต้มผัก น้ำต้มผักเราก็จะกินแค่นี้ อยู่มาเดือนหนึ่งนะหญิงกินแค่น้ำต้มผักน้ำต้มผักแล้วน้ำต้มแคนดิไลออนนี้ อ้อ แล้วได้กินน้ำยำนางแบบ Frozen ด้วยค่ะ เหมือนกับป็นน้ำยำนางเอาไปแช่แข็งแล้วมันเป็นเหมือนเกร็ดหิมะ ก็

จิตอาสา: เป็นยำนางกระป๋องไหม หรือว่า

คุณหญิง: ไม่ มันป็นอยู่ในแพ็คเป็นแพ็ค Frozen มาเลยคะนั่นล่ะคะ

จิตอาสา: ค่ะใช่ เพราะตอนนียำนางไปดังที่อเมริกาแล้วนะคะ

คุณหญิง: ใช่คะมันไปดังนานแล้วคะ

จิตอาสา: ใช่คุณหมอยังบอกว่าขนาดคำ ๆ นะคะยำนางเพราะว่าเขา Frost จากเมืองไทยไปยังหายเลยนะคะสำหรับที่นู่นคะ

คุณหญิง: แพงนะคะแพงมันไม่ถูกเลยมันแพงก็กินแล้วก็ดีแต่ว่ามันแพงแล้วมันอยู่ไกลจะกินต้องแบบมาซื้อแล้วเอากลับไปตอนนั้นก็ยังเดินทางไม่สะดวกนี่เพื่อนบ้านอุปถัมภ์ทั้งนั้นเลยแต่ว่าเรากินแคนดิไลออนอยู่ตรงพื้นหญ้าหน้าบ้าน อันนี้ไม่หมด

จิตอาสา: ก็ได้ประทังชีวิตมากกว่า

คุณหญิง: ค่ะใช่

จิตอาสา: ก็จะบอกพี่น้องอันนี้นิดหนึ่งนะคะ บอกพี่น้องที่เมืองไทยโชคดีแล้วนะ มีสมุนไพรฤทธิ์เย็นสดยำนางสด ๆ กินที่นี้ะคะ เพราะคนอเมริกาแต่ก่อนนะก่อนที่จะมี น่าจะเป็นที่นิคละมั้งที่ตอนหลังคุณหมอไป USA แล้วเจอปีานิดที่เกาะเพาะยำนางได้ที่นั่นแล้วนะคะ แต่ก่อนคนไทยที่อยู่ที่นี่นะจะรู้จักยำนางที่นั่นเขากินยำนางกระป๋องนะคะ ที่นี้ก็มียำนางสด ๆ นะคะใช่ไหม

คุณหญิง: โชคดีมากแล้ว

จิตอาสา: ไซ้ใหม่

คุณหญิง: แล้วราคาถูกหรือฟรีแล้วเสร็จปรากฏว่าพอนอกจากเรื่องของย่านางนะคะ มีอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นความมหัศจรรย์ที่หญิงก็รู้สึกตัวเอง โชคดีมากคือพอตอนนั้นป่วยนี้ แล้วพอคุณแม่เสียก็ไปทำบุญให้คุณแม่ที่วัดไทยในอเมริกา ซึ่งมีหลวงพ่อดังหนึ่งชื่อหลวงพ่อเจฟฟรีคะ หลวงพ่อเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่ชาวมั่งคะ แล้วพอจะไปปรึกษาเรื่องธรรมะ ก็ตอนนั้นเราก็รู้สึกเศร้าเหมือนกันอะไรประมาณอย่างนี้แต่หลวงพ่อบอกว่าหลวงพ่อก็เลยเหมือนกับให้วิธีคิดกับหนังสือธรรมะเรามา 2 อย่างบอกว่าให้เอาไปอ่าน ยังไม่ทันคุยกับหลวงพ่อก็เลยจะคุยเรื่องอะไรยังไง หลวงพ่อบอกว่าให้เอา 2 อันนี้ไปดูไปอ่านเราก็ไม่เคยฟังไม่เคยอ่านไม่เคยติดตามเรื่องธรรมะไม่เคยศึกษาธรรมะเอามาก่อนก็ไม่ได้คิดจะอ่านแต่พอดีมีอยู่วันหนึ่งมันเหนื่อยมากไม่รู้จะทำยังไงแล้วก็เลยเอาวิธีคิดของหลวงพ่อบอกมาเปิดฟัง เพราะว่าคิดว่ามันเหนื่อยเปล่า ๆ ปรากฏว่ามันเป็นเรื่องของการใช้ลมหายใจในการรักษาโรคโดยการใช้นาฬิกาแล้วก็สังเกตลมหายใจของเราแล้วเอาลมหายใจนี้ไปเลี้ยงในตำแหน่งที่มีอาการเจ็บปวดต่าง ๆ ในร่างกายซึ่งมันก็คล้าย ๆ กับที่คุณหมอสอนในเรื่องของกะปาละบาติคะ ตอนนั้นหญิงไม่มีความรู้อะไรนี้เลยคำศัพท์พวกนี้หญิงไม่รู้จักหรอกแต่มันเป็นความบังเอิญ

จิตอาสา: แต่ตอนนั้นได้คู่วิธีที่คุณหมอเขียนแล้วไซ้ใหม่คะ

คุณหญิง: แต่คุณหมอยังไม่ได้พูดเรื่องการใช้นาฬิกา

จิตอาสา: อันนั้นบางช่วง แต่ว่าตอนนั้นก็คือได้องค์ความรู้จากคุณหมอเขียนแล้ว

คุณหญิง: ยัง ถือว่ายังคะ

จิตอาสา: ยัง

คุณหญิง: คือได้แค่เหมือนแนวคิด

จิตอาสา: ได้จากคำแนะนำที่ญาติที่ไปพบที่วัดแค่นั้น

คุณหญิง: ค่ะนั่นล่ะคะ

จิตอาสา: แล้วสืบเนื่องมาอย่างไรที่ได้มารู้แพทย์วิถีธรรมแล้วได้เอาไปปฏิบัติตัวยังไงคะ

คุณหญิง: ก็นี่ล่ะคะพอใช้ชีวิต 2 อย่างนี้ หญิงบอกได้เลย 2 อย่างนี้เป็นแกนในเรื่องของการกินสมุนไพรอาหารฤทธิ์เย็นแล้วก็เรื่องของการใช้นาฬิกาในการบำบัดโรคนี้ ในที่สุดมันผ่านไปเดือนหนึ่ง กลับมาเมืองไทยก็อาการหนักแหละก็เข้าโรงพยาบาลรัฐบาล ปรากฏว่าโรงพยาบาลก็เต็มไม่มีเตียง ก็ไปเอกชนค่ะเอกชน 2 คืนหมดไป 70,000 กว่าบาทนะคะ ก็ได้มาอีกโรคหนึ่งแผลในกระเพาะ แล้วก็หมอบอกว่ายังตรวจหาความผิดปกติไม่เจอคงเป็นที่เราเครียด ก็ต้องยอมรับว่าความเครียดสูงนะคะก็ป่วยขนาดนี้หมอบอกหาไม่เจอแล้วยังไม่สามารถบำบัดให้เราคลายเครียดได้ มันก็ต้องเครียดหนักค่ะ แล้วหมอดีก 70,000 ไปแล้วนะคะ แล้วได้อีกโรคหนึ่งมาด้วยก็กลับมาทรมาณอยู่ที่บ้านประมาณ 2 อาทิตย์

ที่นี้ล่ะคะมาแล้วคะคุณหมอเขียว คือเพื่อนนี้เป็นลูกของคุณแม่บุญธรรมที่เสียไปเขาเอาหนังสือเขาบอกว่าได้ตำราของคุณหมอ 1 เดือนก่อนคุณแม่เสีย คุณแม่ยังอ่านค้างไว้อยู่เลย ได้อันนั้นมาปั๊บหญิงเปิดเลยหนังสือถอดรหัสสุขภาพเล่ม 1 อ่าน เอ๊ะอาการของเราทั้งหมดนี้มันร้อนกินนี่อาการแบบนี้ต้องกินสมุนไพรฤทธิ์เย็นอาหารฤทธิ์เย็นอะไรบ้าง หญิงก็มาคุ้งไล่ ย่านางก็มีหญ้าปักกิ่งก็มีใบเตยก็มีกล้วยน้ำว้า ประมาณครึ่งชั่วโมงนั้นนะหญิงทำทุกอย่างที่หญิงว่านี่กินเชื่อไหมคะว่าอาการทุกอย่างที่นั่งทรมาณมาตอนนั้นก็เรียกว่าเดือนกว่า มันดีขึ้นอย่างทันตาเห็นหญิงบอกเลยนะคะมันดีขึ้นมากนะ

จิตอาสา: อันนี้โกหกหรือเปล่า ไวเหมือนโกหกหรือเปล่า

คุณหญิง: ไวเหมือนโกหกเลยคะคือแบบพอมันดีขึ้นมากนี่มันเริ่มใจมาแล้วว่า ไอ้ที่วัน ๆ ทรมาณอยู่ตั้งแต่ต่ออเมริกาจนถึงตอนนั้นนะประมาณเดือนกว่าเกือบสองเดือนแล้วมาเจอทางออกอันนี้ ก็ใจมาแล้ว แต่ว่ายังอ่านไม่ละเอียดหรืออ่านไปอย่างพวกกัฐา ดีที่ออกซ์ น้ำนี้ยังไม่กล้าทำยังไม่รู้จนกระทั่งประทับใจประทับใจด้วยแค่สมุนไพรฤทธิ์เย็นกับอาหารนี่มาก่อน ผ่านไปเกือบเรียกว่าอีก 4-5 เดือน โชคดีคุณน้ำหญิงนี้ไม่รู้ เขาพยายามมากที่จะติดต่อแสงแดดแล้วก็ได้ความอนุเคราะห์ ต้องขอบคุณป้านิดนะคะ อยู่ตรงนี้หรือเปล่าให้หญิงลัดคิวเข้ามา ได้ฟังบรรยายของคุณหมอเขียวที่นี้ แล้วเสร็จปรากฏว่า

จิตอาสา: เมื่อตอนไหนคะ เดือนไหน

คุณหญิง: ตอนนั้นนี่รู้สึจะเป็น มกราคม ปี 2554 คะ

จิตอาสา: มกราคม ปี 2554 จากที่ป่วยมาตั้งแต่กลางปี 2553

คุณหญิง: ป่วยประมาณเดือน สิงหาคม-กันยายน ปี 2553 คะ

จิตอาสา: คะ

คุณหญิง: คะนั้นคะ แล้วเสร็จคุณป้านิดลัดคิวให้ไม่จำเป็นต้องรอมาประมาณมิถุนายนหรืออะไรหญิงจำไม่ได้คะ แล้วเสร็จมาก็ได้ฟังบรรยายคุณหมอเขียว ที่นี้มันก็มีหลายเม็ดที่หญิงไม่ได้ใช้หญิงก็มาเริ่มจากการดีที่ออกซ์ ดีที่ออกซ์มันดีตรงที่ว่าไอ้ที่เราถ่ายเองไม่ได้นี่มันก็ช่วยระบาย แต่มันก็ยังถ่ายเองไม่ได้นะคะ

จิตอาสา: คะ พอดีโทษนะคะเคยคุยกับคุณหญิงเรื่องคุณหญิงเคยเล่าเรื่องถ่าย ปกติเป็นคนไม่ถ่ายเลยไหม อันนี้น่าจะได้เล่าให้ฟังคะ

คุณหญิง: ก็ตอนนั้นที่ได้มานี่ คือแบบว่าคือมันไม่ย่อยไม่ถ่ายแล้วจะให้มันถ่ายนี่มันต้องกินยาระบาย

จิตอาสา: ก็วันคะที่ไม่ถ่ายนี่นานสุด

คุณหญิง: 7 วันคะ

จิตอาสา: 7 วันนะ

คุณหญิง: กินเข้าไปแล้วอะไรเซโนคอตไม่รู้ 8 หรือ 10 เม็ดมันก็ยังไม่ถ่าย แล้วเสร็จก่อนหน้า
หญิงมีไปเสียเงินค่าทำดีที่อ็อกซ์ที่โรงพยาบาลเอกชนด้วยค่ะ ไม่ใช่โรงพยาบาลเอกชน เขาเรียกเป็น
เมดิคอลเซ็นเตอร์นะคะ ครั้งหนึ่ง 2,400 บาทค่ะ ซื่อเป็นโปรแกรม 30,000 บาทแล้วมาเจอในค่าย
(ชุด) ดีที่อ็อกซ์ 35 บาท

จิตอาสา: 35 บาทค่ะ เท่าไรนะพันกว่าบาท

คุณหญิง: 2,400 บาทต่อครั้ง แต่ซื้อแบบว่าเหมาน้ำมันลดราคาโปรแกรม 30,000 บาท

จิตอาสา: วันนี้ใครยังไม่ทำดีที่อ็อกซ์บ้างคะ

คุณหญิง: ใครยังไม่ดีที่อ็อกซ์ตัดสินใจใหม่ นะคะ

จิตอาสา: ใครทำแล้วดีกว่ายกมือขึ้น โอ้เยอะเลย

คุณหญิง: ดีมากเยี่ยมมาก

จิตอาสา: เยอะขึ้นแล้วนะคะ วันนี้วันที่ 4

คุณหญิง: ใช่ค่ะ ก็นี้มาเจอ 35 บาท ก็ทำดีที่อ็อกซ์มันก็ช่วยระบายความทุกข์ของเราได้เยอะมากแต่
มันก็ยังถ่ายเองไม่ได้ แต่ว่าโชคดีตอนนั้นได้ฟังพี่จิตอาสาท่านหนึ่งที่เป็นพยาบาลแนะนำ ปรากฏว่า
เราเป็นโรคที่คล้าย ๆ กับพี่ท่านนั้น ที่ก็เป็นพยาบาล แล้วเราก็จบพยาบาล ต้องบอกให้เลยพวกแพทย์
พยาบาลนี้ ความเครียด ความวิตกกังวล ความห่วงใย ในการทำงานในการดูแลรักษาคนไข้มีสูงมาก
โรคที่เป็นส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่มีเยอะนะคะเกี่ยวกับตับค่ะ ตับหรือตับอ่อนมันก็คล้ายกันแล้วปรากฏ
ว่าพี่ท่านนั้นบอกว่า พี่นี้มีอาการเหมือนลักษณะว่าเป็น เรียกอะไรทางเดินลมปราณอุดตัน แล้วเขาก็
แนะนำให้ไปกัวซา ก็หลังจากฟังเสร็จเพื่อนในบ้านเดียวกันก็เอาเลยสลับกันทำกัวซา เราก็ทำให้เขา
เขาก็ทำให้เราอะไรอย่างนี้ เชื้อ โหมคะหลังทำนี้ โอ้โห ผายลมเยอะมาก แบบ... แบบตอนนั้นแบบว่า
โลกเปิดแล้ว ฉันท้องแล้วทางรอด พอผายลมเสร็จเข้าห้องน้ำถ่ายเองค่ะ ไม่ได้ดีที่อ็อกซ์นะคะ วันนั้น
ไม่ได้ดีที่อ็อกซ์ วันนั้นถ่ายเองหลุดเพราะกัวซา

จิตอาสา: ต้องบอกว่ามีราเคิลครั้งที่ 2 มหัศจรรย์ครั้งที่ 2

คุณหญิง: ในค่ายนะคะ

จิตอาสา: ครั้งแรกจากกินสมุนไพร

คุณหญิง: ค่ะ ครั้งแรกจากสมุนไพร

จิตอาสา: ครั้งที่ 2

คุณหญิง: ครั้งนี้จากกัวซานะคะ

จิตอาสา: เดียวก่อนต้องเป็นครั้งที่ 3 ครั้งแรกสมุนไพรจากกินนะคะ ครั้งที่ 2 ดีที่อ็อกซ์

คุณหญิง: ดีที่อ็อกซ์นี้มันช่วยประหยัดใจคะ เพราะว่าเราไปดีที่อ็อกซ์มาก่อนแล้วครั้งละ 2,400
บาท แล้วเรามาเจอ 35 บาท

- จิตอาสา: แต่ก็เริ่มจะต้องกำจัดของเสียด้วยดีที่อ็อกซ์ แต่อันนี้ได้ปั้งอีกครั้งที่ 2
- คุณหญิง: ปั้งอีกครั้งที่ 2 นี่คือแบบเรื่องของกัวซาแล้วมันทางลมปราณมันลือกอยู่ไหนคะ พอมันหลุดปุ๊บนี้มันมาเลย โอ้โหโบลูมูฟเมนต์ (Bowel movement) ในลำไส้เคลื่อนไหวเอง ถ่ายเอง มันมาเลยตั้งแต่วันนั้นมาถ่ายเองได้โดยตลอดไม่มีปัญหาอะไร
- จิตอาสา: ต้องถามว่าใครทำกัวซาแล้วบ้างไหมคะ (ผู้ฟังยกมือกันมาก) ก็โดยส่วนใหญ่จะคะ
- คุณหญิง: เยี่ยมมากดีไหมคะ ทำแล้วดีไหม
- จิตอาสา: ใครเจอเหตุการณ์เหมือนคุณหญิงไหมคะ ที่รู้สึกปั้งเหมือนกันมีไหมคะ
- คุณหญิง: จากกัวซานี้มีไหมคะ ไม่มีไม่เป็นไร
- จิตอาสา: ยังไม่มีไม่เป็นไรคะ
- คุณหญิง: เดี่ยวทำไปเรื่อย ๆ เดี่ยวจะเจอปั้งกันหลาย ๆ ข้อเลยคะ พอหลังจากนั้นนี้หญิงหลุดจากเรียกว่าคุณหมอวินิจฉัยว่าหญิงจะตายภายในหนึ่งเดือน นี่กลับมาเห็นแสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในชีวิตนี้หญิงเริ่มเรียนรู้แล้วว่าเราประมาทกับชีวิตของเรามาก เราเอาชีวิตเราเองนี้ไปยึดติดอยู่กับลาภยศสรรเสริญชื่อเสียงเงินทองอะไรต่าง ๆ มานานนี้เราได้โอกาสที่ 2 ของชีวิตมานี้โชคดีมากแล้วแล้วหญิงไม่รู้ว่าหญิงจะได้มีโอกาที่ 3 ในชีวิตอีกหรือเปล่า เพราะฉะนั้นหญิงโชคดีแล้วที่มีโอกาสที่ 2 นี้ ทำโอกาสที่เหลือวันเวลาที่เหลือให้คุ้มค่าที่สุด จะทำยังไงดี แค่ชีวิตเราชีวิตเดียว ถ้าเรายังเข้าไปเดินทางเดิมคือกลับไปหา หลังจากหายแล้วกลับไปหาเงินหาวัตถุอะไรอย่างเดิมมันก็แค่ตัวเรา หรือแค่คนในครอบครัวเพียงไม่กี่คน แต่ถ้าเราเอาชีวิตเราตอนนี้ซึ่งที่เหลือนี้มันเป็นกำไรแล้วนี่เอามาเดินตามคุณหมอเขียว มาช่วยเหลือคนที่ศรัทธาอย่างตามรอยของที่คุณหมอเขียวทำ เราจะช่วยคนได้อีกเท่าไร แล้วมันเหมือนหญิงใจดีนะคะ ช่วยคนอยากช่วยคน แต่จริง ๆ หญิงบอกว่าต้องขอบคุณที่น้องทุกท่านนะคะที่หญิงช่วยท่านไปนะหญิงได้รับเยอะมากนะคะ สิ่งที่หญิงได้รับเยอะมากด้วยความบังเอิญซึ่งหญิงก็ไม่วันทักก็คือ การที่เราได้มาให้ความรู้ให้คำแนะนำหรือดูแลรักษาคนไข้เนี่ยมันเกิดพลังพลังชีวิตพลังบุญต่าง ๆ เนี่ยมันย้อนกลับเข้ามาหาหญิงอย่างมหัศจรรย์บางครั้งอธิบายไม่ได้ มันเหมือนไสยศาสตร์หรือว่าความมงายอะไรหญิงไม่ทราบได้แต่สำหรับหญิงแล้วไม่ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม หญิงถือว่ามันเป็นสิ่งที่มีค่าและเป็นกำไรในชีวิต ที่เราได้ให้อะไรกับใครไปด้วยเรียกว่าจิตที่บริสุทธิ์ด้วยพรหมวิหาร 4 เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา สิ่งทีกลับมาหาเรามันก็เป็นสิ่งที่ดีมันเรียกว่าต้องเกิด แก่病死มาแล้วหลาย ๆ อย่างในชีวิตหญิง หลังจากที่หญิงได้อุทิศตนเข้ามาเป็นจิตอาสาบางอย่างมหัศจรรย์มากกว่าตอนอยู่ในทางโลก ตอนที่เรามัวแต่คิดแต่เรื่องตัวเองไม่ได้คิดถึงคนอื่นนี่วังหามันแทบตาย มันไม่เคยมาเลย แต่พอเรามาอยู่ทางนี้ นี่อะไรหลาย ๆ อย่างมันเดินเข้ามาหาเราเอง แก่病死มาแล้ว แต่ต้องบอกนะคะว่าคิดในสิ่งที่เป็นความจริงคิดบนพื้นฐานในความเป็นไปได้คิดในสิ่งทีมันทำให้ตัวเราเองมีความสุขมีความสุข คิดใกล้ตัวแค่นี้มันก็ได้กลับ

มาแล้วไม่ว่าจะเป็นวัตถุสิ่งของหรือว่าความผาสุกความปิติในชีวิตและที่สำคัญที่สุด การมีสุขภาพกายสุขภาพใจที่ดี ซึ่งพระพุทธเจ้าก็ตรัส “อโรคา ปรมาลาภา” นะคะ ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐอันนี้เป็นสิ่งที่หญิงคิดว่ามีค่ามากที่สุดสำหรับหญิงแล้ว ณ ช่วงชีวิตนี้ แล้วก็การเกิดมาในชาตินี้ของหญิงนี้หญิงรู้ว่าคนเรามันเกิดมามีหน้ามีหน้าที่หน้าที่อะไรคะ **หน้าที่ที่ต้องมาชดใช้** **วิบากกรรมที่เราทำอยู่** และบำเพ็ญบุญกุศลเพื่อภพชาตินี้และภพชาติต่อไปในอนาคต แต่เราไม่ต้องไปคิดไกลค่ะ เอาเป็นว่าเกิดมาเรารู้ว่าเราเกิดมาเพื่อทำหน้าที่อะไร แล้วอยู่ไปเพื่ออะไร เพราะฉะนั้นความยาวหรือความสั้นของชีวิตมันไม่ได้เป็นสาระอะไรแก่นแท้เลย เพียงแต่ถ้าเราเข้าใจความหมายคำตอบของสิ่งสำคัญ 2 อย่างในการดำเนินชีวิตแล้วความผาสุกในชีวิตมันก็มาหาเราได้ง่าย ๆ แล้วค่ะ ก็หวังว่าผลตัวอย่างของหญิงนี้ อาจจะไม่มากนักน้อยค่ะที่จะเป็นประโยชน์ต่อพวกพี่น้องผู้รักสุขภาพ ถ้าเกิดมีใครมีปัญหาหรือมีความทุกข์ในชีวิต แล้วมีอะไรที่คล้ายหญิง แล้วอยากจะคุยกับหญิงนอกกรอบก็ยินดีนะคะ ก็เดินผ่านก็เรียกทักทายกันได้วันนี้ สำหรับหญิงก็คงมีประมาณแค่นี้ค่ะ

จิตอาสา: ต้องขอบพระคุณพี่หญิงมากเลยคะ กรณีของพี่หญิงนี่ก็คือ เป็นเพียงหนึ่ง ตัวอย่างนะคะของผู้มาอบรม เหมือนพี่น้องนี้นะคะ วันนั้นตอนแรก พี่หญิงก็คงไม่คิดนะคะว่าจะมาเป็นจิตอาสา ไซ้ไหมคะ

คุณหญิง: ห่างไกลมากเลยคะระหว่างปี 2553 จนมาถึงนี้ทั้ง ๆ ที่เวลามันแค่ 2 ปีกว่าแต่ตอนนั้นยังมองไม่เห็นภาพตัวเองอย่างนี้เลยคะ

จิตอาสา: เพราะตอนนั้นก็ต้องคิดว่าเราจะรักษาตัวอย่างไรก่อน พอทำแค่นี้ก็ครั้งไม่นานเลย ไซ้ไหมคะ สุขภาพก็ดีขึ้นพลังชีวิตก็เพิ่ม แล้วก็เลยผันตัวเองมาเป็นจิตอาสา

คุณหญิง: ไซ้คะ แล...คิดว่ามาเข้าค่ายน่าจะไม่เกิน 2 ครั้งคะ

จิตอาสา: 2 ครั้งนะคะ ในปี 2554

คุณหญิง: ค่ะ ในปี 2554 ค่ะ

จิตอาสา: ก็เท่าที่รู้จักแพทย์วิถีธรรมมาจนถึงช่วงนี้ก็ประมาณปีครึ่งเกือบ 2 ปี

คุณหญิง: ค่ะ 2 ปี

จิตอาสา: ครบสิ้นปีนี้ก็ 2 ปีพอดีคะ

คุณหญิง: ค่ะ

จิตอาสา: อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งตัวอย่าง ถ้าฟังจากพี่หญิงเล่านี้ ประมวลหรือสรุปจากการบรรยายของคุณหมอเขียวได้เลยนะคะ สุดท้ายก็คืออย่างที่เมื่อวานก็เรียนพี่น้องไปแล้วนะคะ บอกว่าฟังดี ๆ นะคะ 4 สาเหตุหลักที่คุณหมอเขียวบอกแล้วส่วนใหญ่คนที่ เป็นโรคคะ ส่วนใหญ่ก็คือเป็นโรคของวิตกกังวลอันนี้ก็มาจากความเครียด อย่างเมื่อวานก็ไซ้คะ โรควิตกกังวล ก็คือคุณหมอเขียวก็มีเทคนิคให้แล้วนะคะ “อย่ากลัวโรค อย่ากลัวตาย อย่างเร่งผล อย่างกังวล” อันนี้เดี๋ยวอาจารย์ก็คงได้มา

เล่าให้พี่น้องฟังบรรยายให้พี่น้องฟังอีกทีนะคะ แล้วส่วนใหญ่ ก็ถ้าอย่างที่บอกว่ามัวแต่ทำงานเครียด และหลง โรคที่พี่น้องเป็นส่วนใหญ่ นะคะ ไม่ใช่โรคร้ายโรคอะไรนะ ส่วนใหญ่มันเป็นโรคของ โลกธรรมมากกว่า ความโลภโกรธหลงนะคะ ไปคุณะคะส่วนใหญ่เรามาจากโลกโกรธหลงทั้งนั้น เลยนะคะ แล้วถ้ากลัวตายจริง ๆ นะคะ พอดีพูดถึงเรื่องของธรรมะนะคะ ก็พระพุทธเจ้าท่านก็สอน อยู่แล้ว ที่ท่านก็ถามพระอานนท์เสมอใช่ไหมคะ

คุณหญิง: ค่ะ

จิตอาสา: ให้ทำอะไรคะ ให้ระลึกถึงความตาย ท่านถามว่าระลึกถึงความตายวันละกี่ครั้งคะ

คุณหญิง: วันละกี่ครั้งหว่า

จิตอาสา: วันละกี่ครั้งคะ... ค่ะ... (ผู้ฟังตอบ) “ไม่รู้” เมื่อสักครู่ได้ยินว่า “ตลอดเวลา” นะคะ ก็คือทุกลมหายใจนะคะ ก็อย่างที่เมื่อที่พี่หญิงเล่าบอกว่า จะตายอยู่แล้วยังมีความวิตกกังวลว่ายังมีอะไรจะทำไม่รู้เต็มเลยใช่ไหมคะ ยังมีภาระผูกพันหรืออะไรนี้ ก็ให้เรารีบนึกว่าถ้าเราจะต้องตาย ณ ขณะนี้นะคะ เรายังค้างค้างอะไรที่เรายังไม่ได้ทำเราต้องรีบทำนะคะ

คุณหญิง: ใช่

จิตอาสา: โดยเฉพาะประโยชน์ตนประโยชน์ท่านนะคะ ให้รีบสะสางนะคะ ไม่ใช่คิดว่าเราจะตาย ณ วันพรุ่งนี้หรือวันมะรืนนี้ ต้องคิดว่าเราจะตาย ณ ขณะนี้วินาทีนี้ ก็คือให้คำนึงถึงความตาย ทุกวินาทีนะคะ แล้วเราก็ใช้เทคนิคฯ 9 เม็ดนะคะแต่สิ่งสำคัญก็คือในเรื่องของจิตใจนะคะ

คุณหญิง: เป็นสิ่งสำคัญมากตั้งแต่ได้ธรรมะของคุณหมอเขียว นี่ชีวิตที่อยู่ที่นี่ ที่เหลือนี้บอกเลยว่ามันคือกำไร แล้วตัวก็เบาสบายมีความสุขทุกลมหายใจคะ

จิตอาสา: ถ้าใครได้ติดต่อกับพี่หญิงนี้จะเย็นมากเลยนะคะ ติดต่อได้ มีท่านใดได้ติดต่อกับพี่หญิงหรือยังคะ ฝ่ายทะเบียนคงได้ติดต่อแล้ว หรือถ้าใครมีปัญหาอยากปรึกษา เชิญได้เลยนะคะ หลังจากนั้นไปแล้วก็อย่าลืมนะคะ อย่างที่พี่หญิงบอกที่พี่หญิงมาบำเพ็ญบุญนะคะ พลังชีวิตจะกลับคืนมานะคะ แล้วอย่างที่คุณหมอบอกที่เราเมื่อยที่เราเหนื่อยที่เราล้าเพราะมันไปเสียเวลาทำเรื่องอะไรที่ไม่เป็นประโยชน์ พอเราเปลี่ยนมาทำเป็นประโยชน์นี้คะ พี่น้องจะรับได้ เดียววันที่ 7 นะคะ ไครมาแล้วเดินไม่ได้วันที่ 7 วิ่งปรี๊ดเลยนะ

คุณหญิง: ค่ะ ก็โหมทนาบุญด้วยถ้าเป็นอย่างนั้นนะคะ แต่ว่าถ้าใครจะยังไม่เป็นอย่างนั้นก็ไม่เป็นไร เอาเทคนิคต่าง ๆ เหล่านี้ไปใช้ต่อ โรคถ้ามันไม่หายตอนที่เราเป็น ก็หายตอนที่เรตาย อย่างดีเราก็เสมอกับเขาคะ

จิตอาสา: ค่ะ ในช่วงท้ายที่สุดนี้ พี่หญิงมีอะไรฝากถึงท้ายไหมคะ ก่อนที่เราจะได้พบกับโปรแกรมต่อไปคะ

คุณหญิง: ก็อย่างที่บอกไปเมื่อตะกี้ณะคะตอนนี้ให้เราระลึกอยู่เสมอว่าเรา เวลาที่เหลืออยู่จะสั้นหรือจะยาวนานไม่ได้สำคัญ มันไม่ได้เป็นสาระอยู่ตรงนั้น แต่อยู่เพื่อทำอะไรและอยู่ยังไงให้มันมีความสุขที่ยั่งยืน อันนี้ละ ตอบคำถามตรงนี้แล้วก็เดินทางไปสู่คำตอบตรงนี้ให้ได้ แล้วก็ขอให้พี่น้องทุกคนมีความสุขนะคะ มีความสุขที่ยั่งยืน เหมือนกับที่ตอนนี้ที่หญิงเป็นอยู่ ขอบคุณมากคะ

จิตอาสา: ค่ะต้องขอบพระคุณพี่หญิงมากเลยนะคะ สาธุคะ

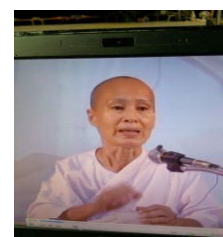
(สุชนา ทิวถนอม. สัมภาษณ์ 2555 :กันยายน 4)

กรณีศึกษาที่

1.40 ฤษณิศา

หญิงไทย

โรคมะเร็งปอด

แม่ชีฤษณิศา: ขอนมัสการพระคุณเจ้า ขอร่วมอนุโมทนาบุญกับคุณหมอเขียว แล้วก็จิตอาสาทุกท่าน รวมทั้งทีมงานทุกท่านที่ได้จัดงานในวันนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอานิสงส์แห่งบุญนี้ ขอให้ทุกท่านมีความสุขความเจริญสุขภาพแข็งแรง ๆ นะคะ สาธุคะแม่ชีชื่อ เรียกสั้น ๆ ว่าฤษณะคะ จริง ๆ แล้วอยากจะบอกกับทุกท่านว่าเอาตัวอย่างแม่ภูเองนะคะคือ มีกรรมเป็นของของตนสาเหตุที่เกิดจากมะเร็งนี้ ถ้าวิเคราะห์ในชาติปัจจุบันนี้ที่เรารู้ะคะก็คือว่าเราพากันไปทำแท้งคะนะคะ โดยที่คิดว่าเราแค่เอารกเขาไปเท่านั้นเองนะคะเมื่อประมาณปี 2530 กว่าคะ พอหลังจากนั้นมาก็เริ่มมาเข้าวัด พ.ศ. 2543 ช่วงนั้นก็ช่วยพัฒนาวัดที่ป่าปลักประดู่คะ หลังจากนั้นมาก็คือถ้าเป็นกรรมปัจจุบันที่เห็นจากสิ่งแวดล้อมก็คือว่าเราจะอยู่กับฝุ่นนะคะฝุ่น แล้วก็ชอบที่ว่าเรื่องการก่อสร้างคือทาสีนะคะ เพราะฉะนั้นนี่ตัวเองนี่ จะใส่กระดานแล้วก็ก็มีโยมผู้ชายมาช่วยคนหนึ่ง ก็คืออาสนะชินี่เราจะใส่ฝุ่นนี่ จะเข้ามาขอโทษนะคะเต็มรวงมุกเลยคะซึ่งตอนนั้นเราไม่รู้จ้กว่าแมสคืออะไร เราไม่เคยใช้แมสทำมาถึงปี 47 ปี 47 นี้เริ่มรู้สึกตัวเองนี่ไม่ค่อยดีแล้วนะคะ จะเหนื่อยง่ายแต่เราก็ไม่รู้ว่าเป็นเหนื่อยเพราะอะไรเพราะเราเคยเป็นนักกีฬา เราที่รู้ว่าเราพักผ่อนก็หายเหนื่อยก็เป็นอย่างนี้ประจำก็ดูแลทำไปสร้างกุฏิอะไรไปช่วยพัฒนาวัดไปพอปี 2547 แม่ชีทองพลอยท่านเป็นโรคน้ำลายไหล ก็พาท่าน ไปตรวจสุขภาพประจำปีแล้วเราก็เลยถือโอกาสตรวจด้วย ผลปรากฏว่าคุณหมอบอกว่าคนไหนไม่ได้ขยาดคนนั้นถือว่าโชคดีนะคะ ก็คือคุณหมอบอกว่าคุณฤษณิศา ตอนนั้นยังไม่ได้บวชนะคะ เอายารักษาโรครอดไป สิ่งทีเสียใจที่สุดในชีวิตไม่เคยเสียใจเรื่องมะเร็งเลยนะคะ แต่เสียใจว่าคนที่คุยด้วยกันสนิทกันนี่เขาหันหน้านี้เลยคะ โหขนาดนี้เลยหรือ โห ขนาดนี้เลยหรือ นึกในใจนะตอนนั้นยังไม่ได้

บวช ไอ้โห เขารังเกียจขนาดนี้เลยหรือ ซึ่งจริง ๆ แล้วเราไม่ไอไม่จาม ถามคุณหมอ คุณหมอแน่ใจ
 หรือคะว่าเป็นอันนี้ คุณหมอก็เลยให้ไปตรวจน้ำลาย พอไปตรวจน้ำลายปั๊บก็ซ่า เราก็เหนื่อยช่วง
 นั้นจะเหนื่อยมาก ขับรถก็ไม่ค่อยไหว ไม่รู้เป็นยังไง ขับก็เพลียแล้วก็จะเหนื่อยพักสักครึ่งชั่วโมงก็
 จะหาย หลังจากนั้นก็เลยหมอซ้ำหมอพูดไม่ดีด้วยเราก็เสียใจนะคะ ก็เออ ทำไมหมอมาดูแลเราอย่างนี้
 นะ คนเราดี ๆ ใครจะมานะ เราก็คิดอย่างนั้นนะก็เลยไปที่โรงพยาบาลทรวงอก ก็เชื่อว่าทรวงอกเก่ง
 นะคะนี่คือ ความโหมะ ความหลงนะคะว่า หมอทรวงอกนี่ต้องเก่งแน่นอนเลย หมอมาตรวจบอก
 ว่าถามว่าเป็นยังไง คุณรู้ไหมคุณเป็นโรคปอดบวมทรวงอกคะคุณหมอ แต่ไม่แน่ใจเพราะว่าเครื่องมือ
 ไม่ทันสมัยเราพูดเลยนะว่าเครื่องมือไม่ทันสมัย หมอว่าคุณไปนั่งนู่นสั่งยามา ยาบ้านโป่งให้ แม่ภูไม่
 ทานนะคะ พอโรงพยาบาลทรวงอกเออ เขาเก่งนะ โรงพยาบาลเขาดีนะชั้นหนึ่งของประเทศไทยนะ
 ทรวงอกนะทานยาเลยคะ ไอ้โห ทานเข้าไปนะคะมันบีบปอดนะ จะนั่งจะนอนนี่มีความรู้สึกว่ารก
 บนดินมีจริง ๆ นอนไม่หลับคะทั้งคืนแม่ชีทองพลอยท่านให้คนมานั่งเฝ้านอนเฝ้าใครจะนั่งจะนอน
 ทำไหนสุดตลอดทานยาอยู่ประมาณอันนี้เหตุเกิดขึ้นปี 2547 นะคะ ที่นี้รู้ปี 2547 ทานยามาพอปลายปี
 2548 พอมหาหมอ หมอที่แรกบอกว่าคุณเป็นยังไงบ้าง คุณหมอมะไม่ดีขึ้นเลยคะสงสัยแพ้ยามั้งคะ
 คุณหมอก็เปลี่ยนยาให้ พอครั้งที่ 3 คิดนึกคิดว่าถ้าหากว่าจะทรمانอย่างนี้ ตายก็ตายเถอะนะ แต่ถ้า
 หายดีขึ้นก็ขอให้ยาตัวนี้ให้ดีขึ้น ยาครั้งที่ 3 นี่ดีมากคะ นอนหลับสบายพอมาก็เขาก็เปลี่ยนหมอ
 นะคะ เปลี่ยนหมอเป็นหมอกคนที่ 2 ที่ทรวงอกคุณเป็นยังไงบ้างบอก อ้อ สงสัยแพ้ยามั้งคุณหมอกคน
 นั้นพูดมากเลยทำไมเอ็กซ์เรย์มีจุดไร ๆ 2 จุดที่ปอดคะเรารู้แล้วมะเรื่องแน่นนอนเสร็จแล้วนะคนที่
 พูดมากเขาก็ไปสั่งสแกนรู้สึกจะสแกนปอดมั้งคะผลออกมาเนืองอก 2 ก้อน เราขอเอาผลเลยคะ
 เพราะเราอยากรู้เราก็เอาผลเราก็แอบถ่ายไว้ แอบถ่ายไว้รู้ว่าเนืองอก 2 ก้อนคุณหมอก็ส่งไปที่
 สถาบันมะเร็งเอ๊ะ สถาบันมะเร็งจะแน่หรือสถาบันทรวงอกยังอย่างนั้น สถาบันมะเร็งจะแน่หรือก็
 ยังไป ส่งตัวไปที่ไปเอาใบส่งตัวไป เอ๊ะ ขับรถไม่ไหวแล้วต่อไปอนาคตมะเร็งต้องคีโม ไอ้โห เราจะ
 ขับรถไปไหนหรือนี่ ก็เลยเอาใบส่งตัวจากสถาบันมะเร็งนี้ไปที่ศิริราช เป็นบุญอย่างหนึ่งคะนะคะ แค
 เดือนเดียวนะคะสามารถที่จะฉายแสงได้ คีโม 11 ครั้งคะ เข็มแรกนะคะรู้ตัวเลย รู้สึกตัวเลยว่ามาฉาย
 แสงวันที่ 3 มีนาคม ปี 2548 เข็มแรกรู้เลยนะคะว่า อ้อ ไอ้คนคิดฆ่าตัวตายที่มันบ้ามันคลั่งเป็นอย่างนี้
 นี้เองเข็มแรกนี้แพ้มากคะ จะนั่งก็ไม่ได้จะนอนก็ไม่ได้เพราะฤทธิ์ยามันกดนะคะ มันกดมากเลยคะ
 เดินจงกรมธรรมดาเดินสงบก็ไม่สงบนะคะ ไม่มีการสงบเลยเออทำยังไง จนเดินนี้เสร็จแล้วมีแม่ชี
 ท่านหนึ่งบอกว่า เออให้รอมียาอยู่ตัวหนึ่งคือยาอียาไทยนะ ก็ให้กิน โอเคตอนนั้นเราก็กินแต่ก่อนจะ
 กินนะเขาก็ทำยาซ้ำจะเล่าตรงนี้นะคะว่าอานิสงส์ของอะไรปรากฏว่าแม่ทองพลอยบอกว่า คุณภูไป
 อยู่หน้าพระพุทธเจ้า ก็กราบเลยนะกราบว่าขออำนาจคุณพระพุทธเจ้าถ้าลูกมีบุญจริงนะคะลูกมีบุญ
 จริงนะยังไม่ได้บวชนะขอให้ลูกหาย แต่ถ้าลูกไม่หายขอให้ลูกตาย บอกท่านอย่างนี้นะคะ กราบช่วง

นั้นนะ ไม่เคยเลยแม้กระทั่งเดี๋ยวนี้ ภาวนายังไม่สงบอย่างนั้น ปรากฏวันนั้นนะสงบเยือกเย็นอาการที่
 มีความทรมานทรมายอยากฆ่าตัวตายสงบทันทีเลยคะเราเริ่มมั่นใจแล้ว โอเค เราหายแน่นอนคะ ก็ทานมา
 หมอนัดเท่าไรก็ไป ทีโม 11 ครั้งนะคะฉายแสงที่ปอดซ้ายปอด 30 ครั้งนะคะซึ่งเป็นมะเร็งปอดระยะ 3
 นะคะแต่คิดว่าศิริราชคงจะ 4 แล้วละ เพราะมันเร็วมาก เราทำไม่ไหวหรือตรงนั้นนะพอทำครบคอร์ส
 ตรงนั้นก็คุณหมอบอกว่าดีขึ้นไหมก็บอกว่าเออ มันก็ลามาที่กระดูกนะคะจากกระดูกชายโครงนี้เรา
 ไม่รู้คุณหมอไม่บอก ไอ้เราก็มาชอบแอบถ่ายคะเป็นคนนิสัยไม่ดีนะคะ คุณผลตัวเองแล้วแอบถ่ายแล้ว
 มานั่งศึกษาเอ๊ะ มันชี้อะไร 7-8-9-10-11 เราก้ไม่รู้ว่าจะไร แต่เรารู้ว่าชี้นี้จนกระทั่งต้องขอบคุณครอบครัว
 ของคุณธนพลนะคะก็น้องเขาได้อ่านตรงนี้ออกก็เลยรู้ว่า อ้อมันเป็นที่กระดูกชายโครงในช่วงนี้นี่
 เราก้ยังพอมาทาน มาก็มีหลายคะแต่ที่จุดเชื่อทางแพทย์ทางเลือกนะคะ จุดแรกที่ประกายไฟคือว่าสมัย
 นั้นนี้มีอาหารที่แยกกากไข้ใหม่คะ เราก้ซื้อผลไม้มาแยกกากก็คือถวายพระด้วย เราก้เอามาแยกของ
 เราก้เอามาเป็นน้ำฝรั่งนะคะเอามากลั่นแยกกากเลยเอามาบีบแยกกากแล้วก็ดื่มแต่น้ำฝรั่งนะคะ พอดื่ม
 แต่น้ำฝรั่งอย่างเดีวนะคะ ผลปรากฏว่าเราไม่รู้หรือว่ามันเป็นเพราะอะไร มันปวดคะ ช่วงนั้นทีโม
 เสร็จแล้วนะคะฉายแสงเสร็จแล้วนะคะ มันเจ็บหน้าอกเจ็บจนกระทั่งเราเดินนี้ เราจะต้อง (เอามือจับ
 กลางอก) โอ้โห มันทรมานมากเราหยุดทันทีเลยทุกอย่างต้องหยุดทันทีมั่นใจจะขาดเราก้ไม่รู้จะไร
 เราก้ยังทานอะไร น้ำแครอทแยกกาก ฝรั่งแยกกากตอนหลังก็เลยหยุดไปเพราะมันล้างยากมันเหนียว
 ทำไม่ไหวนะคะเสร็จแล้วพอมานั่งอ่านหนังสือแพทย์ทางเลือกของ ดร.รสสุคนธ์ พุ่มพันธุ์วงศ์ นะเขา
 บอกว่าฝรั่งทำให้ปวด เรารู้เลยว่าจุดนี้ โอเค คนนี้ช่วยเราได้ทานนี้ช่วยเราได้ก็ทานมาตลอดคะ
 จนกระทั่งทานไปก็พอลโล่อัปเดตตามโรงพยาบาลศิริราชไปผลจากปอดนะคะ ซึ่งตอนนั้นเราใช้อาหาร
 บำบัดนะคะหมอโรงพยาบาลให้อย่างเดีวนะคะคือยาแก้ปวด ยาคลายกล้ามเนื้อ แม่ภูไม่เคยกินเลย
 หยุด วางตรงนั้นอาหารบำบัดอย่างเดีวเราเคยถามหมอสิริราชว่าคุณหมอคะ ยานี้ อาหารนี้ช่วยได้
 ใหม่คุณหมอบอกว่า ไม่น่าจะใช่เราก้เะยากินยังหายปวดนะสมองเรา ยากินยังหายปวด เอ๊ะ อาหาร
 กินยังหายหิว กินกาแฟไปยังไม่่วงนอน ยาแก้ปวด เราว่าไม่ใช่หรือ เราก้เลยไม่พูดเรื่องนี้กับหมอ
 แล้วก็ทานอาหารบำบัดมาตลอดทานอาหารบำบัดนี้คือไม่มีสารพิษนะคะ เราจะไม่มีสารพิษเลย ชู
 รสก็ไมทาน ทุกอย่างจะมีการแชร์ปราศจากสารพิษ จนปรับสมดุลของมันเรียบร้อยแล้ว เราก้เอามาทำ
 ทานคะนะคะ พอทานมาตลอดตรงนี้ก็หลังจากนั้นมาก็โอเคตรงนี้คะ (เอามือวางทาบอก) ดีขึ้นไปหา
 หมอเขียวด้วยเออ วันนั้นหมอสวมหมวกคะ ใจอยากรู้เพราะหมอสวมหมวกเป็นแพทย์แผนปัจจุบันกับ
 แพทย์แผนไทยก็เอาฟิล์มไปให้เขาดู เอ้า คุณมาได้ยังไง คุณอยู่ได้ยังไง เป็นมะเร็งกระดูกที่ชายโครง
 พ.ศ. 2549 บอกหรือคะคุณหมอ บอกก็ทางแพทย์ แล้วคุณอยู่ยังไง บอกอ้อตอนนั้นบวชชีแล้วนะคะ
 ไปหาท่านปี 52 คะ บอกคุณหมอคะ ก็ทานแพทย์ทางเลือกคะไม่มีสารเคมีคะ เอ้าคุณกลับไปเลย ทำ
 อย่างนี้คะ คุณกลับไปเลย ทำยังไงทำยังไงบอกคุณหมอคะมันนอนไม่หลับคะงั้นผมให้ยานอนหลับ

คุณไปแต่ยาท่านก็ดีนะ แต่มันก็กดประสาทนะคือก็โอเคไม่มีอาการแพ้เลยอะไรจะคราวนี้จุดที่มาตรง
 นี้ะคะ ก็ต้องขอบคุณคุณคุณชนพล กรอบครัวคุณชนพลด้วยนะคะ คือเขาเคยชวนมาคุณหมอเขียว
 เหมือนกัน แต่เราเองนี่ เราหนึ่งไม่สะดวกไม่มีรถ เพราะเป็นนักบวชนะคะแล้วที่อ่อนแรงก็จะไม่มี
 คุณชนพลเขาก็โทรมา คุณชนพลบอกว่าคุณ ไปไหม หลายครั้งแล้วคะ มาครั้งนี้เจอหมอเขียวครั้งแรก
 คุณชนพลโทรถามว่ามาไหม บอกมาคะเขาก็เลยบอกว่ามีที่ว่างหนึ่ง เราบอกไม่มีรถเขาก็บอก
 เต็มผมมารับเองที่วัด ค่ะก็เลยได้มา ถามว่าจุดนี้นะคะก็เป็นจุดที่ดีที่สุดที่เจอในชีวิต
 เพราะว่าคุณหมอบอกท่านเป็นคนที่มีจิตใจมีธรรมะสูงส่งเท่าที่พบมานะคะ แล้วอีกอย่างหนึ่งท่านก็รู้ใน
 เรื่องของหลักพุทธศาสนาในพระไตรปิฎกซึ่งบางที่แม่ภูเองยอมรับนะคะว่าเป็นนักบวชก็จริง แต่มี
 ความรู้ยังไม่ถึงท่านเลยคะนะคะ ซึ่งอันนี้ก็ขอร่วมอนุโมทนาบุญกับท่านด้วยนะคะ อีกอย่างหนึ่งที่มา
 ตรงนี้เพราะว่าคือยอมรับนะคะ อากาศที่วัดนี้อากาศสำคัญนะคะ เมื่ออากาศไม่ดีปีบนี้ใครว่าอากาศ
 ไม่สำคัญคุณลองไม่หายใจสิคุณตายแน่นอน อากาศที่วัดนี้ เนื่องจากว่าพอดอนเย็นนี้เขาจะแบบว่า
 จุดไฟเลี้ยงวันม เพราะฉะนั้นนี่ตอนเย็นทุกเย็นคะ เราเหมือนอยู่ในเมืองเมฆหมอกจะเหม็นควันนะ
 คะ ซึ่งแม่ภูเองก็ทรมาณเหลือเกินนะลิ้มมาบ้านพี่น้องบ้าง ลิ้มมาบ้านตัวเองบ้าง ลี้ไปหลายที่เลยทำยังไง
 เราต้องอยู่ตรงนี้นะเพราะเราไม่มีบ้านของตัวเองแล้วเราปลูกกุฏิไว้ที่นี่เยอะเยอะแล้วนะ ก็ต้องทนอยู่
 ทำยังไงล่ะ ปิดหน้าต่างหมดใช้พัดลม ใช้โอโซน ใช้ออกซิเจน ก็คือน้ำกับโอโซนใส่ในพัดลมแล้ว
 ก็เป่าจุกตลอดคะ เหมือนคนอยู่ในคุกอยู่ในดินในอะไรประมาณนั้น ก็ยอมรับสภาพเพราะถือว่าเรา
 ทำกรรมมานี้ใช้ไป เราไม่เหนียวหนึะจะได้หมดกรรม เกิดชาติหน้าฉันใดกรรมตรงนี้นั้นจะได้น้อยลง
 หน่อยนะคะ ก็อยู่อย่างนั้นตลอดเลยคะ มาที่นี้นะคะอากาศดีมากคะ อาหาร อาหารบำบัดก็ดีคะ
 เพราะว่าเราทาน แล้วเรารู้สึกว่าที่ไหลยุบนะคะ เพราะตอนนี้ที่มาก็มีไหล่นะคะ บวมแล้วก็ที่
 เต้าคะบวม ส่วนที่มาก็ที่นั่นก็คือมีเนื้องอกคือยังพอล ไลอ็อปที่ศิริราชตลอดเวลา คือจะมีเนื้องอก
 ประมาณเกือบ 0.4 เซนติคะ เกือบครึ่งเซ็นต์แล้วก็ตอนนี้พยายามรักษาระดับไม่ให้มันลามไปไหนก็
 โอเคคะ ที่นี้ว่าพอทานแล้วนี้ รู้สึกว่าเราคงทานฤทธิ์ร้อนมาเยอะนะคะ วันนั้นทานแล้วระอกระอ่วน
 ในท้องมากเลยคะ นะคะระอกระอ่วนบอกไม่ถูกเลย แล้วก็ปวดศีรษะ ปวดเหมือนหัวจะระเบิด
 นะคะ หัวก็ร้อนนะ แต่หนาวนะคะ หัวก็ร้อนแล้วก็หนาวหัวจะระเบิด พอติเจอบอกคุณเล็กที่เป็น
 จิตอาสาที่ต้องขออนุโมทนาบุญคุณเล็กด้วยนะคะ ที่คุณเล็กช่วยทุกอย่างเลยคะคือท่านได้ชื่อของให้
 แล้วก็ทำเด็วนั่นเลยนะคะเอาอะไรนะน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสด ชื่อผ้าให้น้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสด
 แล้วก็หมอบเขียวนะคะ ยาเขียวไซ้ไหมคะ ค่ะ มาชโลม ๆ แล้วก็พอกคะ น้ำมันเขียวนะคะมาโปะ
 ศีรษะให้วันนั้นนะคะ แล้วก็กลับมาดีที่ออกซ์ คุณเล็กถามว่าปวดไหมตอนนั้นบอกไปไม่ไหวเลยต้อง
 พักสักเด็วถึงจะไปได้คะก็พักสักพักหนึ่ง ก็ฝืนใจสร้างกำลังใจให้ตัวเองแล้วก็ไปไปดีที่ออกซ์ออก
 นะคะ วันนั้นนะคะตั้งแต่เย็นจนเช้านะคะ คุณจูนะคะที่มากับท่านด้วย นี่ก็เอาอาหารไปส่งนะนอน

ทั้งวันทั้งคืนนะ เพลียไม่มีแรงเลยคะ เพราะ ฉะนั้น นี้แม่ภูสรุปได้คำเดียวว่าอาหารเท่านั้นเองที่ บำบัดโรคเราได้ และกำลังใจเราต้องสร้างคะ กำลังใจสำคัญนะคะ คือแม่ภูคิดว่าเรามีกรรมเป็นของ ของตน เราพร้อมที่จะรับกรรมตรงนี้นะคะยอมรับเขาอย่าไป อื้อ ทำไมมันต้องเป็นอย่างนั้น ถ้าคุณมี คำว่าทำไมปุ๊บนี้คุณจะมีคนจะเกร็งในกล้ามเนื้อ คุณจะเครียดทันทีนะคะ ยอมรับเออ เป็นก็ดีแล้ว นะ ออหหมด ๆ ไปชนะนะใช้กรรมใช้เวรไปนะ เพราะเราทำมาเรายอมรับจบคะนะคะ พุดอย่างเร็วเลย เพราะเวลาน้อยต้อง 15 นาที

จิตอาสา: ค่ะจริง ๆ แล้วที่คุณแม่เล่าก็สนุกนะคะหลาย ๆ ท่านดูสนใจนะคะแล้วคุณแม่ได้ ปฏิบัติด้วยวิธีอื่นเพิ่มเติมอีกไหมคะ

แม่ชีภูษณิศา: ก็ที่คุณหมอเขยวนี้ก็ตรงนี้ก็พอก ๆ มาเอาตรงศีรษะมาพอกท้องนะคะก็เบาสบายคะ แล้วก็มีการกัวชาหลังคะ ได้ครั้งเดียวคะเพราะไม่มีคนกัวให้ก็เบาสบายนะคะ แล้วก็อะไรอีกอย่าง นะคิมน้ำปัสสาวะคะ แล้วก็เอาน้ำปัสสาวะดีที่ออกซ์ด้วยนะคะ ตอนนี่ดีที่ออกซ์ประมาณเช้าเย็นคะ แต่ เมื่อเข้าไม่ทัน เลยไม่ได้ดีที่ออกซ์คะ ค่ะเข้าเย็นนะคะ ค่ะก็รู้สึกเบาสบายดีคะ แต่ว่าอาการหนาวยังมี อยู่ แต่วิธีหนาวอย่างเดีวนี้คือ เดินเท้านี้ถ้าโยมที่เป็นมะเร็งทั้งหลายที่มีความร้อน ให้เดินด้วยกับดิน นะคะ กับดินกับหญ้านี้ใช้เท้าเปล่าดีที่สุดคะนะคะ เพราะมันจะช่วย อย่างวันนี้ไม่ได้เดินนะคะนี้ รู้สึกหนาวเท้ามากเลยแต่ทุกวันที่เดินไม่ได้ใส่รองเท้านี้ได้รับพลังจากดินนี้ไอดินนี้เรารู้สึกว่าเท้าเรา อุ่นคะ แต่วันนี้ไม่ได้เดินรู้สึกหนาวเท้าหนาวศีรษะคะ นะคะ

จิตอาสา: ค่ะก็ปฏิบัตินะคะ อย่างที่บอกเราเป็นลูกพระพุทเจ้า

แม่ชีภูษณิศา: ค่ะ

จิตอาสา: ใช่ไหมคะก็คือเดีวอยากทราบนิดหนึ่งคุณแม่มีอาชีพอะไรมาก่อนมั้คะ

แม่ชีภูษณิศา: แต่เดิมเป็นคุณครูคะ แล้วก็ออกมาเพราะความงกอยากรวยคะ เลยมาขายประกันก็ ช่วงนั้นออกมาเพราะมีปัญหาเรื่องกลองเสียงคะก็มีบ้านาญาติ ๆ หน่อย ๆ ไม่ก็พันบาทถามว่าพอ ไหม ไม่พอคะก็อาศัยบางที่ที่เป็นบุญของเรานะ พี่น้องรักเรา ก็ลงขันเวลาไม่พอทีก็ลงขันกู้บ้างลงขัน บ้างแล้วแต่คะคือยังงี้ก็คิดว่าถ้าเราตั้งจิตอธิษฐานจิตไว้ว่า ถ้าเราหาหนี้เราจะบำเพ็ญบุญ ถึงทุกวันนี้ นี้ก็พยายามที่จะช่วยคนบอกสิ่งดี ๆ กับเขาที่เรามีประสบการณ์มา แล้วก็สิ่งใดที่เราให้เขาได้เราก็จะ ให้คะ

จิตอาสา: ค่ะ ก็อย่างที่คุณแม่คะบอก ก็อย่างที่คุณแม่ไม่มีอะไรที่เราไม่ทำมานะคะ ที่คุณ หมอเขยวก็พูดเสมอ เมื่อกี้ที่ถามอาชีพ เพราะว่าอยากจะทำอะไรก็ทำไม่คุณแม่ถึงมีอาการไม่สบาย เหล่านี้คะ ก็คุณแม่ก็เปิดประเด็นตอนแรกแล้วนะคะว่าเรามีกรรมเป็นของของตคนนะคะ

แม่ชีภูษณิศา: ใช่คะ

จิตอาสา: แล้วก็อย่างที่คุณแม่บอกว่าจริง ๆ แล้วอาหารสำคัญที่สุด พระพุทธเจ้าท่านก็ตรัสเอาไว้ว่าจะว่า อาหารเป็นหนึ่งในโลก ไข่ใหม่คุณแม่

แม่ชีกุญฉินสา: ค่ะ

จิตอาสา: อาจารย์หมอเขี้ยวก็สอนเสมอ นะคะจริง ๆ แล้วสุดท้ายเราก็ทำที่เรื่องอาหารนี้ละคะ นะคะก็ฝากพี่น้องเอาไว้แล้วกันนะคะอาหาร 4 จริง ๆ คุณหมออาจจะไม่ได้พูดในคำนี้ถ้าอยากทราบต้องติดตามตอนต่อไปนะคะ พี่น้องก็สามารถติดตามข่าวสารแพทย์วิถีธรรม ได้เสมอ นะคะ หรือกิจกรรมนะคะ แล้วก็ถ้ามีโอกาสพวกเราก็คงได้มาพบกันอีก แล้วก็ปฏิบัติตัวในคำนี้ อีกนะคะ ก็ด้วยเวลาอันจำกัดนะคะ คงต้องขอจบช่วงนี้เพียงแค่นี้ เพราะว่าเราจะได้ดำเนินกิจกรรมต่อไป ถ้าท่านได้มีคำถามหรือปัญหาสงสัยอะไรกับพี่น้องที่ขึ้นมาเล่าปฏิบัติ เราอาจจะคุยกันเป็นการส่วนตัวข้างล่างได้นะคะ ทั้งนี้ก็ต้องขอบคุณพี่น้องทุกท่านนะคะ ทั้ง 5 ท่านนะคะที่ได้ขึ้นมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์นะคะ แล้วก็ให้ข้อมูลกับพี่น้องเป็นวิทยาทานนะคะ ก็ขอให้ทุกท่านพบกับความสุขในการปฏิบัติด้วย 9 เม็ดทุกท่านเลยนะคะ ขอพระคุณทุกท่านค่ะ สาธุ

แม่ชีกุญฉินสา: อนุโมทนาสาธุค่ะ

(กุญฉินสา. สัมภาษณ์ 2555, มกราคม 31)

กรณีศึกษาที่

1.41 โอ

หญิงไทย อายุ 38 ปี

จังหวัดกาญจนบุรี

อาการซีสต์ที่มดลูก

คุณโอ: ค่ะสวัสดิ์นะคะ ชื่อโอ นะคะ อายุ 38 เป็นคนจังหวัดกาญจนบุรีนะคะอาชีพรับจ้างเขียนหนังสือ นะคะเริ่มต้นนี้คือตัวเองเนี่ย ไม่มีอาการเหมือนกับคนที่ เป็นซีสต์ที่มดลูกนะคะแต่ว่าไม่เคยไปตรวจก็คือตรวจเหมือนกับที่ตรวจภายในปกติทั่วไปแล้วมันไม่เจอจนกระทั่งวันหนึ่งนี่ คืออาการมันก็หนักมากนะคะ เป็นแมนส์เยอะแล้วก็เหมือนกับปวดท้องมากแล้ว ทีนี้ก็เลยไปอัลตราซาวด์แล้ว ก็เจอว่าเป็นเนื้องอกนี้มันครอบมดลูกอยู่นะคะ แล้วมันครอบได้ประมาณ 14 เซนติเมตร จริง ๆ นี้ ต้องบอกก่อนว่าด้วยอาชีพรับจ้างเขียนหนังสือนี้ เราก็จะเป็นคนที่อ่านหนังสือเยอะมากแล้วก็รู้จักธรรมชาติบำบัดแล้วก็จะอะไรต่าง ๆ นี้ก็คือรู้ รู้แต่ว่าไม่เคยทำแล้วก็ไม่ได้เคยคิดว่าตัวเองจะเป็นคนป่วยเพราะว่า ออกกำลังกายดูแลตัวเองตลอด ถึงแม้ไม่ได้กินมังสวิรัต แต่เราก็จะเลือกอาหารเลือกอะไรอย่างนี้

ตลอดตอนนั้นก็เลยไม่เข้าใจว่าทำไมตัวเองป่วย แล้วยิ่งมันก็ไม่มียาดีตอนนั้นที่ป่วยนะคะมัน ไม่มีสติเลยเพราะไม่รู้ว่าตัวเองจะจัดการกับตัวเองยังไง หนังสือทุกเล่มที่เอามาอ่านยิ่งอ่านยิ่งสติแตกแต่ที่นี้ก็เลยตัดสติใจให้หมดตัดมดลูกเพราะหมอนี้ ยืนยันว่าถ้าจริงใจเรายังอยู่ที่นี่ เราก็จะมีอาการปกติมันจะไม่มียาอะไรทั้งสิ้น เพราะตอนนั้นก็ถามนะคะว่า แล้วมันจะมีอาการที่แบบว่าทำให้เรานี้ใช้ชีวิตผิดปกติไหม อย่างเช่นวัยทองหรืออะไรอย่างนี้นะคะ หมอเขาก็ยืนยันว่าไม่มีเพราะว่าจริงใจเรายังอยู่แล้วเราอายุเพิ่งจะ 38 แล้วที่นี้พอหลังจากนั้นก็โอเคตัดพอดีเสร็จแล้วนี่ อาการมันก็มาทันทีเลยก็คือจะมีอาการแบบอารมณ์มันจะปรวนแปรเร็วมาก คือร้องไห้เสียใจแล้วปกติคือเป็นคนที่เป็นคนที่เซ่นชีวิตที่อยู่แล้วมันก็จะแบบบทยะร้องไห้ก็ร้อง บทยะดีใจก็ดีคือมันสุดโต่งไปซะทุกอย่างคะแล้วหลังจากนั้นมันก็มีอาการนอนไม่หลับคือนอนไม่หลับนี่คือเป็นเยอะมาก มันจะนอนไม่หลับเลยแล้วครั้งหนึ่งปรึกษาหมอ ช่วงเวลาเหล่านั้นเราก็ปรึกษาหมอลดคือเห็นหมอนี้เป็นที่พึ่งก็ถามหมอมีอาการอะไรบ้างเราก็ไปโรงพยาบาลคือไปมันทุกวัน ที่นี้ คือเรียกว่าชีวิตปกติก็คือขับรถไปโรงพยาบาลเกือบแทบทุกวัน หมอเขาก็บอกว่าเรานะคิดไปเองถ้าคุณนอนไม่หลับคุณก็ไม่ต้องนอนคุณก็ลุกขึ้นมาอ่านหนังสือทำอะไรไปเพราะหมอเองหมอก็ไม่ได้นอนเยอะแยะอะไรมากมาย เพราะคุณก็อายุขนาดนี้แล้วก็คือไม่จำเป็นต้องนอนแล้วถ้าเกิดพอส่วนอาการอื่น ๆ นี้ หมอเขาก็รักษาปลายเหตุนะคะจนกระทั่งวันหนึ่งนี่ไปเจอพี่คนหนึ่งเขาก็บอกว่าเรานี้ไม่มีสติ คือคุณมีข้อมูลเยอะแต่ว่าคุณนี่เลือกมาใช้ไม่ถูกแล้วก็เวลาคุณเจออะไรแล้วคุณร่นนะ คือคุณเขาก็เลยแนะนำให้ไปปฏิบัติธรรม ก็ไปอีกไปทั่วสารทิศนะคะไปทุกอย่างจนกระทั่งบอก พี่เขาก็เลยแนะนำว่าลองไปวัดป่าไหม ก็เลยมาที่วัดป่าปฏิบัติธรรมที่วัดป่าหลวงพ่อมิตชูโอะนะคะ ที่วัดสุนันทา ก็พบว่ามันถูกจริตกับเราเราก็เลยปฏิบัติธรรมมาเรื่อย ๆ ความร้อนรนหรือว่าความไม่มีสติมันก็ลดลง แต่โรคมันก็ยังอยู่กับเรานะคะอาการต่าง ๆ มันก็ยังอยู่เป็นเพื่อนเราแต่เราก็เริ่มรู้สึกว่ามันคือเพื่อนแล้วเราก็อยู่กับมันมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งวันหนึ่งนี่ ไปยืนที่หน้าโรงครัวของวัดหลวงพ่อนะคะแล้วก็ไปเจอว่าเขาจะมีป้ายเขียนว่า น้ำสมุนไพรเย็นสดชื่นนี่อะไรอย่างนี้ เราก็เอ๊ะ เราแบบจิตอาสาที่วัดนะคะ เขาก็พูดถึงหมอเขียวว่าพุงนี้หมอเขียวจะมานะคือหมอเขียวมาอบรมที่ค่ายวัด 7 วัน แล้วก็เดี๋ยวจะไปที่วัดนี้ วันหนึ่งถ้าใครสนใจมาได้นะแต่ตอนนั้นคือสนใจแต่ว่าไม่มีเวลานะคะ เราก็เลยกลับไปบอกกับเรากี่มาเสิร์ชในอินเทอร์เน็ตดูว่า หมอเขียวคือใคร แล้วก็ไปเจอตัวหมอเขื่อนี่คือในทีวีก่อน รายการ ค คนค้นคน นะคะ ณ ตอนนั้นนี่ ถามว่าเชื่อในวิธีของหมอเขียวไหมตอนนั้นนี่ เหย ๆ แล้วเพราะว่าเราศึกษามาจนเราเบื่อแล้วไงคะ ตอนนั้นมันท้อใจแต่ที่นี้ด้วยความที่เราเห็นวิถีปฏิบัติของหมอเขื่อนี่มันถูกใจเรามันเรียบง่ายสมถะแล้วมันไม่ยุ่งยากคะแล้วบางครั้งนี่ ธรรมชาติบำบัดบางแขนงนี่ต้องยอมรับว่าอย่างพอ พอตัวเองกลับมาอยู่ต่างจังหวัดนี้ บางอย่างมันไม่ได้ทำได้เหมือนคนเมืองคะเพราะอันนี้คือภูธรแท้ ๆ คืออยู่ทุ่งนาแบบมันคือบ้านนอกจริง ๆ บางอย่างนี่เราหาไม่ได้แล้วก็บางอย่างที่เขาให้ทำนี่ มันก็เคอะเขินกันไปที่จะ

แบบมาทำอย่างนี้ นะคะ มันหลาย ๆ อย่างแล้วที่นี้พอเราเห็นสิ่งที่หมอเขียวทำนี่เออ มัน โอเคมันใช่ เหมือนครั้งหนึ่งที่เราเคยเจอวัดป่าแล้วเรารู้สึกว่านี่แหละมันถูกจริตกับเรา หลังจากนั้นมาก็เลยศึกษา แบบเต็มที่แล้วครั้งแรกเลยคือโทรมาที่แสงแดดปรากฏว่าเต็มเรากี่ยัง โอ๊ย หนาวันแรกยังเต็มอย่างนี้ เราก็เลยคิดว่ามัน โอเคแล้วหนึ่งเลยครูบาอาจารย์เราก็ตีใจใหม่คะ แล้วสิ่งหนึ่งที่ครูบาอาจารย์สอนก็คือให้ทดลองปฏิบัติจริง คืออย่าเชื่อ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งคือพอปฏิบัติธรรมแล้วนี่สิ่งหนึ่งที่มันจะตามมาคืออย่างกัซซาอย่างสังสัยก็คือให้ลองไปเลยคืออย่าคิดมากคืออย่ามีทฤษฎีมากอย่างนี้คะอย่าง ที่ผ่าน ๆ มาแล้วหลังจากนั้นก็เลยครั้งนี้ก็เลยมาได้คือ 9 โมงครึ่งตั้งนาฬิกาไว้เลยคะพอ 9 โมงครึ่ง เป๊ะก็คือโทรไปที่แสงแดดทันทีเลยคะ แล้วก็โอเคก็เลยได้มาคะ ก็เท่านี้ก็คือว่าเป็นธรรมชาติธรรมดา ค่ะที่ได้มาที่นี้

จิตอาสา: ค่ะ ก็คือได้มาที่นี้เป็นครั้งแรก

คุณโอ: ครั้งแรกคะ

จิตอาสา: หลังจากได้พบคุณหมอเขียวทางทีวีแล้วก็อ่านหนังสือแล้ว

คุณโอ: ใช่คะ

จิตอาสา: ช่วงนั้นได้ปฏิบัติตัวนานแค่ไหนคะกว่าจะได้มาที่นี้

คุณโอ: ช่วงนั้นนี้ บอกตรง ๆ เลยนะคะว่าไม่ได้ปฏิบัติอะไรที่อย่างที่คุณหมอเขียวบอกเลย เพราะารู้สึกเข็ดกับการที่อ่านเองแล้วก็ทำเอง เพราะเราไม่เข้าใจไม่เข้าใจอย่างแท้จริงก็เลยปล่อยให้ สิ่งที่มีมันเป็นอาการต่าง ๆ ในร่างกายคือมาที่นี้คือเต็มร้อยมาเลยคะนอนไม่หลับแล้วก็นี่ จะมีสีเข้มน มากแล้วก็เหนื่อยมากคือมีกลิ่นเลยละแล้วก็ตัวนี่ก็จะยุบยิบ ๆ เหมือนคนเป็นวัยทองนะคะค้นแบบตรง โนนมั่งตรงนี้มั่งแล้วก็จะแห้งแล้วปวดตามข้อมันก็จะแบบอยู่ดี ๆ อมันก็แวบขึ้นมาแบบปวดตรงนั้น ตรงนี้คะคิดว่าคนเป็นวัยทองแบบนี้จะเข้าใจคะก็ปล่อยอย่างนั้นมาเลย

จิตอาสา: ก็คือที่คุณโอ นะคะเมื่อก็บอกว่าอายุ 38 เอง ยังไม่หมดประจำเดือนนะ

คุณโอ: ไม่หมดคะ

จิตอาสา: ก็มีอาการวัยทองได้

คุณโอ: ใช่คะ

จิตอาสา: ที่จริงอาการวัยทองไม่ใช่แค่คนที่จะใกล้หมดประจำเดือนถึงจะมีอาการ

คุณโอ: ใช่คะ แล้วแบบเป็นชนิดที่ว่าเขาเรียกว่าฮอร์โมนขาดฉบับปล้นคะ ก็คือพอหลังตัดก็ มาเลยคะ

จิตอาสา: ตัดรังไข่ออกไปด้วยหรือคะ

คุณโอ: ไม่ได้ตัดคะ ตัดแค่ตัวมดลูก

จิตอาสา: เฉพาะตัวมดลูก

คุณโอ: แล้วที่นี้แพทย์ถึงได้งงใจจะว่า รั้งใจคุณยังอยู่เพราะฉะนั้นอาการที่คุณเป็นนะ คุณคิดไปเองคุณจินตนาการไปเอง

จิตอาสา: จริง ๆ น่าจะมีความเครียดความกังวลสูงนะคะ

คุณโอ: ใช่ค่ะ ด้วย ๆ ค่ะ หลาย ๆ อย่าง

จิตอาสา: ค่ะ เพราะฉะนั้นก็คือมาเต็มร้อยด้วยอาการที่บอกว่าไม่สบายแล้วกัน ไม่สมดุล

คุณโอ: ใช่ค่ะไม่สมดุล

จิตอาสา: แล้วพอมานในค่ายแล้ว หลังจากได้ฟังหมอเขียวเองกับพี่น้องจิตอาสาแล้วได้ปฏิบัติตัวอะไรบ้างคะ ที่รู้สึกทำให้เรามีอาการสบายขึ้นหรือว่าไม่เปลี่ยนแปลงก็ได้ให้คุณโอเล่าให้ฟัง

คุณโอ: ค่ะ ก็หลังจากที่ทานอาหารในค่ายนะคะได้ 2 วันนี่ปรากฏว่านี่เรานี้ มันก็จางลง สีจางลงแล้วก็หมดกลิ่นอันนี้ก็เป็นอันแรกแล้วแล้วที่นี้นี่ ตลอดระยะเวลาตัดมดลูกนี้ 3 ปี เป็น 3 ปีที่ทรมาณมากเพราะว่ามันหลับ ๆ ตื่น ๆ ตลอดเวลาเลยเราอนไม่หลับบางทีก็ลุกขึ้นมาทำอะไรอย่างนี้ มันจะมีผลต่อการทำงานตอนเช้าใช่ไหมคะแล้วปรากฏว่าเป็นครั้งแรกที่มันนอนหลับ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้หลับแล้วตื่นเช้า แต่มันเป็นการนอนระยะยาวที่สุดคุณโอในระยะเวลา 3 ปี คือยาว คือโอเคตื่นตี 2 แต่เรายังถือว่ามัน โอเคค่ะ ตื่นมาเราก็รู้สึกสดชื่นแล้วก็รู้สึกว่ายอดนอนแรกนี่ก็ยังคงคิดว่ามันจะเป็นเพราะอากาศหรือว่าอะไรหรือเปล่าเพราะว่าโทรคุยกับเพื่อนนี่ แต่จริง ๆ ไม่ใช่หรอกค่ะเพราะว่าบ้านที่อยู่มันก็เป็นอย่างนี้แหละค่ะคืออยู่ริมทุ่งนาคือมันก็บรรยากาศมันก็คล้าย ๆ กัน เพราะว่ากาญจนบุรีมันก็ไม่ได้ต่างกันมากอย่างนี้ค่ะ คิดว่าน่าจะเป็นที่อาหารแล้วก็การปฏิบัติตัว ถ้ามวก่อนหน้าตัดมดลูกโอเคมีความเครียดแต่พอหลังปฏิบัติธรรมแล้วคิดว่าถึงเครียดก็จัดการกับตัวเองได้ค่ะ ไม่งั้นคงจะไม่ปล่อยให้ร่างกายมันเป็นอย่างนี้มาจนกระทั่งมาค่ายค่ะ

จิตอาสา: ก็คือได้มาปรับสมดุลอาการก็ค่อย ๆ ดีขึ้นนะคะ

คุณโอ: ใช่ ใช่ค่ะ

จิตอาสา: แล้วเมื่อก็บอกว่าปัสสาวะสีจางลง แล้วได้ทดลองดื่มด้วยหรือเปล่านั้น

คุณโอ: อ้ออ้อค่ะ ไม่ใช่ค่ะ ก็คือ คิดว่าจะค่อย ๆ ลองไปที่ละอย่างค่ะ

จิตอาสา: อันนี้ยังไม่ได้อลองไม่เป็นไรแต่แล้วเทคนิคอื่น ๆ ได้ทำมาน้อยแค่ไหนคะ

คุณโอ: ก็ทำนะคะก็พอกตัวอะไรก็ทำไปเรื่อย ๆ ค่ะ แต่ก็ข้อ แต่ตอนนี้มันไม่ปวดข้อแล้วอาการที่ว่าเดิน ๆ แล้วมันจะมาแปล๊บตรงนั้นตรงนี้นี่มันหมดไป แล้วก็ช่วงบ่าก็ยังมึนปวดบ้าง แต่ก็พอก้าวขาไปมันก็ค่อยยังชั่วนะคะ แล้วก็ส่วนผิวแห้งมันก็สดชื่นขึ้นเล็บก็มีสีขึ้นค่ะ

จิตอาสา: ค่ะ แล้วเมื่อก็พอดีคุณฟ้า พี่ฟ้าพูดถึงว่าก้าวขานั้นเกิดอะไรขึ้นอาจจะเล่าเล็ก ๆ น้อย ๆ ใช่ไหมคะ

คุณโอ: หมายถึงอ้อ ไม่ใช่ อันนั้นน่าจะเป็นน้องเป็ดต้องให้น้องเป็ดมาเล่าค่ะ

จิตอาสา: อ้อ คนละท่านนะคะ อันนี้ก็คือจะเป็นคุณ โอ นะคะที่แก้ได้มาปรับสมดุลในกาย
อาการที่เป็นมาก็ดีขึ้น ก็ดูมันเหมือนจะง่ายขึ้น มัน โทกหรือเปล่านั้น

คุณโอ: ใช่ ตอนแรกก็คิดอย่างนั้นแต่ที่นี้บังเอิญว่าสนิทกับคือในกลุ่มนี้จะสนิทกันมาก คือ
ต่างคนต่างมาคนเดียวแล้วมาสนิทกันเพราะฉะนั้น โอนี้จะคุยกับพี่ฟ้าตลอด เล่าให้เขาฟังว่านี่เราเป็น
แบบนี้ ๆ แล้วพอเราหายเราก็เล่าให้เขาฟัง มันมีวัน คือจริง ๆ อาการนี้มันจะออกมาเรื่อย ๆ ละ
อย่างเช่นร้อน ๆ หนาว ๆ หรืออะไรอย่างนี้ วันที่ 2 ตัวก็จะร้อนมากพี่ฟ้าจับตัวว่าเป็นไข้หรือเปล่า
บอกเปล่ามันก็จะร้อนเรารู้สึกว่ามันร้อนแต่เราก็ปล่อยมันดูว่ามันจะไปได้แค่ไหนแล้ว ที่นี้พอดีมัน
ก็จะมีแบบตุ่มใส ๆ เกิดที่ง่ามขาละ ตุ่มใส ๆ นี้ คือเม็ดมันจะใหญ่มากเกิดขึ้นมาก็คุยกับพี่แก้ว พี่แก้ว
ก็บอก เออมันไม่เป็นไรหรอก ลองดูไปเรื่อย ๆ อะไรอย่างนี้ละแต่ก็คิดว่าพิษมันคงจะค่อย ๆ ออก
เพราะเราสะสมพิษไว้เยอะแล้วพอวันรุ่งขึ้นตุ่มนี้มันค่อย ๆ ยุบไปต้องมาฟังน้องอีกคนหนึ่งคือน้อง
เป็ดนี่ เขาจะมีอาการเยอะมากคือถ้าพูดนี้เรียกว่าถ้าใครไม่มาเห็นเองนี่อย่างที่โอบอกคะว่ามันต้องมา
เองเห็นเองจะต้องทดลองเองถึงจะรู้ละ

จิตอาสา: คือจริง ๆ แล้วต้องพิสูจน์ ด้วยตัวเอง

คุณโอ: ใช่คะต้องพิสูจน์ด้วยตัวเอง

จิตอาสา: ละ ก็ฟังดูจากสองท่านก็ดูมันสามารถทำได้สบาย ๆ

คุณโอ: ใช่คะ สบายมาก

จิตอาสา: ถ้าเรามีความมั่นคง ใจใหม่คะ ศรัทธานะคะ

คุณโอ: ใช่คะ ถ้าเรามีความศรัทธามีสติอะไร โอ้ยมัน วิธีนี้มันง่ายที่สุดแล้วละเพราะว่าจริง
ๆ แล้วโชคดีว่านอกจากที่นี้จะมาเจอคนป่วย ซึ่งพอคุยแล้วเราได้กำลังใจว่าเรานี้ป่วยน้อยกว่าเขามาก
แล้วสิ่งที่สำคัญคือมาเจอจอมยุทธเพราะในค่ายนี้มีจอมยุทธเยอะมาก แล้วโชคดีมากว่าได้คุยกับจอม
ยุทธหลายคนมาก แต่ว่าขอโทษที่จำชื่อไม่ได้นะคะเพราะว่าไม่ได้คุยเรื่องชื่อแล้วเขาก็ถ่ายทอดวิชา
มาแล้วก็มี มีอาถรรพ์แอบกอดด้วยเพราะเขาบอกว่ากอดจะดูพลังชีวิตตอนนี้ โอได้ดูพลังชีวิตของ
อาถรรพ์มาแล้วก็เลยคิดว่าน่าจะ โอเคละ กลับไปก็น่าจะ น่าจะดีขึ้นเรื่อย ๆ

จิตอาสา: ละ ก็อย่างที่บอกว่าเป็นจริง ๆ คุณโอเป็นนักเขียนหนังสือ

คุณโอ: โดยอาชีพคือเราเรียกกันว่ารับจ้างเขียนหนังสือ เพราะในประเทศนี้ไม่มีอาชีพนี้ละ

จิตอาสา: อ้อที่บอกว่ารับจ้างข้อมูลจะต้องเยอะอยู่แล้ว อย่างที่บอกว่าข้อมูลเยอะบางทีก็ไม่
เป็นประโยชน์ ใจใหม่ถ้าเราเอามาใช้ไม่ถูกต้อง

คุณโอ: ไม่มีประโยชน์เลยละเพราะว่าอ่านจนสติแตกด้วยซ้ำ ถึงเวลาที่หยิบหนังสือมาแล้วก็กางจะ
เอาตรงไหนคือเขาให้ไปโยคะก็โยคะไปเขาให้ไปจักรยานก็ปั่นมันวันหนึ่งเป็นกิโล ๆ ละ

จิตอาสา: ก็คือสิ่งที่น่าจะได้ประโยชน์จากที่ฟังก็คืออย่างที่บอกจริง ๆ แล้วคือถึงอ่านเยอะ ก็คือจริง ๆ แล้วฟังอะไรมาคิดว่าถ้าใช้เราลองพิสูจน์ดู ปฏิบัติดู

คุณโอ: ใช่แต่อันนี้คือแต่ละคน โอต้องบอกก่อนว่ามันไม่เหมือนกันนะคะนี่คือพูดถึงตัวเอง แต่บางคนเขาอาจจะโอแค่กับวิธีไหนอะไรอย่างนี้คะ มันอาจจะไม่เหมือนกัน

จิตอาสา: ค่ะ ก็คือแต่จริง ๆ คุณหมอก็พูดย่ำบ่อย ๆ เหมือนกันนะให้ลองทำดู ทำอันไหนที่รู้สึกทำแล้วถูกกับเรา สบายตัว ก็ทำ แต่ถ้าทำแล้วไม่ใช่ไม่ถูก ไม่สบายตัว มันฝืนมันทนมันยากลำบากมาก ๆ ก็ให้หยุด

คุณโอ: ใช่ค่ะ ใช่

จิตอาสา: นะคะ ค่ะ ก็ทำนี้ อยากให้คุณ โอฟากอะไรให้กับพี่น้องเพื่อที่จะเป็นกำลังใจหรือแนะนำเทคนิคเล็ก ๆ น้อย ๆ ค่ะ

คุณโอ: ค่ะก่อนอื่นคือโอต้องขอบคุณนะคะขอบคุณหมอเขียว แล้วก็ขอบคุณธรรมะจัดสรรที่ทำให้เราทุกคนมาเจอกันนะค่ะแล้วก็ขอบคุณพี่ ๆ อาสาทุกคนนะคะขอบคุณป้านิดดา นะคะที่แบบโอแอบอ่านหนังสือของป้านิดดา มาตลอดแล้วถึงมีความเชื่อมั่นนะค่ะแล้วก็โอคิดว่าจริง ๆ คนที่ก้าวมาตรงเนี่ย คือมันเป็นจุดเริ่มต้นแล้วค่ะที่ถึงแม้เราไม่ป่วยแต่เราก็จะเป็นคนที่ ถึงแม้วันหนึ่งเราจะป่วยนี้ แต่เราจะรู้วิธีการที่จะรักษาตัวเองค่ะเหมือนที่คุณหมอบอกบางทีเปเปอร์มันก็ตอบเราไม่ได้ทุกอย่าง อะโรยแบบนี้คะก็แล้วที่จริง ๆ มีความสุขมากนะค่ะในการมาค่ายครั้งนี้

จิตอาสา: ก็สุดท้ายนี้ต้องขอบคุณคุณ โอมาก หวังว่าก็คงนำวิธีนี้ไปปฏิบัติตัวต่อเนื่องนะคะ ค่ะ ก็ขอบพระคุณคุณโอที่มาให้ความรู้กับพวกเรา นะคะ สาธุ

(โอ. สัมภาษณ์ 2555, มกราคม 31)

กรณีศึกษาที่

1.42 วทันยา

หญิงไทย

โรคไวรัสตับ

คุณดี๊ก: ค่ะกราบสวัสดิ์พระคุณเจ้า แล้วก็คุณหมอเขียวค่ะแล้วก็เพื่อน ๆ พี่ ๆ ที่ในค่ายทุกคนคะคะ เป็นไวรัสตับนะคะเป็นมา 10 ปีแล้วค่ะก็ไม่ได้แบบตัวเราเองเราก็ไม่ได้ตกใจนะคะ ตอนที่เป็นอย่างนี้คือแบบเราต้องแบบตั้งสติให้ได้วันแรกที่เราไปตรวจ ก็คือแบบพอรู้แล้วก็โทรไปบอกลูกพอหมอเรียกเข้าไปในห้องคะตอนบ่ายเขาบอกนี่คุณรู้ตัวเองมานานหรือยังก็ถามหมอว่ารู้เรื่องอะไรคะ เขาบอก

ว่าตกลงคุณเป็นไอนี้ละ ดับแข็งนะบอกหมอผิดหรือเปล่าเพราะว่าตอนที่หมอบอกว่าตรวจปัสสาวะแล้วก็เอ็กซเรย์ อัลตราซาวด์ทุกอย่าง วันนี้คุณงดอาหารหมดทุกอย่างเลยนะเพราะกว่าจะรู้ก็คือช่วงประมาณบ่ายสามวันนั้นเราต้องอดข้าวทั้งวันเลยละ ก็คือแบบตั้งใจเลย อยากจะรู้ว่าเราเป็นอะไรแน่ เราอยากจะรู้เลยว่าเราเป็นอะไรแน่จะพอบ่ายสาม หมอเรียกเข้าห้องไปเขาก็บอกว่าเออเนี่ย ไข่เลยนะคุณเป็นไวรัสตับคุณมีญาติมาไหม บอกไม่มีละพอรู้ผลแล้วก็ออกไปยื่นหน้าโรงพยาบาลเพื่อบอกลูกเลยที่ต่างจังหวัด บอกหมอบอกว่าแม่เป็นแบบนี้ ๆ นะเขาก็ยังไม่เชื่อ ก็คิดว่าแม่โกหกใจกลับไปจากโรงพยาบาลแล้วเราก็กังไปทำงานได้เหมือนเดิมแล้วก็กลับไปเล่านิทานแล้วทีนี้ แบบก่อนที่จะมานี้ นะ รู้จักคุณหมอเขียวนี้ละคือเราก็แบบไม่อยากจะทานยาแล้วละ พอวันไหนแบบเราทานยาไม่ครบ ถ้าขาดไปเม็ดหนึ่งมือและเท้าของเราและขาดด้วยละก็คือแบบจะบวมแล้วกดยุบเลยละลูกเขาก็วันนั้นเขาก็เปิดเจอในเน็ตเขาก็อ่าน ๆ แล้วเขาก็โทรมาบอกเลย แม่ นี่รู้มานะแม่ ของหมอเขียวเขาก็จะบอกแบบมีน้ำใบย่านาง ใบเตย 15 ใบอะไรอย่างนี้ แม่อยู่คนเดียวแม่ทำแบบเฉพาะกินคนเดียว แค่ 3 วันก็พอเพราะว่าเรามีตู้เย็นก็เอามาทาน ก็จากคนที่หลับยาก ก็คือแบบหลับสบายเลยละแล้วเขาบอกแม่เดี่ยวเขาจะเปิดรับนะ เดี่ยวอาจจะสมัครให้ลูกสาวสมัครให้ เขาก็บอกแม่ติดต่อไม่ได้ติดต่อไม่ได้เลยบอกไม่เป็นไรลูก ถ้าเกิดติดต่อไม่ได้ ก็เอาไว้ครั้งหน้าก็ได้ พอติดต่อได้แล้วก็ดีใจใจ ดีใจมากเลยที่ได้แบบมาเข้าค่ายที่นี้ พอมาถึงแล้วก็วันนั้นคือตั้งใจมาจากบ้านเลยนะคะ ว่าเราจะลดยาตัวนี้ 1 เม็ดที่หมอบอกว่าต้องทานนะ ถ้าไม่ทานแล้วแบบก็คือบวมละ ตั้งแต่วันแรกก็คือรู้เลยไม่บวม จนถึงวันนี้ก็ไม่บวมละแล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือได้ท้องน้อยเรานี้มันจะมีเม็ดถั่วเขียวขึ้นมา 1 เม็ดนะคะ แต่มันไม่ใช่ถั่วมันจะเหมือนมีเลือดนึ่ม ๆ ละมันก็เป็นมาแล้ว 3 เดือนก่อนจะมาเข้าค่ายหมอเขียวนี้ละไม่รู้เป็นอะไรกันแน่แต่ไปหาหมอก็ไม่เคยบอกหมอไง เพราะว่าเราไม่กล้าหลังจากมาเข้าค่ายวันที่ 4 ตุ่มเม็ดนั้นเขาก็แตกแตกแล้วมีเลือดไหลออกมาด้วย เราก็เอากระดาษทิชชูนี้ละเช็ดเช็ดแล้วแบบนี้เราก็จะไปสัมผัสไงละ มันจะแบบมันไม่ใช่เลือดอย่างเดียว มันแบบเหมือนขวดน้ำที่เราไปรองน้ำจากก๊อกคะที่ไม่ใช่ น้ำดื่มนะคะมันก็จะเหมือนแบบเป็นหินปูนแข็ง ๆ ออกมาด้วยแข็งมากเลยเอ๊ะ ทีนี้เราก็เลยมาเกิดอาการคิดแบบสงสัยมันจะเป็นแบบ เขาแบบเป็นสารพิษออกมาแม่เลย ก็ความคิดของเราเองแล้วก็คือวันนั้นวันเดียวกันก็แบบมีเหงื่อขมแบบเลือดออกอาการแบบเลือดออก แล้วก็ได้คางเขาก็จะเป็นแบบเหมือนตุ่มแข็ง ๆ ใจ โอ๊ยเป็นอะไรนี่ก็ไปบอกพี่จิตอาสา คือพี่แก้วไข่มุขคะก็บอกพี่แก้วว่านี่เป็นอะไรก็ไม่รู้ให้เขาดูเขาก็บอกว่า ปกติเข้ามานี้ทำอะไรไปบ้างเราก็บอกเขา เขาก็เลยแนะนำกล้าหรือเปล่าก็แบบจะมีน้ำสมุนไพรเย็นสด น้ำปัสสาวะอะไรอย่างนี้ ก็ยังไม่ค่อยกล้าทำไรก็คิดหนึ่ง พอวันต่อมาก็พอกหน้าก็ของคุณหม่อมสหรัฐนะคะ ก็แบบอยู่ในตะกร้าใจคะก็แอบเอาใส่แก้วไปก็กินอีก แต่ครั้งแรกที่กินนะ เพื่อน ๆ หรือว่าพี่ ๆ ทุกคนที่มาที่นี้ละคะที่ยังไม่กล้าก็บอกได้เลยละ เขาไม่จะไม่มิกลิ้นเหมือนอย่างที่เราอยู่ที่บ้านถ้าเราอยู่ที่บ้านเราทานยาเข้าไปทุกวัน ๆ

เวลาเราจะเข้าห้องน้ำนี่บางทีลูกจะบอกเลย แม่เข้าห้องน้ำแม่รวดแบบไม่สะอาดแน่เลยกลิ่นจะเหม็นมากบอกเหม็นขมหรือลูก อืม มันมีตัวดูดอากาศนะแต่มันก็ไม่หายไงพอมายูที่นี้ก็คือแบบโทรแบบไปเล่าตลอดทุกวัน แบบตอนเย็นหลังกลับที่คุณหอมเจียวแบบ นั่งฟังคุณหอมเจียวแบบเดียวเมื่อเดียวอะไรเดี่ยวเหยียดขาเดี่ยวอะไรแล้วแต่ ก็คือแบบตั้งใจฟัง พอถึงก็คือแบบโทรเล่าให้ลูกฟังบอกว่าหนู แม่จะตั้งแต่ว่าที่นี่ปัสสาวะก็คือแบบไม่มีกลิ่นเหม็นขม เหม็นอะไรทั้ง ๆ ที่ทานยาของหมออีก 2 เม็ดนะค่ะ ไม่มีกลิ่นอะไรเลย ไม่เหม็น ไม่อะไรอย่างนี้นะค่ะ ฉะนั้นก็จะใส เราก็จะทานของเรา ปัสสาวะเขาก็บอก แม่ดีมากเลย ก็อันนี้ก็คือ แบบเป็นความดีความน่ารักของลูก แบบเขาอยากให้เราหายค่ะก็โทรเล่าให้เขาฟังตลอดเขาบอกเขาดีใจมากเลยค่ะ ก็เลยบอกเขาว่านี่ความตั้งใจของแม่นะ กลับไปแม่ก็จะไปกินแบบนี้ ๆ เลยจะทำให้ได้เพราะว่าวันที่ 17 เมษายน หมอเขาก็จะนัดอีกแล้วก็จะเจาะเลือดเจาะเลือดนี้ก็คือแบบถามว่าแพงไหมมันก็แพงสำหรับเรา 2,000 กว่าก็แพงนะค่ะเราก็อยากจะรู้ใจว่าจะเป็นอย่างไงถ้าเราปฏิบัติตัวแบบนี้ แล้วก็ความตั้งใจว่าจะตามไปชะอวด ไซ้ใหม่ค่ะ

จิตอาสา: ไปที่ชะอวด นครศรีธรรมราชค่ะ

คุณตึก: ค่ะ

จิตอาสา: ก็ใกล้ประจวบนะค่ะ สามารถไปปฏิบัติตัวต่อเนื่องได้ อันนี้คุณอาตึกนี้มาท่านเดียว

คุณตึก: มาท่านเดียวค่ะ ลูกมาส่งค่ะ

จิตอาสา: ค่ะ ลูกก็คือ ด้วยความรักของแม่ก็คือหาให้ มาส่งแต่ไม่เข้าค่ายด้วย

คุณตึก: ค่ะ ลูกต้องทำงาน

จิตอาสา: ลูกต้องทำงานนะค่ะปัจจุบันนี้ทำอาชีพอะไรคะของคุณตึก

คุณตึก: ค้าขายค่ะ

จิตอาสา: ค้าขายนะค่ะค่ะเมื่อกี้พูดถึงที่เป็นไซ้ใหม่ค่ะ

คุณตึก: ไซ้ค่ะ

จิตอาสา: ที่ห้อง

คุณตึก: ได้ห้องน้อยค่ะ จะเป็นแบบเหมือนเมื่อดัวเจียวค่ะเป็นมา 3 เดือนแล้วแต่ก็ไม่ได้ไปหาหมอที่โรงพยาบาล ไม่ได้บอกเขานะค่ะ

จิตอาสา: ค่ะ แล้วมาที่นี้ฝึแตกหลอดออกมาเองหรือคะ

คุณตึก: ค่ะ วันที่ 4 แบบแตกเลย (หัวเราะ) เหมือนกับว่าแบบไม่อยู่แล้วกับคนนี้ไปดิกว่า

จิตอาสา: ไปก่อนนะค่ะปฏิบัติตัวดิฉันไม่อยู่กับเธอแล้ว ฉันไปหาคนใหม่อันนี้ได้พอกทา ก่อนใหม่ค่ะ หรือแค่รับประทานอาหาร

คุณตึก: รับประทานอาหารในนี้เลยค่ะ ก็แบบคั้นน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสดด้วย น้ำตะไคร้ด้วย

จิตอาสา: ไม่ได้พอกทา พอกไหม
 คุณตึก: อ้อพอก พอกที่เป็นเหโรคะ
 จิตอาสา: ที่ตรงฝีคะ
 คุณตึก: ตรงฝีไม่ได้พอกมีพอกเท่าแล้วก็มีขา มือคะ
 จิตอาสา: คะอ้อขนาดไม่ได้พอกตรงที่เป็นนะคะ แต่ว่าปรับสมดุลด้วยวิธีอื่นนะคะ ซึ่งก็หลุดออกมาได้เมื่อกี้ที่บอกว่าเหมือนมีหินปูน
 คุณตึก: ไซ้คะเหมือนมีหินปูนแบบมันแปลกตรงที่ว่าแบบมันมีหินปูนปนกับเลือดออกมาด้วย เวลาเราจับมันก็จะสาก ๆ ไรคะสาก ๆ
 จิตอาสา: แล้ว ณ วันนี้แผลแห้งปิด
 คุณตึก: แห้งไปเลยสนิทไปเลยคะ
 จิตอาสา: ปิดแล้วนะคะแล้วในส่วนอื่น ๆ ก็คือ ได้รับประทานปัสสาวะแล้ว
 คุณตึก: คะ
 จิตอาสา: คะ แล้วในส่วนของตับนี่ก็จะต้องปรับตัวย่า 9 เม็ดต่อไป
 คุณตึก: คะ
 จิตอาสา: คะ ณ วันนี้ เดี่ยวให้พี่ตึกทิ้งท้ายไว้ว่ามั่นใจกับเทคนิคยา 9 ข้อยังไงแล้วก็อยากจะแนะนำหรือมีอะไรฝากกับพี่น้องเราบ้างคะ
 คุณตึก: ยา 9 ข้ออันดับแรกเลยก็คือ ข้อ 1 น้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสดนะคะเราทานเข้าไปครั้งแรกละเราจะรู้สึกด้วยตัวเองเลยคะ ว่าแบบมันเย็นสบายสดชื่นเย็นสบายแล้วแบบน้ำเย็นนี้ เราก็จะไม่นึกถึงเลยแบบแล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือแบบตอนอยู่บ้านนะ จะไปออกไปขุนหมา หรือว่าทำอะไรก็แล้วแต่ จะติดละครมากเลย ตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ก็ได้ไม่ได้นึกถึงแบบไม่ได้โทรหาไปทางบ้านเลยว่าเป็นยังไงอะไรเป็นยังไงลูกก็บอกจริงหรือ บอกจริงสิไม่ได้นึกถึงเลย แบบสบายหลับเย็นสบายแล้วก็ดีที่ออกซ้ะปกติอยู่บ้านก็แบบจะถ่ายดีอยู่แล้ว วันหนึ่งก็ 3 ครั้งทีนี้ลูกเขาบอกว่าแม่ แม่จะคิดอย่างนั้นไม่ได้นะเขาว่าอย่างนั้น ถ้าแม่คิดอย่างนั้นนะไม่ได้ไม่ถูกเพราะว่าจากที่เขาเปิดเจอแล้วก็รู้มาเขาว่าสารตกค้างในร่างกายเรามันจะมีเยอะ มันจะอยู่ภายในลำไส้จากที่เมื่อก่อนนี้ ที่เรายังไม่รู้ว่าเป็นไปรษณีย์มาให้เลยก็เอาความตั้งใจของลูกนะอันนี้คือเราได้รับแล้ว เราก็คือแบบอยากทำให้แม่ด้วยไรคะ เพราะว่าลูกเขาจากที่ส่งของไปแล้วนะ แม่ทำลูกไหมอะไรยังไรยังไรบอกมาให้เขวนให้สูงก่อนนะแล้วก็พอแม่นอนแล้วพอแม่ทำแล้วแม่ก็ต้องทำแบบนี้ ๆ ด้วยเขาก็จะบอกแบบนี้ไรคะ คลื่นที่สะคืออะไรอย่างนี้เพราะแม่ธาตุเบาแม่ก็ทำได้ ธาตุหนักก็ทำได้ หนักก็ทำนานหน่อยอะไรประมาณนี้ก็คือแบบพอทำของตัวเองแล้วก็ ความเป็นห่วงแม่อีก ลูกเป็นห่วงเราแล้วเราก็เป็นห่วงแม่อีกเราก็ไปทำให้แม่อีกแต่มันก็จะมึแบบ 2 ชุด ลูกซื้อมาให้ 2 ชุดก็บอกแม่เดี๋ยวหนูจะทำอะไรให้แม่

เขาก็บอก โอ๊ยจะให้แม่เข้าไปนอนไม่เอาบอกแม่ถ่ายยากมากเลยแม่จะเป็นคนแบบถ่ายแบบ 2-3 วัน ยังไม่ถ่ายเลยสงสารไงก็เลยไปทำให้เขาแม่ก็บอก โอ้โห พอเข้าไปเขาก็แบบเหมือนดังเหมือนท้อง ร้องหิวข้าวบอกแม่ถ้าเกิดแม่จะปวดท้องจะถ่ายหรืออะไรอย่างนี้แม่ต้องกลั้นไว้ก่อนนะ 10 นาทีเลย หรือลูก บอก 10 นาทีเลยแม่แม่ต้องกลั้นไว้อย่างนั้นแม่ถ้ารู้สึกแบบเหมือนจะตจะจะไม่ไหวแล้วแม่ก็ต้องกลั้นเอาไว้ก่อน คือทำตามวิธีเลยนะแม่ เขาบอกโอ๊ยใครเป็นหมอนี่เขาว่าอย่างนั้นก็อยากบอกเพื่อน ๆ ทุกคนเลยที่ยังไม่ได้ลงนะคะ ลงเลยคะบุญเป็นบุญจริง ๆ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งก็คือแบบ เป็นความประทับใจอันนี้เหมือนเป็นบ้านหลังที่ 2 เลยคะ ทุกคนมีแต่รอยยิ้มแบบคะแล้วที่ ๆ จิตอาสาที่น่ารักทุกคนเลยก็อีกอย่างหนึ่งก็คือ ที่ประทับใจอีกอย่างหนึ่งก็คือบ้านที่เข้าไปพักที่ในกลุ่ม 6 คนนะ คะคือเราจะห่วงกันหมดเลย 6 คนก็จะรอกันแบบเออ ไปทานข้าวแล้วอย่างนี้เปิด เมื่อบานนี้ คือแบบดีก็จะอิมข้าวแล้วก็คือเราเตรียมด้วยมาจากบ้านด้วยใจคะ เราก็จะตักน้ำข้าวต้ม ใส่อะไรหนึ่งเพราะความเป็นห่วงเป็นใยเขาจะ จะต้องตักไปให้เขาที่ห้องเป็นห่วงเขามากเลยคะ

จิตอาสา: คะอันนี้ก็เป็นอย่างที่บอกมาพบบ้านหลังที่ 2 ที่นี้คะแต่ละคนมาจากคนละทิศ คนละทางนะคะ แต่ก็มาอยู่ในบ้านหลังเดียวกันแล้วก็อยู่ในค่ายด้วยกัน 7 วัน ทุกคนก็ไม่เคยเจอกัน นะคะ บางท่านเพิ่งมาเจอกันครั้งแรกในนี้แต่ก็เหมือนรู้สึกพบกันมานาน เจอกันมาก่อนนะคะ ก็ เหมือนอย่างที่เราตามหาญาติพี่น้องกันนะคะทุกท่านก็ได้มาพบกับความสุขที่นี้คะคะเหมือน เราที่ตัดออกจากชีวิตประจำวัน ความวุ่นวายที่เราอยู่ข้างนอกนะคะ มาอยู่ที่นี้ก็ทุกคนก็ดูหน้าตาขี้มเข้ม แจ่มใสก็จะเจอแต่สิ่งที่ดี ๆ

คุณตึก: คะแล้ววันที่ 25 นะคะ เขาก็บอกว่าต้องไปดูรายชื่อก่อนใช้ไหมคะปรากฏว่าพอไป ดูรายชื่อแล้ว ไม่มีรายชื่อเลยโทรไปบอกลูก บอกหนูสมัครให้แม่ยังงั้นไม่เห็นมีรายชื่อเลย แม่หนู สมัครให้แม่แล้วนะเลยบอกไม่เป็นไรลูกเดี๋ยวแม่ดูหลายรอบมากก็ไม่เจอก็มาแจ้งเขาที่โต๊ะคะเขาก็ บอกต้องรอรอบบ่าย ก็บอกไม่เป็นไรรอบบ่ายก็รอบบ่ายถ้าเขาเต็มแล้วก็ความตั้งใจของเราถ้ารอบนี้ เขาเต็มเขาไม่รับแล้วก็แบบความตั้งใจที่เรามีใจคะแต่เราไม่ได้เสียใจตรงนั้นไหน ๆ เราก็มารู้จักที่แล้ว ใช้ไหมคะก็ความตั้งใจว่าเดี๋ยวครั้งหน้าจะต้องมีอีก ใช้ไหมคะ

จิตอาสา: คะ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่คุณตึกนะคะหรือคุณวทันยาเล่าให้ฟังนะคะดูพี่เขาจะเป็นคนที่ ใจเย็นคู่มือความผาสุกนะคะ

คุณตึก: ใช่คะ

จิตอาสา: ก็ต้องขอบพระคุณพี่ตึกในช่วงนี้มาก ๆ เลยนะคะถ้ามีโอกาสก็คงได้เจอกันในค่าย อีกนะคะ

คุณตึก: คะ ถ้ามีโอกาสเราก็คงจะได้เจอกันอีกก็แบบอยากบอกทุกคนนะคะถ้าใครแบบที่ เป็นแบบดีอย่างนี้คะ ทุกคนต้องแบบเป็นกำลังใจให้ตัวเองด้วย เพราะว่าอย่างน้อย ๆ ถ้าเกิดเรา

แบบเกิดอาการหมองเศร้าซึมอะไรอย่างนี้ คนที่เป็นมากที่สุดไม่ใช่ตัวเรานะคะ ไปอยู่กับลูกค่ะ เหมือนวันแรกที่ลูกเขารู้เขาจะกินข้าวไม่ได้เลย ทั้ง 2 คนพี่น้องเพราะว่าเขาทำพราฟ้อไงคะ เขาก็บอกว่า เป็นทั้งแม่ทั้งพ่อให้เขา เขาอยากแบบโกหกหรือเปล่าอะไรประมาณนั้น คือเราต้องเข้มแข็ง ด้วยจิตใจเป็นอันดับแรกเลยคะ สู้ ๆ นะคะ

จิตอาสา: คะ ขอบพระคุณคุณตีกะ

คุณตีกะ: สวัสดีคะ

จิตอาสา: คะ สู้ ๆ นะคะ จากด้วยความรักความห่วงใยของคุณแม่หายนะคะ แล้วคุณแม่ก็จริง ๆ นะคะ ก็เหมือนกันก็รักลูก ก็ได้มาตามที่คุณลูกบอกแล้วก็จริง ๆ อย่างที่บอก ถ้าเราป่วย คนที่ป่วยกับเราไปด้วยก็คือคนที่อยู่ใกล้ตัวเรานะคะ ฉะนั้นทำตัวเราให้หายแล้ว คนข้าง ๆ รอบ ๆ ตัวเราก็จะหายด้วยนะคะ

(วทันยา, สัมภาษณ์ 2555, มกราคม 31)

กรณีศึกษาที่

1.43 นัฐชนพงษ์ ทองไพบูลย์

ชายไทย อายุ 29 ปี

จังหวัดชลบุรี

อาการไข้ ปวดเมื่อยจากการทำงาน

คุณนัฐชนพงษ์: กราบนมัสการพระคุณเจ้านักบวชทุกสถานนะและเจริญธรรมสำนึกดีทุกท่านครับ ผม นัฐชนพงษ์ ทองไพบูลย์ ชื่อเล่นแอลครับ อายุ 29 ปีครับผมมาจากพัทลุงครับ

จิตอาสา: คุณแอลป่วยเป็นอะไรบ้างครับ

คุณนัฐชนพงษ์: จริง ๆ ก็ไม่ได้ป่วยครับก็มีแค่เป็นไข้ตามฤดูแล้วก็มีปวดเมื่อยบ้างบางที่ตอนทำงานหนักก็ถ้าจากประสบการณ์การใช้ยา 9 เม็ดคือจะเล่าย้อนไปก่อนคือว่า ผมได้เรียนรู้จากคุณแม่ซึ่งมาเข้าค่ายนี้เมื่อเดือนกันยายนปีที่แล้วครับผมแล้วผมก็ได้ปฏิบัติ ณ วันนั้นจนถึงเดือนมกรา ผมก็มาศึกษาที่นี้เองแล้วก็ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 แล้วครับผมก็ไอ้ที่ปฏิบัติทุกวันก็คือดื่มน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสด แล้วก็ดื่มน้ำที่ออกจากร่างกายแล้วก็มีรับประทานอาหารปรับสมดุลนะครับที่ทำประจำทุกวัน ก็ที่แบบน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสดนี้ เวลาถ้าวันไหนมันแรงมันไม่เต็มครับ มันเพี้ยน ๆ หรืออะไรอย่างนี้จะช่วยได้เยอะยิ่งถ้าน้ำปัสสาวะนี้จะดีมากเลย จะมาเร็ว แรงจะกลับมาเร็วครับผม

จิตอาสา: แล้วการปฏิบัติในค่ายนี้ที่อยู่ครบ 6 วันนี่แล้วนี่ จนถึงวันนี้รู้สึกยังงัยบ้าง

คุณนัฐชนพงษ์: ก็คือจริง ๆ มาก่าย ณ ครั้งนี้นะครับผมตั้งใจมาปฏิบัติธรรมกับมาฟังธรรมจากหมอเขียวครับผมก็มานี่ผมฝึกทานมือเดียวไป 3 วันแล้วครับผม ก็จริง ๆ ผมมาครั้งนี้ผมมานั้นยาเม็ดที่ 8 นะครับผม

จิตอาสา: นั้นยาเม็ดที่ 8 เม็ดที่ 9

คุณนัฐชนพงษ์: ไซ้ครับผมเม็ดที่ 8 เม็ดที่ 9 ก็อยากจะแชร์ตรงเรื่องการลดเนื้อสัตว์ครับการละกิเลส ก็คือผมใช้วิธีที่อาจารย์หมอเขียวแนะนำ ก็คือเราพิจารณาทุกข์จากเนื้อสัตว์ ก็เราเวลาเรากินเข้าไปนี่ มันจะไม่สบายตัวมันจะแน่นท้อง มันจะขับถ่ายยากก็ใช้พิจารณาทุกข์ตรงนั้น พอเราเห็นทุกข์ มัน ความอยากมันก็หมดลงไปครับ

จิตอาสา: มันก็ลดลง

คุณนัฐชนพงษ์: ไซ้ครับมันลดลง ทุกวันนี้ก็แทบไม่ได้ทานเนื้อสัตว์ยกเว้นที่มันหาไม่ได้จริง ๆ หรือ ยังไงเช่น กิเลสจัดก็เหมือนกันครับ ตอนนี้นั้นรสจัดนี้มัน มันจะฟ้องทันทีว่ามันผิดปกติมันจะร้อน ตัวร้อนท้อง

จิตอาสา: รู้สึกทันที

คุณนัฐชนพงษ์: รู้สึกทันทีครับเราพิจารณาตรงนั้นมันก็ตัดตัวนั้นได้เลย

จิตอาสา: ทำให้ความอยาก กิเลสของทางด้านความอยากนี้ลดลง

คุณนัฐชนพงษ์: ครับผมลดลงจนแทบจะจับไม่ได้เลย แต่ก็ต้องเหมือนที่อาจารย์หมอบอกต้องมาเจอกระทบบ่อย ๆ เรื่อย ๆ ทบทวนไปเรื่อย ๆ ครับผม

จิตอาสา: แล้วเมื่อกี้เห็นว่าตั้งใจจะมาทานมือเดียว

คุณนัฐชนพงษ์: ครับผม

จิตอาสา: แล้วเป็นยังไงครับ เริ่มตั้งแต่วันแรกค่อย ๆ เริ่มมาวันที่ 2 ที่ 3 ที่ 4

คุณนัฐชนพงษ์: คือวันแรกก็ทานมาจากบ้านมือเช้าไช้ใหม่ครับ แล้วก็วันแรกยัง 3 มืออยู่ วันที่ 2 วันที่ 3 ลดลงมาเหลือ 2 มือก่อน ลอง ลองว่าตอนเย็นจะไหวไหม ก็โอเคอยู่ครับก็ได้ก็เลย

จิตอาสา: วันที่ 4 ที่ 5

คุณนัฐชนพงษ์: วันที่ 4 ที่ 5 รวมถึงวันนี้ก็เหลือมือเดียว ก็กำลังก็ยังเต็มอยู่ครับตอนเย็นอาจจะ มีท้องร้องนิดหน่อย แต่ก็ทนไหวอยู่ครับ ก็วันนี้ยังเดินขึ้นเขาฝ่าซี

จิตอาสา: เอ้า เหนื่อยครับ

คุณนัฐชนพงษ์: ก็ยัง ยังไม่เหนื่อยก็ยังมีกำลังคืออยู่ครับผม

จิตอาสา: ก็เลยไม่ได้ชิมถ้วยเดียวสองเต้

คุณนัฐชนพงษ์: ครับไช้เดินไปคู่อู่ว่าน้ำตาเป็นยังไง

จิตอาสา: เดินไปคู่อู่นี้คุณหมอ คุณหมอบอกเคล็ดไว้เหมือนกันนะครับว่า ในการที่จะทานมือเดียวได้ตินี้อันแรกสุดอย่าไปเดินใกล้ครัว อันนี้เท่ากับว่ามีจิตที่ตินะครับ มันคงแน่นแน่ ถึงแม้ไปเดินก็ไม่อยากจะทาน

คุณนัฐชนพงษ์: 2 วันแรกนี่ก็ไม่มั่นใจเหมือนกันนะครับแต่วันนี้ เอ้า ไหนลองดูลองดูว่าเราจะรู้สึกหรือเปล่านั้นผ่านได้ครับไม่มีอะไร

จิตอาสา: แล้วคิดว่าจากที่ตัวเองลองทำแล้วนี่นะครับ มันทำให้เรามีสุขภาพดีขึ้น แล้วคิดว่านอกจากกรรมะ เรายังได้อะไรอีกไหม

คุณนัฐชนพงษ์: นอกจากกรรมะก็ได้ร่างกายที่แข็งแรงครับ แล้วก็ได้อะไรความรู้ที่จะไปเผยแพร่ต่อช่วยเหลือคนที่ ที่เราจะพอช่วยเขาได้ครับผม

จิตอาสา: ครับแล้วจะฝากอะไรถึงสมาชิก

คุณนัฐชนพงษ์: ก็ขอให้ทุกท่านประสบความสำเร็จในการปฏิบัติยา 9 เม็ดครับผม ขอบคุณครับ

จิตอาสา: ครับก็ขอขอบคุณคุณคุณแอลเป็นอย่างมากเลยครับ

คุณนัฐชนพงษ์: ขอบคุณครับ

จิตอาสา: ขอให้ประสบความสำเร็จในการบรรลุนิยามด้วย

คุณนัฐชนพงษ์: สาธุครับ

(นัฐชนพงษ์ ทองไพบูลย์. สัมภาษณ์ 2555, มกราคม 31)

กรณีศึกษาที่

1.44 สิทธิชัย อรัญบุญการ

ชายไทย อายุ 55 ปี

จังหวัดอ่างทอง

อาการถุงลมโป่งพองและดูแลรักษาเป็นมะเร็งเต้านม

คุณสิทธิชัย: นมัสการพระคุณท่าน นักบวชทุกรูป กราบด้วยความเคารพยิ่งท่านอาจารย์หมอเขียว ทีมจิตอาสาทุก ๆ ท่าน สวัสดิ์ท่านพี่น้องผู้รักสุขภาพทุกท่านครับ ผม สิทธิชัย อรัญบุญการ มาจากจังหวัดอ่างทองครับ

จิตอาสา: คุณสิทธิชัยมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพยังบ้างครับ

คุณสิทธิชัย: ของผมมีอยู่ 4 เรื่อง แต่จริง ๆ ก่อนที่จะมาตกถึงผม เป็นเรื่องของภรรยาเลย ถึงมีโอกาสมาถึงผมนะครับ

จิตอาสา: เริ่มจากภรรยาก่อนเลย ภรรยาเป็นอะไรครับ

คุณสิทธิชัย: ภรรยาผมเป็นมะเร็งเต้านมมะเร็งเข้าสู่วัยที่ 2 จิตตกมากนะครับก็คนเป็นมะเร็งก็จิตจะตกนะครับก็ค่อนข้างที่จะไม่แข็งในเรื่องของกำลังใจ ก็ได้รับคำแนะนำแล้วก็ไปตัดชิ้นเนื้อที่โรงพยาบาลราชวิถีตอนนั้น เราก็ไม่เข้าใจว่ากระบวนการการรักษาแล้ว สุดท้ายจะเป็นอย่างไร หลังจากผ่าตัด หมอก็บอกว่าจะต้องทำการฉายแสงแล้วก็ให้เคมี ที่นี้ผมขับรถเข้ากรุงเทพ ฯ ไม่ได้ ก็เลยขอย้ายมาที่ศูนย์มะเร็งลพบุรี ก็มารักษาที่ลพบุรีตอนนะครับ ที่นี้ตกลงว่าหมอเขาให้เคมี 4 ครั้ง การให้เคมีมันเหมือนกับว่า เหมือนต้นไม้จะครับ หลังจากให้เคมีกลับมา ก็จะเริ่มเหี่ยว เหี่ยวลงเรื่อย ๆ 3 อาทิตย์ อาทิตย์ที่ 4 ก็จะเริ่มฟื้นขึ้นมา

จิตอาสา: ก็ฟื้นใหม่

คุณสิทธิชัย: พอร่างกายแข็งแรงแล้วก็ไปหาหมอ

จิตอาสา: ไปให้อีก

คุณสิทธิชัย: แล้วก็ไปให้ต่อ แล้วก็เข็มหนึ่งเข็มสองก็จะเป็นสภาพนั้น บังเอิญพี่เขยของอาจารย์ วันชัยเขาก็เลิร์ชใน ใน...

จิตอาสา: อินเทอร์เน็ต

คุณสิทธิชัย: ครับ ศึกษาว่าที่ไหน ๆ บังเอิญไปเจอที่หมอเขย แต่เป็นเรื่องที่กรรมบังมากกว่าผมเองก็เคยเจอท่านอาจารย์หมอเขยที่ชุมนุมมาบ่อยหลายปี แม้กระทั่งน้ำย่านาง ก็ไม่เคยไปเอามาทานเลยนะครับ แต่ที่นี้อาจารย์วันชัยพี่เขยเขาก็เลยแนะนำให้ทำน้ำย่านาง ก็เริ่มกินน้ำย่านางมาแล้วปรับสมดุลอาหารการใช้แนวทางของหมอเขย ผมว่าได้ประโยชน์แล้ววิเคราะห์ตรงที่ว่าเราได้ช่วยเหลือเขา นะครับ ส่วนใหญ่ที่ผ่านมาก็ช่วยเราตลอดพอเขาไม่สบายเราก็ทำหน้าที่ช่วยเขาที่นี้อาหารผมเป็นคนไม่เคยเข้าครัว ที่นี้จะทำยังไงก็พลิกตำราอาจารย์หมอเลย พลิกตำราอาจารย์หมอเขยวิธีการทำอาหารกับของบ้าน ก็ทำสลับกัน คุณแผลเขามาเรียนนะครับหลักการในเรื่องของการดูแลเขาเรื่องมะเร็งนั้น ก็พอเข็มที่ 3 มันก็จะฟื้น สิ่งที่ผมทำไว้ก็คือมีอยู่ 2-3 อย่างเข้าดื่มมาประมาณช่วงตี 4 ความที่เราไม่เคยทานะเราก็ตื่นตื่นก็พยายามตื่นให้เร็วหน่อยก็ประมาณตี 4 ตอนหลังทำไม่ทันก็ตื่นตี 3 เพื่อทำอาหารนะครับ

จิตอาสา: เพื่อทำอาหารให้

คุณสิทธิชัย: เพื่อทำอาหารนะครับก็พลิกตำราไป อ่านไปที่ละบรรทัด ทำทีละบรรทัดทำ เขาบอกว่าเรื่องรสชาติไม่ต้องสนใจ สนใจแค่ทำให้หอมท้องพอนะครับ ก็ช่วยกันก็ทำ เพราะฉะนั้นหลัก ๆ เลยก็คือตื่นเข้ามา ก็จะทำน้ำย่านาง

จิตอาสา: น้ำย่านาง

คุณสิทธิชัย: ครับพอได้น้ำย่านางเสร็จผมก็ได้กาก

จิตอาสา: กากย่านาง

- คุณสิทธิชัย: กากผมก็เอามาผ่านความร้อน เพราะช่วงเช้าอากาศมันจะเย็น เอามาต้ม
- จิตอาสา: เอากากมาต้ม
- คุณสิทธิชัย: ครบแล้วก็ใส่เครื่องต้มยำ
- จิตอาสา: ลงไปในกาก
- คุณสิทธิชัย: ครบ ก็จะใส่ใบมะกรูดถ้ามีตะไคร้ก็ใส่ตะไคร้บ้างนะครบก็ใส่เพื่อต้ม เพราะว่าก็คิดว่าใส่เพื่อให้มันหอมเผื่อคนแก่เขาจะได้ชื่นใจก็ใช้วิธีนี้แค่ตัวที่ 2
- จิตอาสา: แ่หัว หรือว่า
- คุณสิทธิชัย: แ่เท้าแ่มมือแ่มเท้าเหมือนกับที่นี่ทำนะครับ
- จิตอาสา: แ่มมือแ่มเท้า
- คุณสิทธิชัย: ทุกวันนี้ก็ยังทำให้เขาแ่มอยู่เลย ยาเม็ดตัวที่ 3 ที่ใช้ก็คือการกัวชานะครับ การกัวชาก็คือว่า ผมก็จะใช้วิธีกัวชา ครั้งแรกที่เรากัวชานั้นเราเจอว่า ด้านซ้ายก็จะเป็นวงสีดำ ๆ เหมือนไข่น่านะครับ
- จิตอาสา: ด้านซ้ายนะครับ
- คุณสิทธิชัย: ด้านขวา ด้านขวาก็จะกลม ๆ เหมือนไข่น่าน แล้วก็ด้านล่างก็จะเป็นบริเวณไต ก็เป็นนะครับ ที่นี่เขาก็ถามผมว่า
- จิตอาสา: เป็นก้อนกลม ๆ
- คุณสิทธิชัย: ครบเป็นก้อนกลม ๆ เท่าประมาณไข่น่านได้ แต่ในตำราก็จะบอกว่ามันจะมีปัญหาที่ปอดที่ดับ แล้วก็ที่ไตนะครับ
- จิตอาสา: จุดนั้นตำแหน่งนั้น
- คุณสิทธิชัย: ครบแฟนเขาก็ถามผมว่าเป็นไรไหม เราก็ต้องโกหก บอกไม่เป็นไร เขาจะส่งกระจก เราบอกอย่าไปส่งเลย ส่งแล้วจิตตกอย่าไปดูมันไม่ต้องสนใจ รับประทานได้ไม่เกิน 5 วัน จบ จริง ๆ ขูด ทำการขูด 5 วัน หายเลยครับ
- จิตอาสา: หายวันหายคืนเลยนะ
- คุณสิทธิชัย: ทุกวันนี้เป็นสีชมพูหลังเป็นสีชมพูเลยสวยมากยังกะสาว 16 นะนี่ก็จะใช้ยาเม็ดในเรื่องของการแ่มเท้า แล้วก็จับพอกหน้านะครับ เชื้อใหม่ครับที่เขาว่าใช้วิธีการหมอเขียวแค่ประมาณ 4 ตัวนี้ะครับ แฟนผมตั้งแต่การให้เคมีครั้งที่ 3 เป็นต้นมา สามารถไปทำงานได้ทุกวัน หมอนัดประมาณบ่ายสอง เทียงครึ่งรีบกินข้าว กินข้าวเสร็จขออนุญาตผู้อำนวยการ ออกไปหาหมอ ที่ลพบุรี
- จิตอาสา: ไปทำ
- คุณสิทธิชัย: ไปให้เคมี
- จิตอาสา: ให้เคมี

- คุณสิทธิชัย: ให้เคมีครับ พอให้เคมีเสร็จกลับมาทำงานต่อ
- จิตอาสา: มีพลังอย่างนั้นเลย
- คุณสิทธิชัย: ครับ
- จิตอาสา: ซึ่งก่อนหน้านี้เหมือนเมื่อที่เล่าว่าเหมือนต้นไม้ ถ้าไปให้เคมีกลับมาก็เหี่ยวเลย
- คุณสิทธิชัย: ครับเหี่ยวเลยครับ กลับมาก็ทำอะไรไม่ได้ แต่ที่นี่ทำได้ พอมาฉายแสง 30 ครั้งก็สามารถกลับมาแล้วก็ทำงานได้ตลอด
- จิตอาสา: ตกกลางหายไปทั้งหมด 30
- คุณสิทธิชัย: 30 วันติดต่อกันนะครับ แต่คนไข้ที่ลพบุรีที่ผมไปเจอก็คือว่าบางคนนะครับที่ไม่ได้ใช้แนวทางอย่างนี้นะครับเขาจะแพ้บริเวณ โคนฉีด โคนฉายแสงมันจะไหม้เลย แต่ของแฟนผมจะไม่เป็นอะไร คล้ำ ๆ หนอง ๆ เหมือนกับคนตากแดดนิดเดียวแค่นั้นเองนะครับมันสามารถช่วยได้อย่างนั้น คนไข้ที่เขาไม่ได้คือมันจะมีความร้อนมาก ก็คือว่าเมื่อมันร้อนมากบีบมันจะไหม้เสร็จเรียบร้อย ทุกครั้งทุกสัปดาห์หมอเขาก็จะตรวจเกล็ดเลือดถ้าเกล็ดเลือดผ่านนะครับ เขาก็จะให้ทำตามแผนต่อ
- จิตอาสา: ทำต่อใช่
- คุณสิทธิชัย: ส่วนใหญ่บางคนก็เกล็ดเลือดไม่ผ่าน หมอก็บอกว่างกลับไปพักฟื้นสัก 2 อาทิตย์นะ
- จิตอาสา: แล้วค่อยมาใหม่
- คุณสิทธิชัย: แล้วค่อยมาตรวจใหม่แต่ของแฟนผมนี้ 30 วันรวดจบ เรียบร้อย
- จิตอาสา: แล้วเป็นยังไงครับ 30 วันแล้ว
- คุณสิทธิชัย: ครับ ทุกวันนี้ก็แข็งแรงคืนะครับ
- จิตอาสา: ครับ แต่ทราบไหมครับว่าทำไมเราทานยานาง ทำปฏิบัติตัวแล้วเราถึงไม่เหมือนคนอื่น
- คุณสิทธิชัย: ผมเชื่ออย่างนี้นะครับว่ายาเคมี การฉายแสง 2 อย่างนี้ ก็เท่ากับว่าไปเพิ่มทำให้ร่างกายเราร้อนมากขึ้น
- จิตอาสา: ใช่ ใช่ครับ
- คุณสิทธิชัย: นี่ยังไม่นับรวม 5 ทาง ที่มันมาจากอาหาร มาจากอากาศ มาจากรถ มาจากเครื่องใช้ เครื่องเสียงอะไรต่าง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นมันจะเกิดพิษร้อน เพราะฉะนั้นยานางผมเข้าใจว่าเป็นการระบายฤทธิ์ร้อนออกไปนั่นคือยาเม็ดตัวที่ 1 ที่ให้อิทธิฤทธิ์มากพอสมควร ส่วนการแช่มือแช่เท้า การกัวซาอะไรต่าง ๆ ก็เป็นการช่วยเสริมเติมแต่ง
- จิตอาสา: ช่วยในการเอาร้อนออกจากตัวเรานะครับ
- คุณสิทธิชัย: ครับ ใช่ครับ
- จิตอาสา: แล้วคราวนี้คิดว่าหายไปทั้งหมดแล้ว

คุณสิทธิชัย: ครับ

จิตอาสา: แล้วต่อไปจะทำยังไงต่อ

คุณสิทธิชัย: ต่อไปก็จะใช้วิชานี้ดูแลตลอดนะครับ

จิตอาสา: ทีนี้เมื่อไหร่ถึงส่งผลถึงคุณสิทธิชัย

คุณสิทธิชัย: ของภรรยาผมนี่ยังมีความโชคคืออีกอย่าง ได้ของแถมมาอีกตัว อาจารย์หมอเขียว แถมมาให้อีกตัวหนึ่งก็คือในเรื่องของความดันโลหิต ภรรยาผมเป็นความดันโลหิตสูง ต้องกินยาตลอดมา 3 ปีติดต่อกัน แล้วบังเอิญวันที่ 6-12 ธันวาคม ก็ไปเข้าค่ายหมอเขียวที่ดอนตาล

จิตอาสา: อ้อ ไปเข้าค่ายหมอเขียว

คุณสิทธิชัย: ไปที่นั่นผมก็เลยมาให้ทั้งยานะครับ ให้ทั้งยาความดันกับยาฮอร์โมน เพราะหมอให้กินฮอร์โมน 5 ปีติดต่อกัน ก็เลยทิ้งยาทั้ง 2 ตัว มาจนทุกวันนี้

จิตอาสา: ตกงไม่ต้องทานยาแล้ว

คุณสิทธิชัย: ครับ ไม่ต้องทานเลยครับ เพราะฉะนั้นท่านผู้รักสุขภาพทุกท่าน ขอให้มีความมั่นใจในวิชานี้เถอะครับ ภรรยาผมก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที่พิสูจน์ให้ผมเห็นนะครับ

จิตอาสา: ครับแล้วคุณสิทธิชัยเองเอามาใช้อย่างไรกับตัวเองบ้าง

คุณสิทธิชัย: ส่วนตัวผมตัวที่ 1 คือผมเป็นเรื่องถุงลมโป่งพอง โชคดีตรงที่ว่าเพิ่งเป็นเริ่มต้นจากการสูบบุหรี่ 30 ปีผมเคยเลิกบุหรี่มา 2 ครั้ง ก็แบบอาจารย์หมอเขียวอธิบายนะเลิกไปเลิกมาก็กลับมาสูบต่อ แต่รอบสุดท้ายนี้มันจำเป็นต้องเลิกก็เพราะว่าเวลาขับรถมันจะไอรุนแรง ไอถึงขั้นชนิดหน้ามืดแล้วก็หลับคาพวงมาลัย

จิตอาสา: ไอจนหลับคาพวงมาลัยเลยนะ

คุณสิทธิชัย: แต่เหลือสติคิดเดียวก่อนที่เราจะหลับ ก็คือเตือนตนว่าหลบข้างทาง หลบข้างทางก็จะพยายามเปิดไปชิดซ้าย แล้วก็พยายามหลบ ๆ ข้างทางเป็นอย่างนี้มาตลอด

จิตอาสา: จอดพักก่อน

คุณสิทธิชัย: ครับจอดพักก่อนบางครั้งนี่ถ้าอยู่ที่บ้านหรือกำลังเดินถ้าไอจนถึงขั้นหัวคะมำเลย

จิตอาสา: โอ้โฮ แรงนะครับ

คุณสิทธิชัย: หัวเคยแตก หน้าผากเคยแตกครับ

จิตอาสา: หน้าผากแตกนี่เพราะไอนะครับ

คุณสิทธิชัย: เพราะไอนี้ครับก็เลยตัดสินใจเลิกครั้งนี้ ครั้งนี้ที่จำเป็นต้องเลิก ก็สร้างกลยุทธ์ใหม่ นะครับใครเอาไปใช้ก็ไม่สงวนนะครับครั้งที่ 3 ผมบอกกับตัวเองบอกว่า คงไม่มีโอกาสที่จะให้พิสูจน์ใหม่แล้วรอบนี้ ถ้าไม่เลิกตายแน่ ตายแน่ ตายแน่ แล้วก็สามารเลิกได้นะครับ

จิตอาสา: ตอนนั้นเลิกมาแล้วนานเท่าไรแล้วครับ

- คุณสิทธิชัย: ผมเลิกมาร่วม เลิกมาเกือบปีแล้วครับ
- จิตอาสา: อ้อ 1 ปี แล้วนะครับ
- คุณสิทธิชัย: ครับแต่บางครั้งถ้าสมมติว่าเพื่อน ๆ สุขบุรี เราก็เดินเฉียดไปสุดกลิ่นนิดหนึ่งแล้ว ก็เดินออกไปนะครับบางทีก็ลูกน้องนั่งทำงาน เราก็เดินเข้าไปแล้วก็ไปหยิบบุรีซองของเขา แล้วก็เอามาดมหน่อยหนึ่งแล้วเราก็จบนะครับ
- จิตอาสา: ก็ยังดีนะ
- คุณสิทธิชัย: แต่คิดว่าคงไม่มีหวนกลับไป เพราะว่ามันคงไม่มีโอกาส
- จิตอาสา: คราวนี้ตายแน่
- คุณสิทธิชัย: ไซ้รอบนี้ตายแน่นอนครับ ก็ได้เรื่องถุงลมโป่งพองก็ผมก็...
- จิตอาสา: แล้วปฏิบัติตัวยังไงครับ
- คุณสิทธิชัย: ถุงลมโป่งพองนี้ผมจะใช้วิธีดื่มน้ำย่านางเป็นหลัก
- จิตอาสา: ดื่มน้ำย่านาง ดื่มยังไงครับดื่มทุกวันหรือดื่มเมื่อกระหาย
- คุณสิทธิชัย: ผมปกติผมวิเคราะห์หัวตัวเองว่าผมเป็นคนที่ร้อนในเป็นประจำ สมัยก่อนก็จะกินยาขมตราน้ำเต้าทองเป็นประจำนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็เลยได้ดื่มน้ำย่านาง วันละประมาณลิตรครึ่งถึงสองลิตรเป็นหลัก ยกเว้นว่าวันไหนอากาศเย็นก็จะเหลือประมาณลิตรหนึ่งนะครับ เพราะว่าแถวอ่างทองนี้เป็นร่องจังหวัดที่ฝนไม่ค่อยมา
- จิตอาสา: ฝนไม่มา
- คุณสิทธิชัย: ไม่มา มันจะไปสิงห์บุรีแล้วก็จะไปอยุธยาแล้วก็พอถึงอ่างทองมันก็
- จิตอาสา: หลบไป
- คุณสิทธิชัย: หลบไปเรื่อยนะครับเพราะฉะนั้นอากาศค่อนข้างร้อนก็จะใช้น้ำย่านางเป็นหลัก ส่วนการกัวชาก็จะให้ภรรยาทำเป็นครั้งเป็นคราวนะครับ
- จิตอาสา: ภรรยาช่วยกัวชาให้
- คุณสิทธิชัย: ก็ผมหลัก ๆ ก็ตัวที่ 1 ก็น้ำย่านางตัวที่ 2 ที่ใช้อยู่ก็คือการทานอาหารปรับสมดุลแต่ที่ผ่านมาก็คือเพียงแต่ว่าเลิกกินเนื้อสัตว์นะครับ เลิกกินเนื้อสัตว์ภรรยาบอกว่าขอเถอะ ขออีกตัวหนึ่งก็คือทานไข่กับปลาก็เลยหยวน ๆ กัน มากี่สองคนก็ปรึกษากันเมื่อคืนว่าจ้างตกลงกลับไปนี่ เราตัดสินใจเลิกหมดเลยทุกอย่าง ทั้งปลาทั้งไข่ เราจะได้ไม่ต้องซื้อครับ
- จิตอาสา: ขออนุโมทนาด้วยครับแล้วเมื่อกี่เม็ดใช้แค่ 2 เม็ด
- คุณสิทธิชัย: ตัวผมใช้ 2 เม็ด
- จิตอาสา: ย่านาง กับ
- คุณสิทธิชัย: ปรับสมดุลอาหาร

- จิตอาสา: ปรับสมดุลอาหารเมื่อกั้วชา
- คุณสิทธิชัย: กั้วชาก็จะใช้นาน ๆ ครั้ง
- จิตอาสา: กั้วชานาน ๆ ครั้งหนึ่ง
- คุณสิทธิชัย: ครับ
- จิตอาสา: แล้วดีที่ออกซ์ละครับ
- คุณสิทธิชัย: ดีที่ออกซ์ก็ใช้เป็นครั้งเป็นคราวนะครับ
- จิตอาสา: เมื่อร่างกายเป็นยังงี้ถึงใช้ดีที่ออกซ์
- คุณสิทธิชัย: เมื่อร่างกาย...กรณีดีที่ออกซ์มันจะโยงมาถึงโรคตัวที่ 2 ของผมนะครับ
- จิตอาสา: ว่าไปเลยครับ
- คุณสิทธิชัย: ผมขออนุญาตพี่โก๊ะนะ พูดถึงตัวที่ 2
- จิตอาสา: ได้ครับ มีหลายโรค
- คุณสิทธิชัย: มี 4 ครับ
- จิตอาสา: 4 โรคนะครับ
- คุณสิทธิชัย: ถ้าหมดเวลาคงไม่ถึง 4 ก็ได้นะครับ ตัวที่ 2 ก็คือหมอเขาจะวินิจฉัยผมว่าเป็นหวัด
เรื้อรัง ปีหนึ่งนี่ผมจะเป็นหวัดประมาณ 5 ครั้งการเป็นหวัดแต่ละครั้งนั้นของผมก็จะต้องไปหา
หมอ 2 ครั้งติดต่อกัน หมอก็จะบอกว่าถ้าไม่หายที่หมออีกนะ 3 วัน 3 วันเราก็ก็น่าไปหาหมอใหม่เพราะว่า
เราเป็นเด็กดีนะเพราะฉะนั้นเบ็ดเสร็จครั้งหนึ่งก็ประมาณ 700-800 บาท เพราะฉะนั้นปีหนึ่งผมก็จะ
ใช้เงินสำหรับค่าดูแลเรื่องหวัดอย่างเดียวก็ประมาณ 6,000 บาท นะครับ เฉพาะตัวนี้ตัวเดียว ไม่
รวมถึงเรื่องเดิมบูหรี่นะครับ บูหรี่ก็เรื่องยาอะไรอีกนะครับ เรื่องถุงลมนะครับที่นี้มาวันนี้ผมก็ยังมา
วิเคราะห์ว่าในกรณีหวัดนะของผมก็มันจะมีการในเรื่องของ 1. น้ำมูกไหล 2. จาม 3. ไอ 4. มีเสมหะ
เพราะฉะนั้นพอมี 4 ตัวนี้ หมอพื้นธงเปรียง หวัดที่ทุกครั้งที่ไปคือหวัด บางครั้งก็จะแถมมาให้เราก็ก็น่า
คือต่อมทอนซิลอักเสบ
- จิตอาสา: ทอนซิลอักเสบนะครับ ใช่
- คุณสิทธิชัย: ผมบอกโชคดีหมอยังไม่แถมหวัดใหญ่มานะครับก็จะเป็นอย่างนี้ ก็จะใช้ลักษณะ
ของแบบเดียวกันก็คือน้ำย่านางเป็นหลัก เพราะว่ามองว่าพื้นฐานจริง ๆ นะ มันน่าจะมาจากในเรื่อง
ของฤทธิ์ร้อนจากการที่มาเรียนรู้จากท่านอาจารย์เมื่อที่ดอนตาลนะครับ แล้วก็กลับไปก็คิดว่าน่าจะ
ใช่เพราะมันมีเหตุในเรื่องของความคั่งจางอยู่ตรงที่ว่าเมื่อประมาณ 2 เดือนก่อนนั้น ก็ไปชุมนุมที่
นคร เอ่อ ที่โคราชนะครับ ขากลับมันจะผ่านมวกเหล็กความที่ว่าเราอยากนะ เราอยากก็เลย คือกิเลส
นี่แหละก็สะกิดแพนแพนเขาบอกไม่ต้องจอด ไม่ต้องจอด ผมบอกจอดหน่อยเถอะขอกระหึ่มปั๊บสัก
กล่องหนึ่งตกลงก็เวะซื้อกระหึ่มปั๊บกล่องหนึ่ง กลับมาบ้านลุยเต็มที่เลย 8 ชั้นอย่าตกใจนะครับเดียว

หาว่าผมเป็นคนตะกละ พอดีไม่ได้กินมาหลายปีนะครับก็กินไป 8 ช้อน พอกินไป 8 ช้อน พี่โก๊ะ รุ่ง
 ขึ้นนะ เชื่อไหมครับว่าไอ้ทั้งกิน ไอ้ตัวโยนชนิดที่ว่าเจ็บหน้าอก ทีนี้ผมบอกไม่เป็นไร ๆ ใช้วิชาหมอ
 เขียวอัดน้ำย่านางให้เต็มที ทำกัวซาอะไรด้วยก็ดีที่ออกซ้ด้วย เดี่ยวก็จบแฟนผมบอกกลางคืนดี 1 ดี 2
 ถ้าเกิดเป็นอะไรขึ้นไปยุ่งนะ เขาขับรถไม่เป็นก็เลยตามใจแฟนบอกงั้นก็ไปนอนโรงพยาบาลเอกชน
 ไปนอน 2 คืนพี่โก๊ะ

จิตอาสา: เท่าไรครับ

คุณสิทธิชัย: หยอดไป 13,000 บาท

จิตอาสา: แล้วหมอให้ยา

คุณสิทธิชัย: ให้ยากลับมาเพียบเลยแถมชนิดเบ็ดเตล็ดไม่ได้ด้วย หมอบอกเดี๋ยวนี้เบ็ดไม่ได้นะครับ
 ก็เลยตกลงกลับมากลับมาก็คือมันยังไม่หาย อาการทุเลาลงประมาณสัก 10-20% แค่นั้นเองกลับมาที่
 ยังได้ไอเหมือนเดิม อาการเหมือนเดิม กลับมาก็มานั่งวิเคราะห์ว่าเอ๊ะ ถ้าอย่างนั้นก็น่าจะเกิดจาก
 สมดุลร้อนเย็นก็อัดน้ำย่านางไป 2 ลิตรต่อวัน บังเอิญช่วงว่าคืนที่ 2 วันที่ 2 นั้นคุณจู่มาด้วยนะครับ
 คุณจู่เขามาด้วย คุณจู่ก็กลับไปทำน้ำย่านางมาให้กิน พยาบาลน้ำอะไรละ บอกน้ำสมุนไพรเย็น
 สด แต่ไม่บอกเขา ทีนี้พอพยาบาลออกไปเสร็จเรียบร้อย แฟนก็เอาหลังมา เขาก็ทำกัวซา

จิตอาสา: กัวซาให้

คุณสิทธิชัย: กัวซาที่โรงพยาบาลนะครับ แล้วกลับมาก็มาทำต่อนะครับ เชื่อไหมครับพี่โก๊ะว่า
 กลับมาทำวิธีนี้แค่ 2 วันแค่นั้นเอง เรียบร้อย

จิตอาสา: หายหมด

คุณสิทธิชัย: ครับทุกวันนี้ยังบอกแฟนเลยบอกว่า แหม เสียค่าใช้จ่าย 13,000 บาท

จิตอาสา: ไม่เป็นไร

คุณสิทธิชัย: แต่อย่างว่านะผมเข้าใจว่าปกติแล้วความโง่ข้อมมาก่อนความฉลาดเสมอ

จิตอาสา: ใช่ครับ ๆ

คุณสิทธิชัย: ก็โอเคต้องทำใจ

จิตอาสา: ตัวโรคที่ 3

คุณสิทธิชัย: ตัวที่ 3 ผมเป็นต่อมลูกหมากโต

จิตอาสา: ต่อมลูกหมากโต

คุณสิทธิชัย: ไปที่ราชวิถีราชวิถีก็บอกว่าโตต้องผ่าตัดนะ

จิตอาสา: ต้องผ่าตัด

คุณสิทธิชัย: ต้องผ่าตัด ไปที่ศูนย์แพทย์พัฒนาที่ลาดพร้าวก็บอกว่าต้องผ่าตัดก็หนี 2 โรงพยาบาล
 นั้นกลับมาที่อ่างทอง ที่โรงพยาบาลเอกชนที่อ่างทอง เขาบอกว่าพี่ต้องผ่าตัดด่วนเลยนะ

- จิตอาสา: ต้องคำนวณเลข ที่นี้คำนวณแล้ว
- คุณสิทธิชัย: ที่นี้บอกต้องคำนวณผมก็กลับมา ภรรยาผมบอกเป็นยังไงบ้างหมอบอกว่าบอกไม่เป็นไรก็ปิดไม่ยอมบอกเขาเพราะหมอบอกว่าต้องผ่าตัดคำนวณ
- จิตอาสา: ผ่าตัดคำนวณด้วย
- คุณสิทธิชัย: ที่นี้ผมบอกผมมานั่งคิดบอกว่าถ้าผมผ่าตัดแล้วแฟนผมเป็นมะเร็งอย่างนี้
- จิตอาสา: เสรีจกันพอดี
- คุณสิทธิชัย: จิตเขาก็เสรีจเรียบร้อยเลขที่นี้มะเร็งไม่ฆ่าหรือครับผมฆ่าเขาเองก็เลยตั้งใจว่าถ้าอย่างนั้นก็ขอใช้วิชาของหมอเขียว 4 เดือน
- จิตอาสา: ตั้งใจกับตัวเองปฏิบัติ 4 เดือน
- คุณสิทธิชัย: ตั้งใจกับตัวเองนะว่าขอเวลาแค่ 4 เดือนนะครับ 4 เดือนของผมก็แค่ 1. น้ำย่านาง 2. ดิ่ท็อกซ์ แล้วก็ 3. ปรับอาหารสมดุล
- จิตอาสา: 3 อย่าง
- คุณสิทธิชัย: กัวชานี่นิด ๆ หน่อย ๆ เป็นครั้งเป็นคราว เพราะไม่มีเวลานะครับ
- จิตอาสา: แห่มือแห่เท้า
- คุณสิทธิชัย: ไม่มีเลยเพราะมีหน้าที่ทำแห่มือแห่เท้าให้ภรรยาอย่างเดียว
- จิตอาสา: ตัวเองไม่ได้แห่เลย
- คุณสิทธิชัย: ก็ทุกวันนี้ก็ยังทำให้เขา นะครับก็ โอเคนะครับ เขาสุขภาพกลับมาแข็งแรงผมก็แข็งแรงด้วยนะครับ
- จิตอาสา: แล้วพอกทาละครับ ทำหรือเปล่า
- คุณสิทธิชัย: ไม่ได้ทำเลยนะครับ
- จิตอาสา: ไม่ได้ทำ โอเคครับ
- คุณสิทธิชัย: ก็ตกลงว่าต่อมลูกหมากของผมนี้
- จิตอาสา: 4 เดือน
- คุณสิทธิชัย: เชื่อกใหม่ครับว่าเดือนครึ่งถึงสองเดือนแรกนั้นจากคินหนึ่ง 9 ครั้ง
- จิตอาสา: คินหนึ่ง 9 ครั้งนี่คือ
- คุณสิทธิชัย: กลางคินนี้ถี่ 9 ครั้ง ชนิดที่ว่ารักห้องน้ำมากไม่ต้องไปไหนเลย
- จิตอาสา: ไม่ต้องไปไหนเลยนะ รักห้องน้ำ
- คุณสิทธิชัย: เทียวเรียกว่าทำท่าจะหลับ อีกแล้ว อีกแล้ว อีกแล้ว จนเบื่อตัวเองตัวเองนะครับ 9 ครั้งภายในเดือนครึ่งถึงสองเดือนแรกนั้นนะเหลือ 5
- จิตอาสา: เหลือ 5 ครั้งหายไปครึ่งนะครับ

คุณสิทธิชัย: ครับผมก็ตอบตัวเองว่ามาถูกทางแล้วก็เลยกินต่อรักษาต่อจนมาถึงเข้าเดือนที่ 3 ได้ 3 เดือนเต็มพอ 3 เดือนเต็มขึ้นเดือนที่ 4 สัปดาห์ที่ 2 ก็เรียกว่า 3 เดือนครึ่ง 3 เดือนครึ่ง จาก 5 ผมเหลือ 3 นะครับ

จิตอาสา: ก็คือจาก 9 เหลือ 5 แล้วเหลือ 3

คุณสิทธิชัย: 5 เหลือ 3

จิตอาสา: แล้วทุกวันนี้

คุณสิทธิชัย: ทุกวันนี้เหลือ 1 (ผู้ฟังปรบมือ) ครับ ขอบคุณครับแต่ 1 ของผม ผมต้องบอกว่ามันไม่ใช่ต่อมลูกหมากโตอีกแล้ว เพราะว่าเวลาผมฉี้นะครับผมจะดูนาฬิกาทุกครั้งมาที่นี้ 5 คือน่าจะรวมถึงกินนี้ด้วย

จิตอาสา: เป็นยังไงครับ

คุณสิทธิชัย: ผมจะฉีในช่วงของนาฬิกาชีวิตก็คือ 4 ทุ่ม – ตี 2 นั้นเองเพราะเป็นการขับพิษร้อนออกจากปัสสาวะออกจากร่างกาย

จิตอาสา: ออกจากตัวเองครับ

คุณสิทธิชัย: ออกจากตัวเองนั่นเองนะครับ

จิตอาสา: เม็ดสุดท้าย

คุณสิทธิชัย: เม็ดสุดท้ายก็

จิตอาสา: ต้องสั้นหน่อยแล้ว

คุณสิทธิชัย: ครับเม็ดสุดท้ายก็คือในเรื่องของสะเก็ดเงิน ก็เป็นที่สักระยะนะครับก็เป็นไม่มาก

จิตอาสา: บริเวณไหนครับ

คุณสิทธิชัย: บริเวณหัวนะครับเป็นที่จริงผมก็รักษาโดยการใช้ฉียาพระพุทธรู้เจ้า นะครับทา

จิตอาสา: โปะ

คุณสิทธิชัย: นะครับ โปะเลยแล้วก็ดีมี

จิตอาสา: ผมยังคำอยู่เลยนะนี่

คุณสิทธิชัย: ผมสาว ๆ ทั้งหลายนะครับ อยากจะบอกว่าท่านไม่ต้องข้อมผมนะครับ อยากผมคำใช้ฉีนี้แหละครับแล้วผมจะค่านะครับ

จิตอาสา: ขอโทษอายุเท่าไรแล้วครับ

คุณสิทธิชัย: ผม 55 ครับ

จิตอาสา: 55 ผมยังคำสนิทนะครับผมมีเพื่อน 55 ผมขาวหมดแล้ว โอเคครับ

คุณสิทธิชัย: ผอ. ผมนี้ 30 กว่ายังหงอกเต็มเลยนะครับ ที่นี้สะเก็ดเงินนะผมมานั่งคิดว่าผมหย่อนในเรื่องของการปฏิบัติที่มันยังไม่หาย นะครับ

- จิตอาสา: ที่ไหนส่วนไหน
- คุณสิทธิชัย: ทุกส่วนนะครับ แฟนเขายังบ่นเลย บอกว่าเธอนี้ไอน้ำย่านางเธอเป็นคนทำแต่เธอไม่ค่อยจะกิน
- จิตอาสา: อ้าว จริงหรือเปล่า
- คุณสิทธิชัย: จริงครับ
- จิตอาสา: อ้าวนี้กว่าทาน เห็นบอกเมื่อก็อัด 2 ลิตร
- คุณสิทธิชัย: ไม่ ๆ ช่วงที่ผ่านมา
- จิตอาสา: อ้อช่วงที่ผ่านมาเราดีขึ้นแล้ว
- คุณสิทธิชัย: ช่วงที่ผ่านมาประมาณช่วงเดือนนี้พอดีขึ้นคนเรานั้นก็เกิดความขำใจ ไข้ไหมครับ หลงระเริงล้มตัวดีที่ทอกซ์ก็ไม่ค่อยอยากจะทำกัวซา ยิ่งแล้วใหญ่ พอหน้าเลิกพูดอาหารนี่ก็เอามั่งทำมั่งไม่ทำมั่งแล้ว พอดีช่วงหลังนี่คือ ช่วงหลังนี้แฟนเขาทำอาหารได้ เขาก็จะไปทำสูตรทั่ว ๆ ไป มันก็จะมีพิษร้อนมากขึ้น เพราะฉะนั้นในกรณีของสะเก็ดเงินที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จก็คิดว่ามันเกิดจากการขาดยาเม็ดข้อที่ 9 ในเรื่องของกรใส่ความเพียรเข้าไปก็คิดว่าตัวเองนี่ต้องกลับไปเริ่มต้นใหม่ แต่อย่างน้อยที่สุดผมหยุดทานฉีมาเดือนหนึ่งเต็ม ๆ เลย
- จิตอาสา: หยุด
- คุณสิทธิชัย: หยุดเดือนหนึ่ง
- จิตอาสา: แต่มาเข้าค่ายนี้ทาน
- คุณสิทธิชัย: มาเข้าค่ายนี้ 2 วันแรกไม่ได้ทานเลย
- จิตอาสา: 3 วันหลัง
- คุณสิทธิชัย: 3 วันหลังก็เริ่มทาน เพราะว่าภรรยาบอกว่าหย่อนยาพระพุทธรเจ้าแล้ว นะก็เลยเริ่มทานมาบังเอิญว่าอยู่ที่บ้านนะ ของผมจะสีเข้มแล้วก็มีรส ถ้าไม่เค็มก็จะออกขมหรือฝาดนะครับ จะออกแฉะนั่นเพราะว่าเราปฏิบัติไม่เข้มข้น เพราะฉะนั้นก็อาจจะหย่อนในยาเม็ดที่ 9 ก็คงตั้งใจไว้ว่าจะกลับไปก็จะใช้แนวทางของน้องคนตะกั้นบอวก่าก็ต้องเอายาเม็ดตัวที่ 9 รู้เพียรรู้จักกลับไปตั้งต้นในการตั้งสติตัวเองใหม่ เพื่อดูแลแต่อย่างน้อยที่สุด ก็เชื่ออย่างหนึ่งตรงที่ว่าวันนี้ก็ไม่ได้ลุกลามมากขึ้น แต่มันก็ทำให้รู้สึกบางลงนะ บางลงเยอะเลยนะครับ
- จิตอาสา: และจะฝากอะไรถึงพี่น้องผมต้องขอบแล้วเดี๋ยวยาว
- คุณสิทธิชัย: ครับที่ฝากท่านผู้รักสุขภาพทุกท่านนะครับ ที่จริงสังคมไทยเป็นสังคมของการขาดการเรียนรู้ครับ เพราะฉะนั้นคิดว่าเราทุกคนที่เข้ามาร่วมรับการอบรมนี้นะครับ ควรจะทำตัวอย่างให้เหมือนพี่สุนทร จากไทยออยล์ แล้วก็คุณแม่ของน้อง น้องท่านหนึ่งนะครับนี่พวกเรากลับไปนะครับ ทุกคนควรที่จะกลับไป เริ่มจากที่บ้านก่อน สร้างองค์ความรู้จากที่บ้านขยายไปญาติ

พี่น้องเพื่อนฝูงนะครับค่อย ๆ ขยายไปเมื่อเราขยายได้เต็มพื้นที่ต่อไปเท่าไรมากเท่าไรมันก็จะทำให้เราได้ทำกุศลกรรมคืนนั่นเองครับ

จิตอาสา: ครับผม อันนั้นก็เป็นเป้าหมายปณิธานนะครับ ขอขอบคุณคุณ สิทธีชัย นะครับ ขอบคุณมากครับ

(สิทธีชัย อนุรักษ์บุญการ. สัมภาษณ์ 2555, มกราคม 31)

กรณีศึกษาที่

1.45 น้องนัฐเมศและคุณแม่

เด็กชายไทยและหญิงไทย

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

โรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง

จิตอาสา: สวัสดิ์ สวัสดิ์สมาชิกก่อน

คุณแม่: สวัสดิ์ครับ (บอกน้องให้สวัสดิ์ผู้ฟัง)

น้องนัฐเมศ: สวัสดิ์ครับ

จิตอาสา: น้องนัฐเมศตอนนี้อายุ 9-10 ปี

คุณแม่: ค่ะ

จิตอาสา: ป่วยเป็นอะไรมาครับ

คุณแม่: ป่วยเป็นอะไรครับ

น้องนัฐเมศ: เป็นมะเร็งต่อมน้ำเหลืองครับ

จิตอาสา: เป็นมะเร็งต่อมน้ำเหลืองเลยหรือครับแล้วเป็นยังไงมันเจ็บมันยังงไหม

น้องนัฐเมศ: ไม่มีอาการอะไรเลยครับ

จิตอาสา: ไม่มีอาการเลย เพราะอะไรล่ะทำไมถึงไม่มีอาการ

น้องนัฐเมศ: ไม่รู้เหมือนกันครับ

จิตอาสา: ไม่รู้เหมือนกันนะเอ้า ให้คุณแม่มาช่วยอธิบาย

คุณแม่: น้องเป็นมะเร็งต่อมน้ำเหลืองขั้นที่ 3 ขึ้น 4 นะคะ ก่อนหน้านั้นก็คือไม่มีอาการอะไรจริง ๆ อย่างที่น้องว่า คือไม่มีการป่วยไม่มีอาการอะไรเลย แล้วอยู่วันหนึ่งเขาก็มาบอกว่า หม่าม๊า มีก้อนขึ้นที่หน้าขา ขนาดเท่าลูกปิงปองข้างซ้ายค่ะ ขนาดเท่าลูกปิงปองคือปกติเขาอาบน้ำเองเราก็จะไม่เห็น ใส่เสื้อตัวเอง แล้ววันนั้นเขาคงเจ็บ แล้วก็มาบอกว่ามันมีอาการอย่างนี้เกิดขึ้น ก็

เลยพาเขาไปหาหมอคุณหมอมที่โรงพยาบาล คุณหมอบอกว่า ตรวจดูแล้วบอกว่าเป็นต่อมน้ำเหลือง
อักเสบค่ะ ก็ให้ยาแก้อักเสบธรรมดาที่คะมาทาน แต่พอทานไปวันรุ่งขึ้นขึ้นอีก 2 ก้อนที่บริเวณหลังคอ

จิตอาสา: ทานแล้วขึ้นอีก 2 ก้อน

คุณแม่: ทานแล้วขึ้นต่ออีก 2 จุดที่บริเวณหลังคอกันะคะ ก็เลยตัดสินใจว่ามันคงไม่ใช่ต่อม
น้ำเหลืองธรรมดา แล้วเข้าไปหาคุณหมอมที่ศิริราชแผนกโรคเลือด

จิตอาสา: ครับ

คุณแม่: ก็ขอคุณหมอบอกว่าช่วยเช็คให้ชนิดหนึ่งแล้วกันเพราะว่าเราทานยาแก้อักเสบแล้ว
ทำไมมันขึ้นคุณหมอมก็ดูแล้วว่าอาจจะเป็นโรคอื่น คุณหมอมสันนิษฐานก็ดูว่า อาจจะเป็นแก้วโรค
หรือเปล่าขอเจาะเลือดตรวจอีกครั้งหนึ่ง

จิตอาสา: ครับ

คุณแม่: แล้วก็ให้ทานยาแก้อักเสบตัวเดิมคะ เราก็กลับบ้านไปวันรุ่งขึ้น ขึ้นอีกคะที่ได้ค้างอีก 2

จิตอาสา: อีก 2 เป็น 4

คุณแม่: เป็น 4 รวมกับที่หน้าขา เป็น 5 จุดนะคะ

จิตอาสา: 5 จุด

คุณแม่: 5 จุด ก็ไม่รอแล้วคะ ก็วิ่งเข้าไปอีกรอบหนึ่ง ก็วิ่งเข้าไปหาคุณหมอบอกว่า มันไม่น่า
ใช่แล้ว คุณหมอบอกว่าถ้าอย่างนั้นขออนุญาตตัดชิ้นเนื้อที่บริเวณหน้าขาไปตรวจ

จิตอาสา: ไปตรวจดู

คุณแม่: ไปตรวจคะ แล้วก็รอผล ปกติแล้วนี้จะรอประมาณสัก 7-14 วัน ที่โรงพยาบาลศิริราช
นะคะ

จิตอาสา: ครับผม

คุณแม่: แต่นี่คือ 3 วัน คุณหมอมโทรมาแจ้งกลับมาว่าช่วยพาน้องกลับเข้ามาได้ไหม ค่วน
ขอค่วน

จิตอาสา: ค่วนเลย ขอค่วนเลย

คุณแม่: ขอค่วนคะ

จิตอาสา: ครับผม

คุณแม่: ขอค่วนเลยช่วยพา กลับเข้ามาแล้วคุณหมอมก็แจ้งว่า นี้คุณหมอมคิดว่าใช่เป็นมะเร็ง
ต่อมน้ำเหลืองแล้ว ขออนุญาตรักษาเลยโดยที่ไม่ทำการสแกน

จิตอาสา: ไม่ต้องสแกนไม่ต้องอะไร

คุณแม่: ใช่คะ

จิตอาสา: ธรรมดาเขาจะต้องมีสแกน

- คุณแม่: ค่ะ ใช่ โดยปกติแล้วจะต้องมีขั้นตอนของการสแกนก่อน เพื่อที่จะตรวจดูว่าเป็นระยะที่เท่าไร แต่ของน้องนี่คือบอกว่าคุณหมอบอกขออนุญาตรักษาเลยนะ ก็เลยถามคุณหมอบอกว่า
- จิตอาสา: รักษาอย่างไร
- คุณแม่: ค่ะ ขั้นตอนการรักษาคือยังไงคุณหมอบอกว่าก็ให้เคมีบำบัดค่ะ
- จิตอาสา: ครับ ก็เลยให้ให้หรือเปล่า
- คุณแม่: ก็คือ ณ ตอนนั้นนี่สองจิตสองใจ
- จิตอาสา: ไม่เป็นไรครับว่ามาเลย
- คุณแม่: ณ ตอนนั้นคือสองจิตสองใจว่า มันไม่มีข้อสงสัยอย่างอื่นให้เราเลือกเลยหรือ เราจะต้องทำแบบนี้หรือ
- จิตอาสา: มันเหมือนกับว่ามันสุดทางแล้วหรือ
- คุณแม่: ใช่ค่ะ ณ ตอนนั้นแต่แล้วก็คือไปศึกษาถึงข้อเสียของการให้เคมีบำบัด
- จิตอาสา: ไปศึกษาจากไหนครับ
- คุณแม่: ก็คือเสิร์ชหาในอินเทอร์เน็ต
- จิตอาสา: ในอินเทอร์เน็ตใช่ไหมครับ ในกูเกิ้ลดู
- คุณแม่: ใช่ค่ะ ก็เสิร์ชหาว่าตัวยาที่เขาต้องให้ ณ ตอนนั้นคือ ได้ตัวโพรโตคอล คือตัวแผนการรักษาด้วย หมอให้มา ก็เสิร์ชดูแต่ละตัวว่า ยาเคมีบำบัดที่ให้นี้มันมีผลเสีย กระทบ
- จิตอาสา: มีผลข้างเคียงยังไง
- คุณแม่: ใช่ค่ะ
- จิตอาสา: ครับผม
- คุณแม่: ก็แต่ว่าก็รอไม่ได้เพราะมันคือ Stage 3 ขึ้น 4 ค่ะ
- จิตอาสา: คุณหมอก็บอกไม่ได้แล้ว
- คุณแม่: หมอบอกว่าไม่ได้ ยังไงก็ก็ต้องให้ยา เลยก็ตัดสินใจก็ให้รับการรักษาไปก่อน
- จิตอาสา: โอเค ให้ยารักษาไปก่อน
- คุณแม่: ค่ะ ใช่ค่ะ
- จิตอาสา: พอรักษาแบบนี้แล้วน้องเป็นยังไงบ้างครับ
- คุณแม่: รักษาแบบนี้ คือปกติพื้นฐานร่างกายเขา ก่อนข้างที่จะแข็งแรง ไม่ค่อยเจ็บป่วย ไม่มีอะไรก็โชคดีว่าตอบสนองกับยาดีไม่มีอาการแพ้ยา ไม่มีอาการอะไรเลย ไม่อาเจียน ไม่อะไรแต่พอรักษามาได้เรื่อย ๆ ก็มาเจอกับปัญหาที่ว่าเม็ดเลือดต่ำ เม็ดเลือดขาวตกค่ะ เม็ดเลือดขาวต่ำ เม็ดเลือดแดงต่ำ เกล็ดเลือดต่ำ ถึงตอนนี้เราก็เริ่มมองหาแล้วว่ามันไม่ใช่แล้วระหว่างทางก็มีการมองหามันมีอะไรที่สามารถที่จะช่วยได้อีก ช่วยการขับพิษ

- จิตอาสา: ช่วยการ
- คุณแม่: ขับพิษค่ะเพราะว่าเคมีบำบัดเรารู้อยู่แล้วว่ามันต้องมีการตกค้างในร่างกายค่ะก็มองหาสิ่งที่สามารถที่จะขับพิษออกจากร่างกายให้เขาได้ตอนนั้น คือได้ยาจีนมาก็ทานยาจีนเป็นตัวขับ
- จิตอาสา: ใช้ยาจีน
- คุณแม่: ค่ะ ใช้ยาจีนขับ ขับเป็นขับความร้อนออกเฉย ๆ ออกจากไตนะคะ แล้วก็มืออยู่ครั้งหนึ่งที่ให้ยานี้เขาเกิดอาการหนาวสั่นคือหนาว ตัวนี้แบบร้อนร้อนเลยแต่ว่าหนาว หนาวจนบอกว่าบอกไม่ไหวแล้ว ไม่ไหวแล้ว
- จิตอาสา: ตัวร้อนแต่หนาว
- คุณแม่: ตัวร้อนแต่หนาวสั่นค่ะ ตัวร้อนแต่หนาวสั่น
- จิตอาสา: ตัวร้อนแต่หนาวสั่น
- คุณแม่: ณ ตอนนั้นคืออยู่โรงพยาบาลกันเป็นเวลาตอนนั้น เป็นเวลาประมาณ 4 หุ้ม 5 หุ้ม คุณหมอก็ไม่อยู่แล้ว แพทย์ประจำบ้านก็ไปไหนไม่ทราบ
- จิตอาสา: ไม่อยู่ อยู่แต่พยาบาล
- คุณแม่: ค่ะ ก็อยู่แต่พยาบาลก็ได้ตัวยาลดไข้ไทลินอลมา พอเขาทานเข้าไปเสร็จเขาบอกมันก็ยิ่งหนาว คือหนาวจนบอกว่าไม่ไหวแล้วพยาบาลก็ไปหาผ้าห่ม แล้วก็กระป๋องน้ำร้อนมาให้อัง เขาบอกไม่ใช่ มันไม่ได้หนาวข้างนอก
- จิตอาสา: มันหนาวข้างใน
- คุณแม่: มันหนาวข้างใน เขาบอกว่ามันหนาวข้างในนะหม่าม้า หนาวข้างใน เราก็ตอนนั้นก็คือถูกคิดขึ้นมาบอกว่าแล้วมันมีอะไรที่จะช่วยได้ ก็คือ โดยส่วนตัวแล้วเชื่อเรื่องการกดจุดนะคะ
- จิตอาสา: กดจุดลมปราณ
- คุณแม่: ก็เลยไปหาเสิร์ช คือเสิร์ชตอนนั้นเลยเสิร์ชตอนนั้นเลยว่ามีอะไรได้บ้าง ก็เสิร์ชไปเจอคำว่า กดจุด ก็ไปเจอของหมอเจียวนี่ล่ะค่ะขึ้นมา โพลีปิ้งขึ้นมา
- จิตอาสา: อ้อ กดจุด แต่เจอหมอเจียว
- คุณแม่: ไม่รู้เหมือนกัน กังงมากค่ะตอนนั้น คือแบบเจอปิ้งขึ้นมาเลย
- จิตอาสา: พอเจอหมอเจียวแล้ว
- คุณแม่: ก็กดเลยค่ะ กดขาให้เขา
- คุณปรีชา: กดจุดตามหมอเจียว
- คุณแม่: ตามตรงนั้นเลยค่ะ ณ ตอนนั้น ก็คือกดตามนั้นเลย กดที่ขา
- จิตอาสา: กดที่ขาก่อน

คุณแม่: กดที่ข้างก่อนเลยเพราะว่าเขาบอกว่าเขาหนาวที่ข้างก็กด กด ๆ ไล่ไป สักพักหนึ่งเขาบอกว่า เออ มันเริ่มอุ่นขึ้นนะ บอกหม่าม้ามันเริ่มอุ่นขึ้นนะ ก็โอเคก็แสดงว่าอย่างนั้นแสดงว่าไข้ ก็เริ่มเอาแล้วมาหา คือใครนี่

จิตอาสา: หมอเขียวนี่คือใคร

คุณแม่: คือใครนี่ แล้วก็

จิตอาสา: ก็เข้าเว็บไซต์หมอเขียว

คุณแม่: ก็เริ่มเข้าเว็บไซต์เลยคะ ก็เข้าเว็บไซต์แล้วก็ลองกับตัวเอง คือเริ่มตั้งแต่การกดจุดลมปราณทำตามในยูทูปเลยทุกอย่าง

จิตอาสา: ทำตามยูทูปเลย

คุณแม่: ทุกอย่างเลยคะ ไล่จุดตัวเองทุกอย่าง พอทำเสร็จ

จิตอาสา: อันนี้ประมาณตอนช่วงไหนแล้ว ประมาณสักเดือนไหน

คุณแม่: อันนี้ คือประมาณครึ่งปีมาแล้ว

จิตอาสา: ครึ่งปีมาแล้ว 6 เดือนที่แล้ว

คุณแม่: คะ 6 เดือนที่แล้ว ครึ่งปีมาแล้ว

จิตอาสา: ก็กดจุดลมปราณ

คุณแม่: กดจุดลมปราณแล้วรู้สึกว๊ โอ้โฮ มันเออไม่น่าเชื่อเลยนะว่าเส้นลมปราณของคนเรานี้ถ้าไล่ให้ถูกจุดแล้วมันสามารถที่จะทำให้ร่างกายเราเบาสบายได้ขนาดนี้ คะ หลังจากนั้นก็คือเริ่มค่อย ๆ มา ศึกษาตัวอื่น เม็ดอื่น

จิตอาสา: เม็ดอื่นของคุณหมอ

คุณแม่: ไข้

จิตอาสา: เข้าลึกไปอีก

คุณแม่: เข้าลึกลงไปอีกแล้วก็ได้ลองให้น้องทำด้วย เพราะว่ามียู่ครั้งหนึ่งกลับบ้านน้องไข้ขึ้น ไข้ขึ้นอีกสูงคะก็ไม่เอาแล้ว ไม่ทานยาแล้ว

จิตอาสา: ไม่ต้องทานยาแล้ว

คุณแม่: ไม่ต้องทานยาแล้วคะ

จิตอาสา: แต่กดจุด

คุณแม่: ไม่กดจุดแล้วคะ ตอนนี่คือจับพอก

จิตอาสา: ไข้ยาเม็ดอื่นแล้ว

คุณแม่: จับพอกคะ ไข้ผงพอก พอกทั้งตัวพอกเสร็จเขาก็

จิตอาสา: พอกด้วย

- คุณแม่: พอกด้วยผงพอกสมุนไพร
- จิตอาสา: อันนี้ยังไม่ได้เข้าคอร์สเลยใช่ไหมครับ
- คุณแม่: ยังไม่ได้เข้าค่ะ
- จิตอาสา: ศึกษาจากยูทูบ
- คุณแม่: ไข่มุขะ จับน่องพอกเสร็จปั๊บก็จับเข่าข้างตัวเสร็จ เขาบอกเออ ผิวข้างนอกนี่คืออุณหภูมิ
ลดลง ลดลงเสร็จแต่ข้างในยังรู้สึกว่ายังร้อนอยู่ จับดีที่อกซ์คะ
- จิตอาสา: จับดีที่อกซ์เลย
- คุณแม่: จับดีที่อกซ์ต่อ พอจับดีที่อกซ์เสร็จปั๊บจับผิวเขาคือ เย็นลงทั้งตัว
- จิตอาสา: เย็นลงเลย แค่นี้ที่อกซ์นี่นะ
- คุณแม่: เย็นลงทันทีคะ เย็นลงทันที ก็เลยบอกว่า เอาละ ถูกแล้วเรามาถูกทาง
- จิตอาสา: เขายอมให้ดีที่อกซ์
- คุณแม่: ณ ตอนนั้นไม่มีทางเลือกคะเพราะว่าเขารู้สึกทรมาน เขาก็อด
- จิตอาสา: อ้อเขาอดอึดครับ
- คุณแม่: เขาอดอึดคะ ก็เลยจับเข่าดีที่อกซ์ ก็โอเค ก็คือ ณ ตอนนั้นก็ถือผ่านมาได้หลัง
จากนั้นก็มาศึกษาว่าไอ้สารพิษตกค้างนี้ เราจะทำยังไงกับมันได้ก็นี่คะมาเจอ ก็ย่านางต่อด้วยย่านาง
- จิตอาสา: ก็ต่อมานะครับเป็นน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสด
- คุณแม่: เป็นน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสด
- จิตอาสา: ชอบทานเลยหรือเปล่า ชอบทานไหมชอบหรือ หรือไม่ชอบ
- น้องนัฐเมศ: กลาง ๆ ครับ
- คุณแม่: ทานบ้าง
- จิตอาสา: ทานบ้างไม่ทานบ้าง
- คุณแม่: ทานบ้างไม่ทานบ้างคะ ก็มีตามด้วยการกัวซา
- จิตอาสา: กัวซาด้วยแล้วกัวซาอย่างไร ดูยูทูบอีกเหมือนกัน
- คุณแม่: ไข่มุขะ
- จิตอาสา: ว่าวิธีกัวซาทำอย่างไร
- คุณแม่: ดูแบบละเอียด คือดูหลายรอบเพราะว่าเราไม่มั่นใจกับการกัวซา
- จิตอาสา: แล้วน้ำมันหรืออะไรนี่ ทำอย่างไรเรา
- คุณแม่: ใช้น้ำคะ
- จิตอาสา: อ้อใช้น้ำก่อน
- คุณแม่: ตอนนั้นคืออยู่โรงพยาบาล แล้วก็ไม่มีอะไรเลย

- จิตอาสา: อ้อ ยังอยู่โรงพยาบาล
- คุณแม่: ไม่มีอะไรเลยคะ ไปหาซื้อไม้กั๊วซาข้างนอกโรงพยาบาลนั่นล่ะคะ
- จิตอาสา: มีไหม
- คุณแม่: มีคะ
- จิตอาสา: อ้อ มีไม้กั๊วซา
- คุณแม่: มีไม้กั๊วซากี่เอาเลยคะกั๊วซาจับกั๊วซาเลย
- จิตอาสา: แล้วกั๊วซาแล้วน้องเขาเป็นยังงัยสบายไหม คุณแม่กั๊วซาให้
- คุณแม่: สบายไหม
- น้องนัฐเมศ: สบายครับ
- จิตอาสา: จะให้คุณแม่กั๊วซาบ่อย ๆ ใหมพยกหน้าให้หลายที อย่างนั้นต่อครับ
- คุณแม่: แต่มีอยู่อันหนึ่งที่ยังไม่ได้อยู่ 2 ข้อที่ยังไม่ได้ คือเรื่องอาหารที่ปรับสมดุลกับเรื่อง การดื่ม น้ำปัสสาวะที่เขายังไม่ยอมทำคะ
- จิตอาสา: ก็ต้อง อันนั้นต้องใช้เทคนิคนิดหน่อยผสมน้ำมะพร้าว
- คุณแม่: แล้วก็เมื่อคืนนี้เองสด ๆ ร้อน ๆ ไข้ขึ้นคะ
- จิตอาสา: ไข้ขึ้นอีก แล้วทำยังงัย
- คุณแม่: ไข้ขึ้นเมื่อคืนนี้ในคายนี้นะ ไข้ขึ้น ก็ตอนแรกก็ตีที่อกซ์ด้วยผงถ่าน
- จิตอาสา: ครับ
- คุณแม่: คะไข้ก็ยังไม่ลง ก็ให้ดื่มน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสดพอดื่มน้ำ เขาก็มีไข้ขึ้นมาอีก แล้ว ก็บ่นทำเย็น ทำเย็นเราก็เอาแล้วร้อนพันเย็น
- จิตอาสา: ร้อนเย็นพันกัน ไข้
- คุณแม่: ร้อนเย็นพันกันแน่นอน ก็เลยบอกวาก็ถามป้านิด ป้านิดบอกว่า งั้นเอาน้ำตะไคร้ใส่ ลงไป ลองดื่มดูดื่มเข้าไป พอดื่มลงไปเสร็จก็ทำอุ่น แต่ไข้ยังมี
- จิตอาสา: ไข้ยังมี
- คุณแม่: คะอาการไข้ยังมีคะ เพราะฉะนั้นก็บอกว่ งั้นดื่มน้ำปัสสาวะเถอะ
- จิตอาสา: ครับก็เลยดื่มน้ำปัสสาวะใคร
- คุณแม่: ของใครครับ
- น้องนัฐเมศ: ของผมครับ
- จิตอาสา: แล้วคราวนี้มี
- คุณแม่: เมื่อไม่มีทางเลือกแล้ว
- จิตอาสา: เมื่อไม่มีทางเลือกแล้ว อ้อ ไม่เป็นไร

- คุณแม่: แล้วเขาบอกว่าเขาทรمان ไม่มีทางเลือกแล้ว ก็ยอมค้ม
- จิตอาสา: พอเขาทานเข้าไป
- คุณแม่: พอค้มเสร็จบีบประมาณสัก 15 นาที ถ่ายท้องคะ ลูกขึ้นไปถ่ายลูกขึ้นไปถ่ายเสร็จเดินกลับมาบีบเราก็จับตัวเขาคุยอยากจะบอกว่ามันเป็นเรื่องที่เหลือเชื่อ ค้อมัน
- จิตอาสา: สิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้นแล้ว
- คุณแม่: มันเหลือเชื่อมาก เพราะว่ามันอุณหภูมิจนในร่างกายลดเร็วกว่าทานยาลดไข้ไปอีกคะ ไม่น่าเชื่อ
- จิตอาสา: ลดเลยนะครับ
- คุณแม่: ลดทันทีคะ แปลกใจมากกว่ามันลดได้ทันทีเลย
- จิตอาสา: ทั้ง ๆ ที่ปีศาจวะที่เขาทานเข้าไปเอง บางคนก็กังวลนะ ว่าปีศาจวะเขาก็จะร้อน
- คุณแม่: คะ เขาก็บ่นว่าร้อนคะ แต่ว่าก็ยอมทาน
- จิตอาสา: ร้อนเหมือนกัน แต่ว่าก็ยอมทาน
- คุณแม่: ไข้คะ
- จิตอาสา: นะผมคิดว่า มันมีหลายท่าน บางคนบอกตัวเองเป็นเบาหวานจะทานปีศาจวะตัวเองได้หรือเปล่า นี่ครับตัวอย่างน้องซัด ๆ ก็ลองดู ลองดูครับผมแล้วคราวนี้มาเข้าค่ายครั้งนี้เป็น
- คุณแม่: ครั้งแรกคะ
- จิตอาสา: ครั้งแรกเลย
- คุณแม่: คะ
- จิตอาสา: ชอบข้าวคัมนะที่มีมือเช้า มือเช้านี้จะอร่อยที่สุด
- คุณแม่: ตอนแรกที่มาแล้วยังกังวลเรื่องอาหาร เพราะว่าปกติเขาจะทานแต่เนื้อสัตว์แล้วก็ผักนี้แทบจะนับชิ้นได้
- จิตอาสา: อ้อ ไม่ค่อยชอบทานผัก
- คุณแม่: คะ ไม่ชอบทานผักเลย ผลไม้นี้ก็ไมทานเหมือนกันคะ
- จิตอาสา: อ้อ ครับ
- คุณแม่: ยังกังวลว่าจะอยู่ไหวไหม แต่บอกมาก่อนล่วงหน้าว่าอาหารในค่ายไม่อร่อยนะลูก
- จิตอาสา: แต่เขาก็อยู่ไหว
- คุณแม่: แต่เขาก็ เมื่อก็เมื่อสักครู่เขามอบอกว่าไหนหม่าม้าบอกว่าอาหารไม่อร่อย
- จิตอาสา: แสดงว่าอร่อยทุกมืออร่อยทุกมือหรือเปล่า (น้องนัฐเมศพยักหน้า) อร่อยทุกมือ ก็สุดท้ายจะมีอะไรฝากให้มวลสมาชิกของเรา กับแนววิถีธรรมนี้ 9 เม็ด ยามืด 9 ข้อนี

คุณแม่: ก็ยามืด 9 ข้อ ข้อแรกที่สุดเลยที่ตัวเองผ่านก้าวมาได้ที่ทำได้อคือข้อที่ 8 ค่ะ ทำใจให้สบาย ตอนที่ลูกเป็นนี่คือบอกตามตรงว่าเครียดกันทั้งบ้านค่ะ แล้วกว่าจะข้าม ก้าวข้ามตรงนั้นมาได้ นี่ คือทำใจกันลำบากมากแต่สุดท้ายแล้วเราคิดว่าถ้าเราทำดีที่สุดแล้วหาหนทางที่ดีที่สุดให้เขาแล้ว แล้วถ้าเกิดเขายังไม่สามารถที่จะ

จิตอาสา: ผลจะเป็นยังไงนะ

คุณแม่: ผลจะเป็นยังไงก็เราขอรับ

จิตอาสา: เราขอรับ

คุณแม่: เราขอรับตรงนั้น ก็คือผ่านตรงนั้นได้พอผ่านตรงนั้นได้แล้ว มันมาเองค่ะ

จิตอาสา: ทุกอย่างมาหมดทุกอย่างสมบูรณ์

คุณแม่: ทุกอย่างมาเอง ค่ะ

จิตอาสา: โอเคครับวันนี้ก็ต้องขอขอบคุณน้องนัฐเมศนะครับ

(น้องนัฐเมศและคุณแม่. สัมภาษณ์ 2555, มกราคม 31)

กรณีศึกษาที่

1.46 วรรณชนา สุวรรณศรีสาคร

หญิงไทย

แข็งแรง

คุณวรรณ: ค่ะ สวัสดีค่ะ ดิฉันวรรณชนาสุวรรณศรีสาคร ค่ะ ก็มีอาชีพเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าศิลปะนะคะ ก็คือผ่านการเข้าค่ายมาหลายครั้งแล้วก็ตั้งแต่ปี 2553 มกราคม 2553 ก็มาเข้าค่ายครั้งแรกที่นี้ แต่ถามว่าเอ๊ะ ทำไมถึงมาเข้าค่ายทั้งที่ไม่ได้ป่วย คือจะยังไงดี

จิตอาสา: คือส่วนที่ปิ้งครั้งแรก

คุณวรรณ: อ้อ ปิ้งครั้งแรก

จิตอาสา: กับคำว่าหอมเขียวค่ะ

คุณวรรณ: หอมเขียวคือ หอมเขียวเป็นใครมาจากไหน เราไม่รู้จ้กแต่ว่ามีคนที่เรารู้จักนี่เขาป่วยหนักจนกระทั่งโรงพยาบาลบอกว่ากลับบ้านเถอะ คือหมดทางรักษาแล้วแล้วก็เหมือนกับว่าอะไร ธรรมชาติจัดสรร เขาได้มาเข้าค่ายหอมเขียวเมื่อปี 2552 ที่นี้แล้วเราก็ไปเยี่ยมก่อนที่เขาจะมาเข้าค่ายหอมเขียวคือสภาพเขาก็แย่มากแต่ปรากฏว่าหลังจากนั้น 3 เดือนผ่านไปเรากลับไปเยี่ยมเขาใหม่ เอ๊ะ ทำไมเขาสดใส แล้วก็หายป่วย แล้วก็แบบเหมือนกับว่าอะไร เขาหายแล้วนะ มันเกิดขึ้นได้อย่างไร

เขาบอกว่าเขาไปเข้าค่ายหมอเขียวซึ่งทำให้เราสงสัย หมอเขียวเป็นใคร ทำไมมันพิเศษขนาดนี้ เราก็เลยบอกว่าคุณแม่ก็เลยบอกว่าคุณแม่มาเข้าค่าย แต่ถ้าอยากทราบรายละเอียดก็ให้ไปเข้า www.morkeaw.net ลองไปค้นหา เราก็ค้นหา แล้วมีการเข้าค่ายเราก็มาแต่พอมานี้เราเข้าใจเลยว่า ยา 9 เม็ดของหมอเขียวนี้ ทำไมน้องเขาถึงใช้ได้ผลเพราะว่าน้องเขาศรัทธาแล้วก็ทำจริง เพราะฉะนั้นเราเองเราก็เริ่มศรัทธา เราก็เลยครั้งต่อไปนี้ เราก็เลยเรียกคนที่บ้านมาจนกระทั่งคนที่บ้านนี้ครบ เพราะว่าเราพี่น้อง 8 คนแล้วเรามีคนข้าง ๆ พี่น้องเรานี้สืบทอดว่าคน เรามากันจนครบหมด

จิตอาสา: ทั้งครอบครัวเลยหรือคะ

คุณวรรณ: ค่ะ

จิตอาสา: แล้วสิ่งที่ได้แก้ไขช่วยคนในครอบครัว ครั้งแรกเลยคะ

คุณวรรณ: ครั้งแรกเลยก็จะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับหลานชายอายุตอนนั้น 4 ขวบ คือเขาหกล้มไปแล้วก็เหมือนกับว่าบนพื้นคอนกรีต มันค่อนข้างขรุขระชนิดหนึ่ง แล้วก็มันจะมีแผลตรงข้าง ๆ ตา แล้วมันก็เป็นแบบเท้าฝ่ามือเลย มันก็ค่อนข้างจะรุนแรง แต่ด้วยความที่เรามั่นใจในยา 9 เม็ดของหมอเขียว เราไม่ไปหาหมอ เราใช้น้ำจืดเลยคะคือที่เวลาอยู่ในบ้านนี้ตอนนั้นถ้าอยู่ในบ้านเราจะใช้น้ำจืด แต่ถ้าออกไปช้อนนอกบ้าน เราจะใช้น้ำสกัดฉีดแผลเชื้อโหมคะ 3 วัน มันเกิดขึ้นได้ยังไง แผลตกสะเก็ดแล้ว มันแห้งแล้ว มันไม่มีการอักเสบ

จิตอาสา: แล้วไม่มีรอยแผลเป็นด้วย ใช่ไหมคะ

คุณวรรณ: ไม่มีจนถึงวันนี้ผ่านไปนี่ปีกว่าแล้ว หลานชายไม่มีแผลเป็น

จิตอาสา: ค่ะ

คุณวรรณ: แค่นั้นมันยังตกขี้ไม่พอ หลังจากนั้นอีกก็เป็นปีคะคุณแม่ของน้องคนนี้เขาก็ไปหกล้ม โดนที่เดียวกันเหมือนกัน คราวนี้แผลใหญ่กว่าหลานชายอีก ปากกว่าเลือดนี้อาบหน้าถ้าเป็นปกติเราไม่รู้จักหมอเขียว เราจะต้องรีบไปโรงพยาบาลแต่ว่าวันนั้นเราไม่ตื่นตื่นคะจี้มาเลยคะก็ชโลมจี้พอหลังจากนั้นเราก็ คือถ้าเราพอดีเราทำงานนอกบ้านกัน เราต้องไปที่ร้านกัน ก็จะพกน้ำสกัดไป ไปฉีดตลอดเวลาถ้ามันแห้งเราก็ฉีดก็ภายในเวลาไม่กี่วัน แผลก็หายโดยที่เราไม่ต้องไปหาหมอเราก็เลยบอกว่า ถ้ามันเป็นอย่างนี้เรานี้แทบจะหันหลังให้กับโรงพยาบาลโดยที่เราสามารถพึ่งตัวเรามันเกิดขึ้นได้แล้วมันไม่ได้ยากเกินความสามารถของเราเลย ถ้าหมอเขียวให้เราทำแบบนี้แล้วเราทำได้

จิตอาสา: โดยไม่ปิดแผลเลยใช่ไหมคะ

คุณวรรณ: ไม่ปิด

จิตอาสา: เปิดเลย

คุณวรรณ: เปิดเลย

จิตอาสา: ไม่ปิดเลย

คุณวรรณ: ไข่

จิตอาสา: 3 วันแห้ง ไม่มีรอยแผลเป็นนะคะ

คุณวรรณ: ค่ะ

จิตอาสา: แล้วเคสต่อไปละคะ

คุณวรรณ: เคสต่อไปนี่ก็คือ อันนี้ก็ทิ้งช่วงมานานหน่อยจนกระทั่งเมื่อต้นปีที่แล้ว ก็คนใกล้ ๆ ตัวของน้องสาวนี่สามีของน้องสาวเขาไปโรงพยาบาลแล้วหมอบอกว่าเขาเป็นตับอักเสบ คือเขารู้ตัวตอนที่ประมาณเดือนมกราคมนี้ พอเขารู้แบบนี้เราไม่ไปรักษากับหมอต่ เรามาเข้าค่ายหมอเขียวคือช่วงเมื่อตอนที่ 24 มกราคม ปีนี้ ก็เลยพาเขามาเข้าค่าย หลังจากนั้นเราก็พาไปต่อที่แดนอโศกอีก

จิตอาสา: ค่ะ

คุณวรรณ: แล้วก็คืออยู่บ้านนี้ ยา 9 เม็ดนี้เข้มข้นกันมากน้ำสมุนไพรเย็นสด น้ำอะไร เราใช้ทุกอย่างจัดกระดูก โยคะ กดจุด ทุกสิ่งทุกอย่างเราทำหมดอาการเขาก็ดีขึ้น แล้วก็เหมือนกับว่าอะไร เราจะมีข้อเปรียบเทียบกันนะ คือในเวลาเดียวกันนี้ ก็จะมีเพื่อนบ้านใกล้ ๆ กันเขาก็ป่วยเป็นโรคนี้เหมือนกัน ก็รู้พอ ๆ กันนี้ละคะปรากฏว่า 2 เดือนเขาไปรักษาทางการแพทย์ เต็มอัตราที่หมอจะจัดให้หมด ปรากฏว่าพอ 2 เดือนผ่านไปหมอบอกว่า กลับบ้านเถอะ หลังจากนั้น 7 วัน เขาก็ไปไม่กลับเลย ซึ่งแตกต่างกับเรานี้ เราไม่รักษาแต่เราใช้ยา 9 เม็ด เรายังอยู่มาได้ แล้วที่สำคัญนี้ น้องเขยเขางดเนื้อสัตว์เขาก็ยังสามารถมีชีวิตอยู่ได้ ยังไปจ่ายตลาด ปลูกต้นไม้หรือว่าทำกิจกรรมอะไรปกติเขาได้อยู่

จิตอาสา: ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติเลย

คุณวรรณ: ปกติหมดเลย แต่ว่ามีเพิ่มยา 9 เม็ด มาเข้ามาถึงก็ตีที่อกซ์เข้าเย็น

จิตอาสา: ค่ะ

คุณวรรณ: แล้วก็จะมีแหม่มแม่เท้าแล้วก็มือบ๊วอะไรพวกนี้เราจะทำกันครบทุกอย่าง เขาก็ดีขึ้นมา อะไรอย่างนี้คะ แต่ตอนนี้ด้วยอะไร เหมือนกับว่า

จิตอาสา: เขาไปสแกนไข่ไหมคะ

คุณวรรณ: ไข่ ๆ

จิตอาสา: พอดีเขาอยากทราบว่าตัวเองหายหรือยังก็เลยไปพบแพทย์แพทย์ก็แนะนำให้สแกนไม่แน่ใจนะคะว่าสแกนอะไรก็คือเหมือนกับไปรับรังสีเพิ่มนะคะ

คุณวรรณ: ไข่

จิตอาสา: นะคะ ซึ่งจุดนี้อาจารย์หมอเขียวเคยบอกว่า ไม่จำเป็นไม่ต้องตรวจละเอียด ถ้าเราเบากายมีกำลังแล้วนะคะ ให้เรามั่นใจตัวเองนะคะ เคสนี้ก็คือไปรับพิษมานะคะ แล้วยังไปต่อคะ

คุณวรรณ: คือตอนที่ไปรับนี่ น้องเขาก็เล่าให้ฟังว่ามันเหมือนกับอะไร เวลาที่เขาจะสแกนนี้
เจ้าหน้าที่เขาจะอยู่นอกห้อง เขาไม่มาอยู่กับเราเลย

จิตอาสา: ใช่ เขากลับตาย

คุณวรรณ: เขากลับตาย แต่ตอนนั้นนี่หมอมไม่ได้บอกว่ามันอันตรายอะไร เราก็มารู้ แต่พอ
หลังจากนั้นกลับมา ก็จะเริ่มมีอาการหนึ่งหงุดหงิดง่าย

จิตอาสา: หงุดหงิดง่าย

คุณวรรณ: หงุดหงิดง่าย

จิตอาสา: หลังจากรับพิษมา

คุณวรรณ: หลังจากรับพิษมา แต่ว่าเขาก็ยังสู้ตลอด แล้วก็ที่สำคัญ 4 เดือนนี้เขาไม่กินเนื้อสัตว์
เลยตั้งแต่รู้ตัวว่าเป็นไม่กินเลย

จิตอาสา: ค่ะ แล้ว ณ วันที่เขาจากไปเขาทำยังไงคะ

คุณวรรณ: ก่อนเขาจากไปก่อน คือวันที่เขาไปนี่เขาก็ยังเดินลูกนั่งได้ปกติ ยังนัดกันว่า เออ
เดี่ยวหายป่วยแล้วจะไปเที่ยวกัน

จิตอาสา: ค่ะ

คุณวรรณ: แล้วพอคืนนั้น เราก็มียุกัน ว่าเดี่ยวพรุ่งนี้นะเราจะพัฒนาการตอนพิษของเราแบบ
ไหน อะไรอย่างนี้เราก็วางแผนกันอยู่ทุกวัน เขาก็บอกเดี่ยวเขาจะทำอย่างนี้ ๆ ปรากฏว่าวันรุ่งขึ้น
มาตี 5 เขาลุกมาเข้าห้องน้ำปกติ พอเสร็จธุระอะไรเสร็จ เอ๊ะ เขาเป็นลมไปเลย

จิตอาสา: ค่ะ แล้วก็จากไปอย่างสงบ

คุณวรรณ: เขาจากไปแต่คือว่าไม่ต้องโอดครวญ คือช่วงที่อยู่เขาก็ไม่ได้ต้องเจ็บปวดทรมาน
มากแล้ว ก็คือเหมือนกับว่าอะไร ที่สำคัญนี่สิ่งที่หมอเขียวสอนไปเรื่องการวางชันษานี้มันทำให้เรา
ช่วยเราได้เยอะช่วยทุกคนไข้ทุกคนที่อยู่ข้างหลัง คนไข้นี้ทำให้เหมือนกับเราไม่ต้องฟูมฟายกัน

จิตอาสา: เราวางใจได้

คุณวรรณ: วางใจแล้วก็เหมือนกับ

จิตอาสา: ว่าเขาไปเปลี่ยนเอาร่างใหม่ที่ดีกว่าเก่า

คุณวรรณ: ใช่ก็ยังคงบอกว่าหนังสือเล่มเล็ก ๆ นี้แต่มันมีคุณค่ามาก มันสามารถที่จะช่วยให้เรา
ทำใจได้กับการจากไปของเขา

จิตอาสา: แล้วที่บ้านมีอีกไหมคะ

คุณวรรณ: มีค่ะ ก็ทุกวันนี้ น้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นสดนี้ขาดไม่ได้

จิตอาสา: ค่ะ แล้วน้องชายละคะ น้องชายที่มาด้วยวันนี้เป็นยังไงบ้างคะ

คุณวรรณ: อ้อ ก็คือเขาก็จะแบบ เหมือนกับอะไรเขาก็อยากจะมีสุขภาพที่ดี เขาก็พยายามทำอะไรหมดตลอดอย่างนี้ค่ะ ก็คือสุขภาพนี้เดี๋ยวนี้ก็ไม่อยากจะคุย น้องชายยังหล่อ 40 กว่าแล้วยังหล่อ

จิตอาสา: คือวันนี้ไปทานข้าวกับน้องชายเขาจะคะตอนเที่ยง เราก็ยื่น ยื่นอะไรให้คะ ยื่นขนมอะไรก็ไม่ทราบ คือจิตอาสาขึ้นมาฝากกันค่ะ คือเวลาเรามาถ่ายแต่ละคนก็จะถือขนมข้าวต้มอะไรมาฝากกันนะคะ ก็ยื่นให้น้องชายเขาน้องชายบอกไม่ทานค่ะ จะทานแต่ของในค่ายเท่านั้น

คุณวรรณ: คือเขาเป็นความตั้งใจเขาเลยว่าถ้าเขามาค่ายนี้ คือถ้าอาหารพืชนี้ สามารถทานนอกค่ายได้เยอะแยะแต่ถ้าอาหารสุขภาพนี้ ถ้ามาห่มอเจียวแล้วเขาจะไม่ยอมสูญเสียโอกาสนี้

จิตอาสา: โอกาสของนะคะ

คุณวรรณ: ไซ้

จิตอาสา: ทุกท่านเห็นด้วยไหมคะ โอกาสของอาหารในค่ายนี้ หากทานข้างนอกไม่ได้นะคะ แล้วมีเคสอื่นอีกไหม

คุณวรรณ: มันจริง ๆ เยอะค่ะเยอะ เพราะว่าทุกวันนี้ชีวิตของเราหันหลังให้กับโรงพยาบาล ถ้าอย่างหลายชายนี้เป็นไซ้ขึ้นมา ก้าวชา เราไม่ต้องไปเรียกเขาก้าวชานะ เขาจะบอกเลยว่าห่มม้าก้าวชาให้อาโนหน้อย หรือว่าถ้ามีอย่างนี้ เขาจะเห็นน้ำสกัดหรือว่าน้ำสมุนไพรรุทธีเย็นสดเขาจะสามารถกิน เขารู้เขารู้เลยว่าถ้าเขาป่วยไม่สบายไอ้ตัวนี้สามารถที่จะช่วยเขาได้

จิตอาสา: เด็กยังรู้เลยนะคะ

คุณวรรณ: เด็ก 5 ขวบเองนะคะ

จิตอาสา: แล้วพวกเรา ผู้ใหญ่อย่างเราจะรู้ไหมคะ

ผู้ฟัง: รู้

จิตอาสา: แล้วมี เห็นคุณพ่อคุณพ่อเป็นยังไงบ้างคะ

คุณวรรณ: อ้อ คือ คุณพ่อเขาครั้งหนึ่งเขาเคยมีอาการขาดน้ำตาล โดยที่เราไม่รู้ว่าเป็นอาการขาดน้ำตาล

จิตอาสา: อาการนี้ก็คือน้ำตาลตกนะคะเป็นเบาหวาน

คุณวรรณ: ตอนนั้นเราก็ไม่รู้จะทำยังไงแต่เราคิดถึงห่มอเจียว เอ๊ะ จับมือพ่อเราทำไมเย็นจังเราก็เลยไปเอาฤทธิ์ร้อนเราก็เลยไปทำน้ำจิงให้คุณพ่อโดยใส่น้ำตาลไปนิดหนึ่ง ซึ่งน้ำตาลตัวนี้ เรามารู้ภายหลังว่า มันช่วยพ่อเราจริง ๆ ตรงนี้แล้วก็ตอนที่พ่อยังไม่ได้มีน้ำจิงนี้ ลูก 4 คนนี้ก็มารุมเลยอีกคนมือซ้าย อีกคน

จิตอาสา: กคจุด

คุณวรรณ: กคจุดไล่ลมปราณกันหมด

จิตอาสา: ค่ะ

คุณวรรณ: แล้วที่สำคัญนี่ก็จะบอกว่าไอ้จุดเนี่ยมันช่วยได้จริง ๆ พอตื่นจากตรงนี้

จิตอาสา: เขาเรียกจุดช่วยชีวิตคะ คือของดิฉันเองนี่สมัยเด็ก ๆ นะคะ โคนมีคบบาดก็ชี้ให้แม่ดู แม่ ๆ เลือดออก ก็อะหลอกแม่ นะคะปรากฏว่าเป็นลมไปเลย ตอนเด็ก ๆ นะคะแม่ก็กดตรงนี้นะคะ เสร็จแล้วตัวเองฟื้นขึ้นมากร๊อง โอ๊ย เจ็บ ๆ เจ็บ จำได้เลยคะว่าแม่กดตรงนี้นะคะ ตรงใ้จุมูกตรงนี้ จุดสำคัญเขาเรียกจุดชีวิตนะคะถ้าเราศึกษาโยคะดี ๆ นี่มันจะมีจุดช่วยชีวิตอีกประมาณ 2-3 จุดนะคะ ต้องไปเรียนรู้เพิ่มเติมนะคะเพราะว่าเกี่ยวกับเรื่องกดจุดโยคะ นี่ต้องศึกษารายละเอียดคนนะคะ ตัวเองก็ยังไม่เก่งนะคะเพราะว่าเพิ่งจะเริ่มเป็นจิตอาสาแรกกะนะคะ แต่ก็ได้ประมาณหนึ่งนะคะ แต่ว่าถ้าเราอยากจะทำ ถ้าเราอยากช่วยคนรอบ ๆ ข้างเราได้นะคะ เราก็น่าจะเรียนรู้นะคะเรียนรู้แล้วก็ฝึกฝนนะคะ ณ ถึงนาที่วิกฤตินี้ะคะ การไปโรงพยาบาลนี่บางครั้งนี่เหมือนส่งคนไปตายนะคะ คือก็มีประสบการณ์ของตัวเองเหมือนกันของคุณแม่คะ ไปถึงนี้ถ้าช็อกเขาก็ใส่สายยางใส่หลอดคอ ใส่อะไรต่ออะไรระโยงระยางนะคะสุดท้ายท่านก็ไม่ฟื้นคะ ท่านก็จากไป แล้วก็จากไปอย่างทรมาณนะคะก็เลยมีความรู้สึกอยากมาศึกษาจะได้ช่วย จะได้ช่วยคนรอบ ๆ ตัวแล้วก็คนอื่นคะ

คุณวรรณ: ก็นี่ วรรณก็คิดอย่างนี้วรรณเลยคิดว่าไอ้การที่เราเรียนรู้ยา 9 เม็ดนี้ จนเราไปสามารถใช้งาน ได้ระดับหนึ่งถามว่านี่พอมันจะเกิดวิกฤตินี้เรานั้นใจตัวเองว่าเราทำที่ตรงนี้เราเรียนรู้มาเราใช้ได้จริง แต่พอมันถึงจริง ๆ อันนั้นนะเรารู้แล้ว เราอย่างน้อย ๆ เรามีสติที่เราไม่กลัว แต่ตอนนี้เนี่ย เราอยากจะมีสติก็อยากจะได้มากกว่านั้น เลยมาเป็นจิตอาสาแล้วก็ตั้งใจว่าจะไปลงแพทย์วิถีธรรมเพิ่มด้วย

จิตอาสา: คะ

คุณวรรณ: เพื่อที่เหมือนกับว่า คนใกล้ ๆ ตัวเรานี้เราก็สามารถที่จะช่วยเหลือเขาได้ แล้วในทางเดียวกันนี้เราก็สามารถที่จะไปเกื้อกูลแล้วก็ช่วยคนอื่นได้ โดยที่คนอื่นเขาก็ทำให้เรามีความรู้ ช่วยกันไป ช่วยกันมาคะ

จิตอาสา: ดีเลยคะทั้ง 2 คนนะคะ เราจะสมัครเป็นนักเรียนแพทย์วิถีธรรมรุ่น 3 พร้อมกันคะ โรงเรียนจะเปิด 1 กรกฎาคมคะ มีใครสนใจอยากเป็นนักเรียนแพทย์วิถีธรรมกับเราไหมคะ สุดท้ายมีอะไรจะฝากพวกเราทุกคนบ้างคะ

คุณวรรณ: ก็คืออันนี้ถ้าจะฝากนี้วรรณคิดว่าอะไร สิ่งที่เหมาะสมให้ไปนี้ เราพึ่งตนเองได้จริง ๆ

จิตอาสา: คะ

คุณวรรณ: แล้วมากกว่านั้นเนี่ย เราสามารถช่วยคนอื่นหรืออย่างน้อย ๆ นี้เราสามารถที่จะประคองคนอื่นเขาไปกับเราได้ ซึ่งคิดว่ามันเป็นการทำความดีซึ่งอยู่ในวิสัยที่เราทำได้แล้วเราก็จะมีความรู้สึก ว่าเออ อย่างน้อย ๆ นะเราก็ไม่ต้องไปพึ่งคนอื่นแล้ว “อตัตา หิ อตัตโน นาโถ” อยู่ที่ตัวเรา โดยวงเล็บนิดหนึ่ง ยา 9 เม็ดของหมอเขียว

จิตอาสา: ค่ะ เดี่ยวส่วนตัวนะคะ ดิฉันอยากจะแลกเปลี่ยนประสบการณ์หนึ่งนะคะ จริง ๆ เขาให้มาสัมภาษณ์นะคะแต่อยากแลกเปลี่ยนเวลามันเหลือนิดหน่อยนะคะ ก็คือมีเพื่อนคนหนึ่งนะคะ เขาชอบปวดท้องนะคะหลังรับประทานอาหาร เขาก็จะซื้อยาธาตุทั้งหลายนี้เป็นโหล ๆ นะคะ ทานหลังอาหารนะคะ แล้วก็เวลานอนนี่นะคะ เขาจะจุกที่อกคะ หายใจไม่ออกนะคะ บางทีก็อ้วกนะคะ เป็นมาหลายสิบปีเลย เป็นมานานแล้ว เขาก็แก้โดยการไม่ทานเนื้อสัตว์ก็ยังไม่หายนะคะ เสร็จแล้วตอนดิฉันกลับจากค่ายครั้งแรกนี้เขาก็มาหาที่บ้าน เขาถามว่ารัตน์ ทำอะไรไปบ้างนี่เลยบอกเรา ทานฉี่แล้วนะเหรอ แล้วทานยังงี้ ก็ใส่แก้วแล้วก็ทานเลยเพราะเราฝึกทานในค่ายแล้วมันจืด เหมือนน้ำสกัดย่านางเปียเลย เพราะเวลาไปพอกหน้านะคะ แล้วช้อนน้ำสกัดมาพบนานี้ มันรสชาติเดียวกัน ค่ะ ก็บอกเพื่อนที่ไปด้วยกันบอกกลิ่นเดียวกับน้ำสกัดย่านางเลยนะคะ เมื่อบอกเขาเสร็จ เขาก็บอกขอแก้วหน่อยสิ ซ้อมมาก็ใบ 2 ใบเป็นแก้วสแตนเลสธรรมดา ๆ นี่ไหนรัตน์ใส่อะไร บอกใส่แก้วเขาก็เอากลับไปใบหนึ่ง แบ่งให้เขาไปนะคะแล้วเขาก็หายไปประมาณอาทิตย์ 2 อาทิตย์นะคะ เจอกันอีกที เขาบอก รัตน์รู้หรือเปล่าตั้งแต่วันนั้นนะ เรากินฉี่เราไม่เคยปวดท้องอีกเลยคะ ไม่ต้องพึ่งยาธาตุอีกเลยมันหายไปโดยพลิตั้งเลยคะทั้ง ๆ ที่เขาเป็นมาหลายปีนะคะ แล้วสุดท้ายออกว่านั่นคือ เพื่อนคนนี้นะคะ ไปช่วยแม่ชีที่วัดนะคะ วัดชนะสงครามนะคะ ไปช่วยใส่น้ำแข็ง จะถวายพระนะคะ แล้วโดนไอ้ใบมีดมันเจียน เจียนเข้าไปที่นิ้วนะคะ เขาเคยได้ยินเราเล่าให้เขาฟังนะคะว่าฉี่นี้แหละแช่ไปเลย แผลหายแน่นอนเพราะว่าประสบการณ์ตัวเองง่าย ๆ เลยนะคะ หัวกรอพื้นปloomันมันที่นิ้วนะคะ ทิ่มเข้าไปในนิ้วอย่างนี้ มันจะเจ็บอีก 2-3 วันอย่างต่ำนะคะ เราก็เล่าให้เขาฟังว่าตั้งแต่เราแช่ฉี่นี้วันรุ่งขึ้นจะไม่รู้สึกเจ็บนิ้วไปเลยคะ คือถ้ามันเจ็บเราจะทำงานลำบากไ้คะ เราคิดนี้เราจะหายเจ็บ ก็เล่าให้เขาฟังแล้วก็บอกว่า เวลาแผลมีเลือดนี้ให้แช่ฉี่นะคะ วันนั้นนี่เขาจำคำเราได้แม่นเลยคะเขาเข้าห้องน้ำนะคะ ล้างขันในห้องน้ำ แล้วก็ฉี่ใส่ขัน แล้วก็เอานิ้วที่เลือดโชก ๆ นี่แช่นะคะ แช่เสร็จเขาบอกว่าเลือดมันจะไหลพลั๊ก พลั๊ก ๆ คือในฉี่นี้มันจะมีสารละลายลึ้มเลือดนะคะ มันละลายลึ้มเลือดจนแผลสะอาดแล้วมันก็หยุดเองคะ เขาก็เอาพลาสติกพันนิ้วเขา แล้วก็ไปทำเหมือนไม่เกิดอะไรขึ้น คือไม่กล้าเล่าให้แม่ชีฟังเดี่ยวเขาคงใจไ้คะ เขาก็ไปถวายของให้พระเรียบร้อย ครึ่งชั่วโมงผ่านไปก็ไปพบแพทย์นะคะ เขามีประกันคะ เขามีประกันชีวิตปรากฏว่าแพทย์บอกว่าแผลคุณนะลึกมากเลยนะ แต่มันปิดดีมามากเลยไม่ต้องเย็บนะคะ แล้วหลังจากนั้นนี่อีก 2-3 วันเขาก็มาเล่าว่าแผลเขาไม่มียรอยต่อเลยคะ แห้งสนิทไม่มีรอยต่อนะคะ เป็นยังงี้คะอัศจรรย์ไหมคะ ส่วนตัวเองนี่นะคะ เคยโดนมีดบาดนะคะ แผลลึกมามากเลย ล้างอยู่เป็นอาทิตย์ ๆ เลยคะ แล้วทุกครั้งที่ล้างแผล แล้วก็ใส่ยาอะไรต่ออะไรของแพทย์แผนปัจจุบันนี้จำได้ว่าทรมานมากคะ ว่าคนที่ทำแผลทุกวันคะ บอกเจ็บมาก เจ็บมาก เดี่ยวนี้สบายเลยคะ โคนแผลโดนอะไรนี่ฉี่อย่างเดียวกะ วันเดียวก็หายแล้วนะคะ อยากแลกเปลี่ยนเท่านี้ละคะ ขอขอบคุณคะ

คุณวรรณ: แหม วรรณล่ะยังอยากจะถามผู้เข้าค่ายว่า เอ๊ะ นี่ดีแบบนี้แล้วนี่สนใจกันบ้างหรือยัง

จิตอาสา: คือเรื่องประสบการณ์นี่นะคะมีเยอะค่ะ แต่จะให้พูดย่อหรือคะ

จิตอาสา: คงเป็นเวลาอื่นนะคะ ขอบคุณท่านปฏิบัติกร ขอบพระคุณคุณวรรณค่ะ

(วรรณธนา สุวรรณศรีสาคร. สัมภาษณ์ 2556, มกราคม 31)

กรณีศึกษาที่

1.47 สิริวีร์ ลำสกุล

หญิงไทย

โรคเอสแอลอี (SLE) เกิดเลือดดำ

จิตอาสา: ขอเชิญคุณสิริวีร์ลำสกุลนะคะหรือคุณเป็คนะคะเดี๋ยวแนะนำตัว แล้วก็เล่าประสบการณ์นะคะว่ามาค่ายแพทย์วิถีธรรมได้อย่างไร มีอาการไม่สบายอะไรหรือเปล่า แล้วก็ปฏิบัติตัวแล้วมีอาการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เชิญคุณเป็คนะคะ

คุณเป็คนะคะ: ค่ะ สวัสดีเพื่อน ๆ ทุกคนนะคะ ชื่อสิริวีร์ ลำสกุล ค่ะ ชื่อเล่นชื่อเป็คนะคะ มาจากนครสวรรค์ค่ะ ที่มาค่ายก็คือ เหมือนแบบตัวเองเป็นโรคเกร็ดเลือดดำนะคะ และก็เหมือนเอสแอลอี เป็นคล้าย ๆ เหมือนโรคพุ่มพวงแต่หมอบอกว่าเป็นคนละชนิดกัน ก็คือที่มาได้ก็คือ ที่แรกโทรไป แสงแดด แล้วเขาบอกเต็ม ก็เลยแบบดูในตารางอบรม ก็มีเบอร์โทรก็คือเจอเบอร์ป่าแอกก็เลือกโทรเบอร์ป่าแอก ป่าแอกบอกว่าเต็มแต่อีกอาทิตย์นึงให้ลองโทรมาใหม่เราก็เออเนี่ยว่าเราสวดมนต์ไหว้พระ ถ้ามีบุญก็ขออีกอาทิตย์นึง เราโทรไปใหม่ขอให้ได้มา พอโทรไปป่าแอกบอกว่าได้ มาได้ ป่าแอกลงชื่อให้แล้ว ก็ดีใจมากค่ะที่ได้มา แล้วก็ที่รู้จักหมอเขียวก็คือดูในอินเทอร์เน็ตพอเจอก็เหมือนน่าจะรักษาเราได้ เพราะรักษาแบบทำทุกอย่างแล้วค่ะ เหมือนไม่ดีขึ้น แต่นี้ดูคนคันคนแล้วก็ประมาณศูนย์บาทรักษาทุกโรค อันนี้ไม่ต้องเสียตังค์น่าจะลองดูไป น่าจะไปแบบ น่าจะคิดว่าน่าจะทำได้ค่ะ เพราะเหมือนกินยา กินยาและอาการก็ไม่ดีขึ้นบวมขึ้น ๆ ตลอดเลยคะแล้วก็มันก็จะไม่สบายตัว ปวดหัว เมื่อยเนื้อเมื่อยตัว ท้องแน่นไม่สบายตัวตลอดเลยคะ

จิตอาสา: เป็นเอสแอลอี มาประมาณกี่ปีแล้วคะ

คุณเป็คนะคะ: เริ่มเป็นเอสแอลอีประมาณ 3 ปี แต่ตอนแรกเป็นไอทีนี่คะ เป็นเหมือนเกล็ดเลือดดำประมาณ 10 ปีคะ

จิตอาสา: 10 ปี ก็คือรักษาโดยทานยาอย่างเดียว

คุณเป็คนะคะ: ค่ะ ทานยาอย่างเดียวคะ